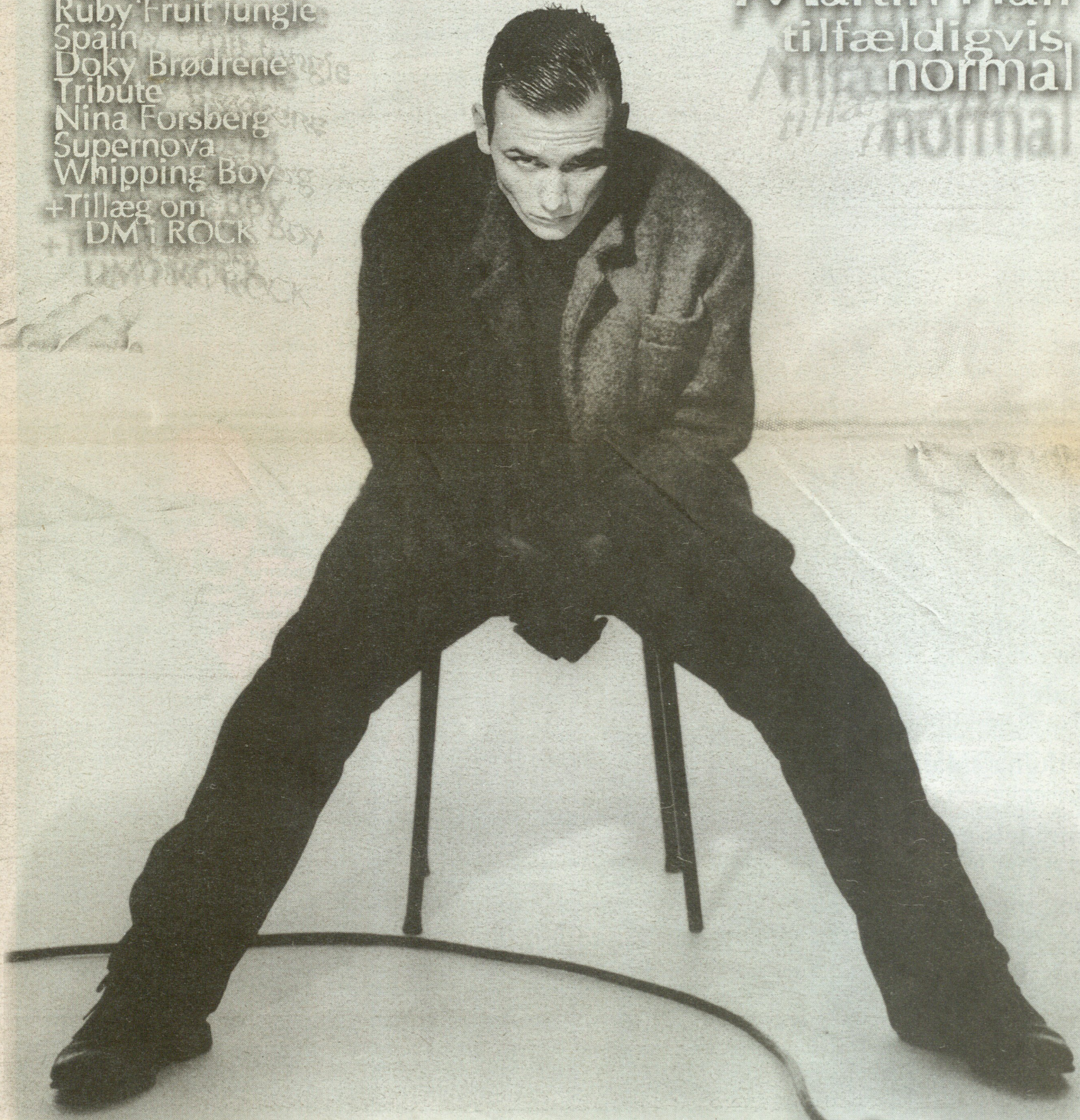

MUSIKMAGASINET

GAMLEFA

TV-2
 Multiplex
 Ruby Fruit Jungle
 Spain
 Doky Brødrene
 Tribute
 Nina Forsberg
 Supernova
 Whipping Boy
 +Tillæg om
 DMT ROCK
 UNUSUAL ROCK

Martin Hall
 tilfældigvis
 normal

MUSIKMAGASINET GAMLEFA GRATIS
 nr. 2 Februar 1996

nr.2

Februar 1996

Foto: Robin Skjoldborg

INDHOLD:

Noter -dit om dat	4
Multiplex -den gode energi's hovedkontor	8
Køb bananer -Ruby Fruit Jungle	9
Kys bruden -TV•2	10
Take a trip -to Spain	12
Okie Doky -Doky brødrene	13
Næsten normal -Martin Hall	14
Tribute -en tour de force i TV-production	18
Ska' du ha' smæk? -Whipping Boy	19
Anmeldelser -hvad er godt, hvad er not?	20
I seng med René -og tre elektroniske simulanter	26
Båndsalat -Nils gir ris & ros	27
GAFFA kalenderen -hvad, hvor, hvornår?	28

Død puls i sofahjørnet

Briten Tony Hollingsworth er en mand af få ord og mange missioner. Som manden bag Tribute Management har han brugt et halvt liv på at opbygge en organisation, skræddersyet til et TV-medie-billede, hvis største kendetegn har været en mur af utilnærmelighed – når det drejer sig om musik på TV. Med et ambitionsniveau og en ildhu heftigere end de fleste, har han gennem de sidste 8 år skabt den ene mere spektakulære produktion efter den anden – med det formål at få koncerterne broadcastet. Det er lykkedes ham med *The Wall In Berlin*, med 2 store hyldestproduktioner for Nelson Mandela, med *The Great Music Experience* i Japan og en lang række andre produktioner, hvis omfang og størrelse vil tage pusten fra selv den bedste TV-producer. GAFFA talte med ham i Birmingham – om ham og The Greatest Music Party In The World kan der læses længere inde i månedens blad.

Selvom enhver sammenligning ophører ved vore respektive landegrænser, kan man ikke lade være med endnu engang – for det er unægteligt gjort et par gange – at kaste blikket mod egne TV-stationer og den uendelige historie der hedder musik på TV.

Danmark har med sine 5 millioner indbyggere bestemt ikke et seermæssigt volumen til at satse på store produktioner. Det var den erkendelse, der var afgørende for TV 2's lancering af musikprogrammet Puls, der nu har haft sendetid i godt fem måneder. En erkendelse, der betød en nedprioritering i forhold til de midler programmet blev tildelt, men dog alt i alt var en opprioritering, da der – bortset fra ZTV, som endnu ikke kan ses af alle – ikke fandtes andet. Efter ganske kort tid fik programmet den uhyre opnormering, der består i en gendenselse samme dag, sent på aftenen. Der fandtes annoncer, der godt kunne bruge et ungdomsprogram at lægge sine reklamer opad.

Endnu en opnormering har fundet sted – fænomenet Superpuls er blevet en realitet og det endda i hvad jeg tror kaldes den bedste sendetid. Så enhver burde nu klappe i hænderne over endnu mere musik på TV, men den sørgelige sandhed er en anden. Superpuls har intet med musik at gøre, men er derimod blevet til TV 2's helt eget Se & Hør-hjørne, hvor man spilder en time på at gå rundt og udveksle ligegyldigheder med nogle kunstnere, hvoraf langt de fleste fortjener bedre behandling.

Hvad går galt? Hvilke mekanismer bestemmer, at TV-mediet har gjort det til et *udgangspunkt*, at de danske seere – også de yngre – er mindrebemidlede. Der sættes øjensynligt en ære i at tale med så store blokbogstaver så muligt, at foretrække børnepludder og smalltalk fremfor at lave informative, spændende og ikke mindst uventede underholdningsprogrammer. Seneste skud på stammen kommer fra DR og hedder Sofa Ekspresen. Der er et underholdningsprogram der lover masser af sladder med og om de kendte, krydret med musikalske indslag. Endnu engang bliver danske musikere præsenteret for det ene mere mystikvækkende spørgsmål efter det andet og endnu engang bliver de TV-præsenteret som lydtafet og pausemusik mellem hvert af de indslag det jo *virkeligt* drejer sig om. Det er da respektløst.

I strømmen af TV-tristesser skal der dog herfra lyde et stort hip hip hurra for tre helte på Danmarks Radio. De hedder Thomas Larsen, Peter Baunbæk og Ivan Brandt og er herrerne bag Coming Up-serien, hvis idé og form må betragtes som noget af det bedste en dansk TV-station har formået at udtænke. Ti minutter om ugen – sikken et gennembrud.

Fordi det gængse TV-krav er popularitet, behøver man ikke nødvendigvis gøre seerne dummere end de er blevet.

UDGIVER

FORENINGEN
MUSIKMAGASINET
GAFFA
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97

E-mail:

gaffa@inet.uni-c.dk

ANSV. REDAKTØR:
MIA POLLMANN

ANNONCER:
ROBERT BORGES
OLE HYKKELBERG
TEL.: 86 12 98 99

ADMINISTRATION:
ROBERT SVANE

ABONNEMENTS:
GITTE LÖLK

MARKETINGCHEF:
ROBERT BORGES

ART DIRECTION:

Buddha™
Graphix

ROCKBIBLIOTEK:
ROBERT SVANE

KALENDER:
ULLA KILDALL HEIBØL

GAFFER:
ANJA
HENRIK OLESEN
Yenze

PLAKATCHICKS:
LOUISE SPANNING
MALINA TERKELSEN

SKRIBENTER:
PER REINHOLDT NIELSEN
JENS JAM RASMUSSEN
KÅRE GADE
NILS HARBO
PETER WIDMER
JAN OPSTRUP POULSEN
CHRISTIAN GRAU
MAISE NJOR
JIM HOLM
JESPER SKAANING
MICHAEL RASMUSSEN
FINN P. MADSEN
HELENE VENGE MADSEN
THOMAS LARSEN
MORTEN BUSCHMANN
KJELD TOLSTRUP
JESPER SØNDERAAS
KASPER FRIIS
OLE HOFF-LUND
ANDERS REUSS
KASPER SIMONSEN
SIAN PATTENDEN (UK)
TOM JENSEN (USA)
RENÉ THALUND

FOTOGRAFER:

ROBIN SKJOLDBORG
PEER MORTENSEN
STEEN TRONSGAARD
LARS BLACKMORE
ISAK HOFFMEYER
KLAUS THYMAN
PER HOUBY
KRISTIAN ROST
SANDRA GREIG

TRYK:

AVISTRYK HORNSLET
OPLAG:
68.000 EKSEMPLARER

ABONNEMENT:

120,- KR. FOR 12 NUMRE
INDBETALES PÅ GIRO
4 37 68 97.

DEADLINES:

REDAKTIONELT: 12.02.96
KALENDER: 14.02.96
ANNONCER: 14.02.96

GAFFA
er hos dig igen
den 29. Februar

Mia Pollmann

D'Angelo

BROWN SUGAR

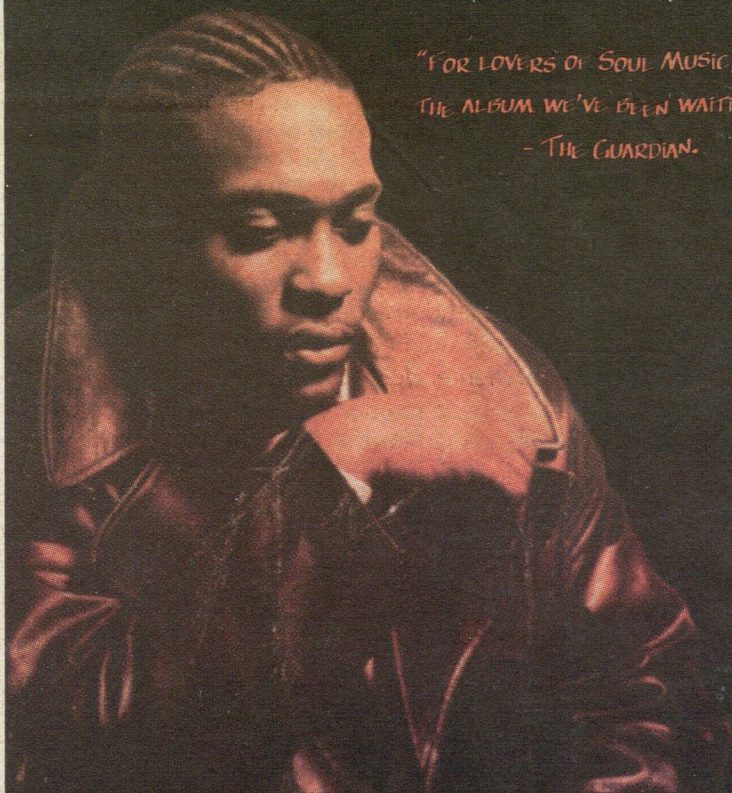
WHO IS D'ANGELO?

A 23 YEAR-OLD MUSICAL GENIUS FROM RICHMOND, VIRGINIA, USA.

D'ANGELO IS A DEEP-ROOTED SOUL BROTHER INSPIRED BY THE FOREFATHERS OF SOUL - MARVIN CHAYE, STEVIE WONDER, PRINCE AND AL GREEN.

WHO IS D'ANGELO? YOU KNOW NOW.

"FOR LOVERS OF SOUL MUSIC, THIS IS THE ALBUM WE'VE BEEN WAITING FOR."
- THE GUARDIAN.

Her kan du købe månedens UHØRTE:

ACCORD - Odense • AXEL MUSIC - Scala + Hovedbanen København
CASSABLANCA - København Ø • CORNER - Allerød • DREJESKIVEN - Vejle • DRUGSTORE - Roskilde
GUF - Ballerup + København N + København S + København K + Brønshøj + Tåstrup • MUSIC MEKKA - København K
PHONOTEKET - Helsingør • PLADEBIKSEN - Køge • PLADEHUSET - Kalundborg • PLADESHOPPEN - Silkeborg
RILLEN - Grenå • SKIVEN - Frederiksund • SOUND OF MUSIC - Viborg • SPAR MUSIK - Slagelse
STEREO STUDIO - Ålborg + Århus + Randers + Esbjerg + Kolding + Herning + Holstebro • TAKT OG TONE - Holbæk
TEEN SHOP - Horsens • TOP 20 - Greve + Lyngby + København S • VAN ROCK - Odense • ØRESNEGLEN - Valby

Det skal rive lidt

Hun er ikke stor, Nina Forsberg, som hun sidder dér i den sorte sofa, fremoverbøjet og opmærksom, talende og gestikulerende og ikke mindst henrykt over at kunne præsentere sin første solo-plade *Freewheelin'*.

Og det er lige, hvad Nina Forsberg er: På frihjul. Efter at have skiftet både pladeselskab og producer og frem for alt er gået solo, føler hun sig mere uafhængig end nogensinde før. Ninas gamle legekammerater i One Two stoppede legen omkring årsskiftet 93/94 efter udsendelsen af albummet *Gettin' Better*.

-8 år i et band er lang tid, og det var på tide at stoppe toget. Så stod jeg dér med en masse frihed, som jeg skulle finde ud af at bruge på en meningsfyldt måde, siger Nina. Jeg vidste at jeg ville lave musik - med mig selv, fra mig selv.

Hvis nogen tror, at Nina Forsberg har fortsat poprockstilen fra One Two, må de tro om igen. Hvor One Two's musik var ekstremt velproduceret, lydefri - fængende, men i længden kedelig og forudsigelig, er Nina Forsberg solo skæv, overraskende, sine steder støjende og forvrænget og samtidig melodios og meget intens. Et kvantespring fra fokus på form og stil til fokus på indhold og stemning.

-Det skal rive lidt, forklarer Nina. Det er meget vigtigt. Hvadenten det er en guitar der støjer eller det river i hjertet eller benene. Den følelse har jeg opnået med denne plade, og det er jeg glad for, for det er mit udtryk. Denne her plade er lavet af en længsel efter at turde lave noget selv, at stå for det selv, at tage beslutningerne selv.

Vokset fra det pæne tøj

At Nina Forsberg har fået nye legekammerater spiller også en væsentlig rolle for pladens udtryk. Knut Haavik (Hotel Hunger)

Af **Helene Venge-Madsen** Foto **Per Howby**

har sat et tydeligt præg på arrangementerne og spiller næsten alle instrumenter, fra guitar, bas og trommer til harmonika.

- På *One Million Reasons* spiller jeg dog trommer, for at det ikke skal være løgn, griner Nina. Det er jeg overhovedet ikke god til, har aldrig prøvet det før, men pludselig en dag var der noget, der holdt. Det er jeg s'gu stolt af! Vi har også leget meget med samplede trommer, du ved, trommeloops og en trommeslager, der spiller ind over.

Pladen er på ingen måde skåret over en traditionel rockskabelon, men breder sig over forskellige genrer. Titelnummeret emmer af rå kraft, det tyste *Silent In Here* er dovent, sensuelt og blåt (tør vi sige trip-hoppet?), og *One Million Reasons* er på trods af det poppede udtryk et snurrigt nummer med plads til spøjse indfald.

Nina Forsberg overrasker. Ligesom Caroline Henderson har hun en fortid som frontfigur i et poporkester, og det man bare troede var syngesild, viser sig pludselig at være de rene piranaer. *Er det et udtryk for en personlig udvikling eller en generel popmusikalsk udvikling?*

-Det aner jeg ikke. Begge dele. Egentlig tror jeg bare, jeg tilfældigvis har været i en tid, hvor musikken var meget poleret - sådan var tendensen i 80'erne. Nu er det pæne tøj blevet lidt for småt, og tendensen i 90'erne går i retning af noget mere sammensat og kompleks. Men jeg må indrømme, at jeg ikke har tænkt så meget over det. En fra pladeselskabet sagde til mig forleden: 'Det er en smaddergod plade, og jeg håber du får enormt meget succes'. Det var sødt sagt, ikke, men faktisk er det allerede en personlig succes for mig at have lavet den og at stå med den i hånden.

Freewheelin' er netop udkommet på BMG og er produceret af Knut Haavik og René Cambony. Nina Forsberg forventer at tage på turné til sommer.

Informier

Efter lang tids kompagniskab har et af landets bedste rockorkestre rykket teltpælene op og draget fra selskabet AGM Music. **Hotel Hunger** har indgået en aftale med Medley, der kan betragte sig som heldige eftersom det ikke er tilbud fra andre selska-

foto: Steen Tronsgaard

ber det har skortet på. Andre sultne selskaber var blandt andet BMG/Genlyd og PolyGram. Skiftet betyder dog ingenlunde, at AGM-chef Anders Eigen ikke fortsat er bandets manager. Der er han.

Sort Sol har nu langt om længe fundet en værdig afløser for Peter Peter, der som bekendt er gået egne veje. Den udvalgte er Boghandle-guitarist, Martin Lind. Sort Sol kan opleves live i Den Grå Hal den 4. maj.

Efter store besværligheder, er det nu ganske vist. **Dizzy Mizz Lizzy** udsender i april deres længe ventede album nummer to. Indspilningerne er foregået i det legendariske Abbey Road Studio i London.

Kulturbyen åbner i de kommende måneder op for en stribe technoarrangementer af høj kvalitet. Den 24. februar slår Pakhus 11 dørene op for en fest, hvor technofrontiers af den ypperste slags er sat i stævne; **Dave Clarke**, **Ritchie Hawtin** aka Plastikman er blandt de mere end dygtige DJ's, der er linet op. Den danske repræsentant er **Morten Wittrock** fra P3's Go!

Samme Wittrock spiller også i Århus til et **Ego Trip**-arrangement på Vestergade 58 den 10. februar. Bagmand er den ukuelige egotripper DJ Conrad, der også har inviteret bornholmske **Audio Science** til Jylland. Audio Science debuterede i '94 med EP'en *Monsoon* (Outloud) og blev utroligt nok de første bornholmere på plade. Stilen er acid/house/trance.

De gamle Turbinehaller i Adelgade, Kbh. er sat i stand og vil gennem kulturåret være rammen om det ene house/techno-arrangement efter det andet. Første weekend i februar vil der blive fokuseret på Berlin og de bedste DJ's herfra vil skabe tysk undergrundstemning - ikke at forveksle med hårdtslående steder som Frankfurt. Af navne kan nævnes Hazel B, Woody & Clé.

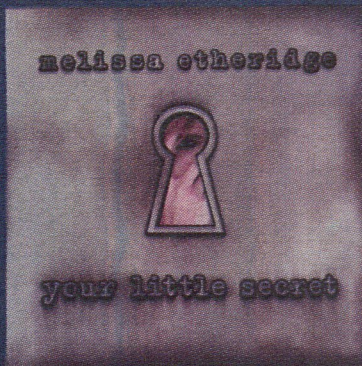
Dansk Rock Samråd har indstiftet en ny hæderspris, der gives til en person, hvis indsats for et stærkt lokalt musikmiljø er værd at fremhæve. **ROSA's Rock-Pris 1996** blev overrakt foreningsmanden og koncertarrangøren Erik Kock fra Haderslev ved en Spot X-tra koncert i Pitstop i Kolding. Han har gennem knap 20 år arrangeret mere end 1000 koncerter i byen - ligefra klubkoncerter til festivaler.

Melissa Etheridge

Nyt album:

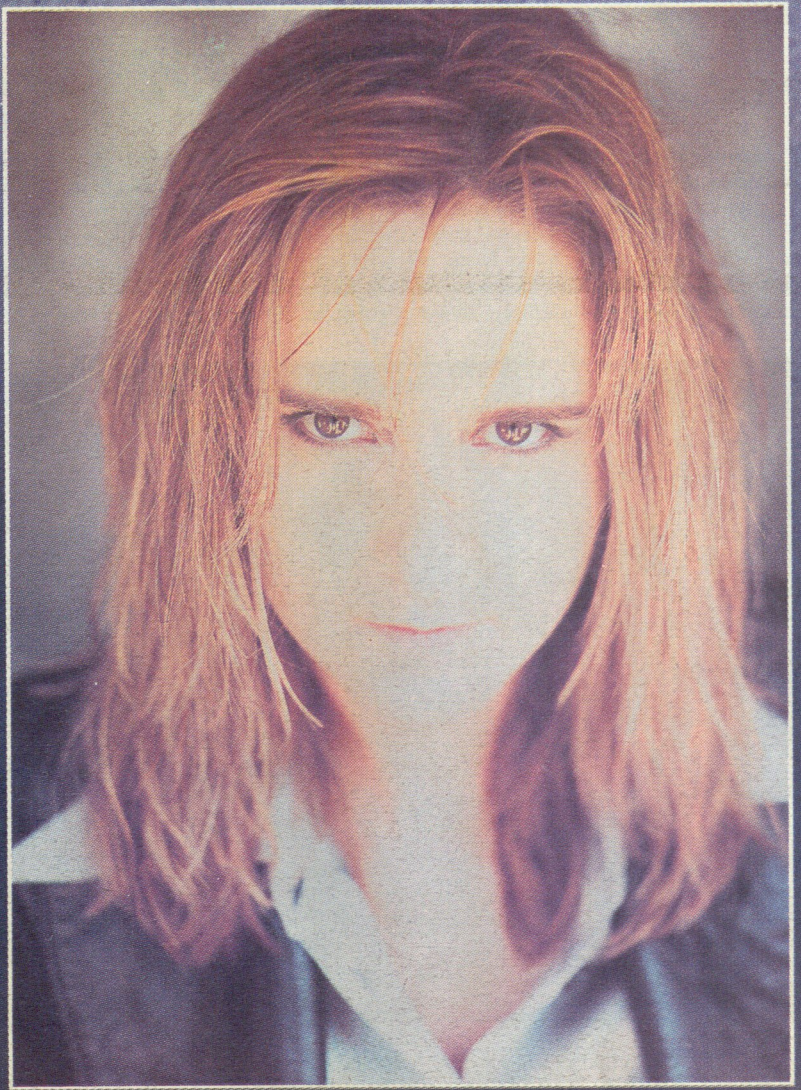
"Your Little Secret"

Inkl. singlerne
"I Want To Come Over"
& "Your Little Secret"

Oplev Melissa Etheridge LIVE
i Pumpchuset d. 18.2.

PolyGram

W I L D O N E

THE VERY BEST OF

THIN LIZZY

De 19 største hits fra
Phil Lynott & Co.

Alle numre er digitalt remastered

PolyGram

Lyden af en supernova

Det går sandsynligvis ikke pigebandet Supernova, som navnet prædiker. De vil ikke kun lyse kort op, for så derefter at opløse sig selv, for allerede i 1994 gjorde Supernova sig bemærket på små ydmyge københavnske spillesteder. Bandets to kvindelige medlemmer, hvis lighed og udstråling ikke levner eventyralfar meget efter, lagde anmelderne ned med deres nøgne, ydmyge og fængende akustiske drømmepop, der, uden yderligere sammenligning, mødes med

York i december '94. Så supplerede vi op med vores egne kodapenge, forklarer Cecilie, som selv på ingen måde er ubekendt med New York. Hun flyttede til byen og boede der i fire år. Dengang studerede hun på Lee Strasberg Theatre Institute, som er en anerkendt teaterskole i New York rangerende under Actors Studio.

-Jeg var glad for at komme væk fra København. Jeg var træt af min egen personlige situation, fortæller Cecilie og hentyder til kæresten Michael Strunges tragiske selvmord.

Pipaluk, som født og opvokset på Grønland, havde sin bopæl i Paris, hvor hun først og fremmest gik på Marcel Marceau's berømte mimeskole.

De to gymnasieveninder holdt hele tiden kontakten varm via en lind brevveksling.

-Vi fik en agent i New York. Han faldt for vores stil. Nu vil han forsøge at få vores nye plade afsat engang her i 1996.

Foruden en åbenlys fascination af anonymiteten afslører Cecilie også en slet skjult rastløshed.

-Det længste tid, jeg har boet et sted er syv måneder. Jeg kan godt li' at bo i en kuffert. Jeg har siden jeg var lille vidst, at jeg ville være opdagesrejsende. Men så fandt jeg ud af, at det nok var den forkerte tidsalder.

Superdupernova

Pipaluk og Cecilie har altid været gode til at inspirere hinanden. I ferierne mødtes de ofte i København, hvor de spillede og sang meget sammen. På det tidspunkt var det ment som ren fornøjelse. Meningen var ikke at starte Supernova. Det skete først senere fortæller Cecilie, der i lighed med veninden bruger det glimrende reklame-gimmick, at ændre deres respektive borgerlige efternavne til Supernova.

Selv kalder de deres musik for mørke, melankolske og naive popsange.

-Vores nye plade er mere syret. De handler om kærlighed og er ballader. Vi har tilføjet en bund med bas og trommer. Den nye plade er anderledes. Man gider jo ikke at lave den samme plade to gange, forklarer Cecilie naturligt.

Den nye plade, *Leave A Message*, er indspillet i sommer på et gods i Præstø. Supernova indlogerede sig med band i måneds tid.

-Vi havde slet ikke lyst til at komme tilbage til Vesterbro, forklarer bymennesket Cecilie.

Vokalerne har en dragende virkning på lytteren. Forklaring følger.

-Vi understreger, at vi er en duo med to forsangere med mig oftest som sopran (lys) og Pipaluk (mørk) som alt. Men vi fletter ind i hinanden. Vi begrænser ikke hinanden med faste roller.

Pludselig stopper båndoptageren. Båndet er ved at gå i en kraftig salat. Jeg fortæller det ikke til Cecilie.

Hun er også allerede nede i gangen for at tage imod nogle gæster i det travle hus på Vesterbro. Jeg pakker sammen.

-Nå..men jeg smutter, råber jeg.

Rastløse eller ej - Supernova drager på endnu en intim og drømmeagtig turné i foråret.

Kasper Simonsen

Cocteau Twins og This Mortal Coil et sted ude i universet. Senere i '94 imponerede Pipaluk og Cecilie med deres varme, hjemmedesignede debutudgivelse *Call Now*.

GAFFA mødte Cecilie ved dagens interview - Pipaluk var taget et smut til Bali. Cecilie fortæller om den svævende start:

-Vi spillede ikke så mange steder i starten. Og vi kontaktede forskellige musikjournalister, der åbenbart syntes, at det var tilpas spændende. Kort efter fik Supernova etableret en forbindelse til forskellige radiostationer i Amsterdam. Det udmøntede sig i et mindre hit med CD'en *Call Now*.

At Supernova i dag er tilknyttet et større pladeselskab skyldes nærmere held end egentlig målrettet og bevidst fokusering. Pipaluk mødte en dag tilfældigt en pige, hvis far formentlig lige så tilfældigt er tilknyttet Virgin. Han fik tilsendt en demo og var umiddelbart meget begejstret. Dette udmøntede sig i en anderledes indspilningsfase for pigebandet. Troels Bech (tidligere Poets) og Tomas Ortved (nuværende Sort Sol) dannede sammen med Supernova nogle faste rammer - kun med det formål at udvide og tilføre de skæve poptoner en ekstra side.

-Vi forsøger at bevare gennemsigtigheden og vores skrøbelighed. Der skal være plads mellem hver lyd, fortæller Cecilie og fortsætter:

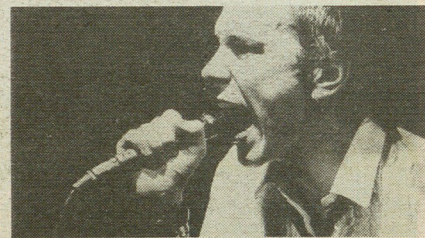
-Vi var så heldige at få støtte af Statens Musikråd til en miniturné i New

Informations

George Michaels store retslige besværligheder med hans tidligere pladeselskab Sony Music har efter sigende baggrund i en anden superstar - nemlig super-sælgeren Mariah Carey. Udover at sælge ufatteligt mange plader har hun dannet privat partnerskab med Sony Music's superchef Tommy Motola. Kilder fortæller, at til George Michaels store ærgrelse forsvandt omfattende promotionssummer fra hans konto til Carey's - og så rullede retssagerne.

Den skønne nigeriansk-britiske sangerinde **Nicolette**, der med sin bløde vokal tilsatte drømmesteminger på Massive Attacks album, *Protection*, er til foråret albumaktuel som solist. Singlen *No Government* er netop blevet udsendt fra det britiske label Talkin' Loud og er endnu et sværmerisk nummer efterfulgt af både softtonet house- og klirrende jungleremixes.

"De gør ligeså meget for musik, som 2. Verdenskrig gjorde for verdensfreden". Det skrev det engelske musikblad *Melody Maker* i marts 1976. Det orkester de i den grad fejlvurderede var selvfølgelig **Sex Pistols**, der netop nu kan

genopleves på en dobbelt-CD indeholdende 26 live- og studieindspilninger. De første syv numre er liveoptagelser fra en legendarisk koncert i Chelsford fængsel, hvor publikum var 500 indsatte.

Bluesudgivelser, der gør indtryk er der unægteligt langt i mellem i Danmark, men det har guitarist **Bernard Marsden** lige lavet om på. Han har netop udsendt albumet *Green And Blues*, der hovedsagligt er en hyldest til Fleetwood Mac-guitarist Peter Green. Andre store bluesmænd bliver dog også ypperligt hædret - herunder John Mayall.

Beastie Boys har indspillet et nyt album, men det er usikkert om det nogensinde bliver udsendt. Bandet er efter sigende vendt tilbage til punk-rødderne og skal albummet udsendes bliver det enten under pseudonym eller i et begrænset oplag.

Iggy Pop, der er albumaktuel med *Naughty Little Doggy* har planer om at gendanne The Stooges, der gik i opløsning i 1974 - for, som han siger, at prøve at lave ny musik med de samme mennesker, velvidende at meget er sket en del med dem siden '74.

Roskilde Festivalen melder om 13.000 solgte billetter til årets Roskilde-drøn. Igen i år vil der blive sat 90.000 billetter til salg, hvoraf halvdelen går til udlandet. Kan man lægge til og trække fra står det klart, at der skal handles hurtigt den 1. april hvor billetsalget igen starter. Med hensyn til offentliggørelse af navne er Roskilde ved denne redaktions slutning stadig meget hemmelighedsfuld - vi håber at kunne bringe navne i GAFFA's marts-udgave. Et enkelt navn er dog bekræftet, nemlig til den tid albumaktuelle **Underworld**. Er der lige så meget knald på *Hvid Scene* i '96 som der var under deres koncert i '94, bliver det med garanti et af festivalens højdepunkter.

Konserter, der skal huskes: Napalm Death d. 6. & 7. marts i Århus/Kbh., Goldie d. 31. marts i Pumpehuset, Moloko d. 1. marts på Loppen, Boghandle på mini-DK-tour i februar, Passion Orange DK-tour.

Det skal være LIVE

Verdens bedste live hip hop-band, The Roots, besøgte København d. 14. december, men forinden havde der nærmest været "kamp" mellem de forskellige koncert-arrangører hele efteråret, om hvem der hurtigst kunne få dette kultband tilbage til Danmark - især efter deres suveræne show på Roskilde Festivalen i sommers. Det lykkes Stop Volden, at skaffe dem til deres 2 års fødselsdagsfest på Alexandra. GAFFA fik en sludder med tekstskriver og frontrapper, Black Thought.

The Roots er først og fremmest kendt for deres medrivende liveshows, hvor rapper og band tager dig med på en rejse i hip hoppens verden via en masse covernumre, hvor bandet spiller alle de kendte samples live. Således fik Grandmaster Flash's *The Message* og Afrika Bambaata's *Planet Rock* en tur ud af højtalerne, men også nyere kunstnere som Ol Dirty Bastard's *Brooklyn Zoo* og OC's *Times Up* var med i Roots' hip hop-kavalkade. Men det er ikke kun cover-numre de optræder med, for de har selvfølgelig også numre med fra deres alt for vilde skive *Do You Wan't More?* (den fik 5 GAFFA-ruller).

Blachmann-samarbejde

Roots gav ca. 2 timers undervisning i, hvordan man optræder og underholder live, som Black Thought selv siger:

-Plader er til for at folk kan nyde og slappe af. Live er ren og skær underholdning.

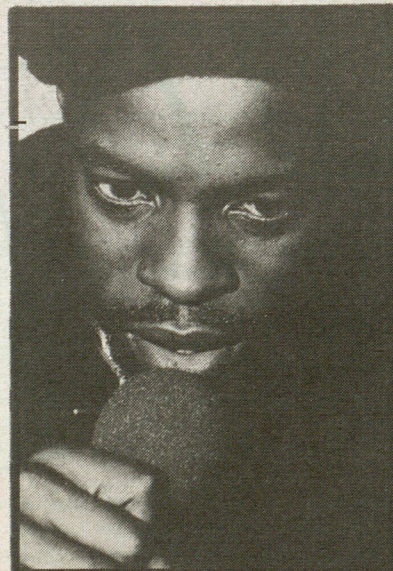
Nogle folk vil kalde Roots for jazz-hip hop, men det vil Black Thought

ikke høre tale om:

-Vi får inspiration fra alt der er positivt i vores omgivelser, deriblandt nogle forskellige musikarter, f.eks. jazz.

Roots var dagen efter koncerten i studiet hos Thomas Blachmann, fordi de havde hørt, at han var "the man". Hvad der er kommet ud af den sammensmeltning, bliver spændende at høre. The Roots er i øvrigt vant til at arbejde sammen med andre, og på deres næste LP *Illedelf Half Life*, samarbejder de blandt andet med Bahamadia (Gangstarr Foundation), David Mary (saxofon), Dice Raw, Common Sense og selvfølgelig mund-percussionisten Razel (The Godfather of Noice), og det bliver helt klart en LP, som jeg personligt tror at The Roots vil slå igennem med. Det har de fortjent.

Michael C.U.P. Rasmussen
Foto: Lars Blackmore

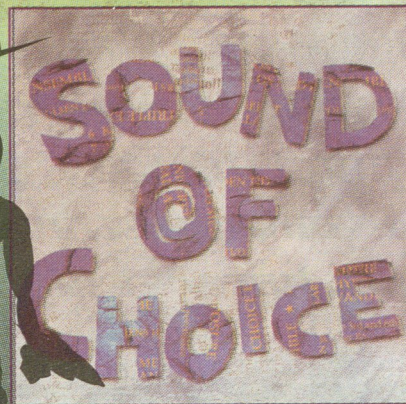

Den danske musik invasion

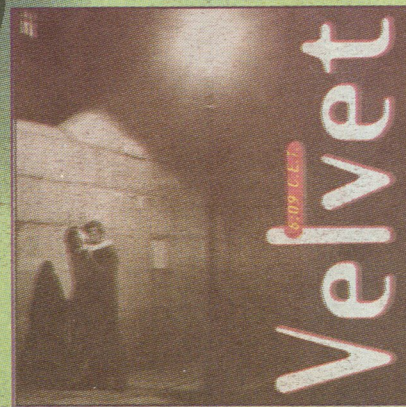
Køb dem nu!

5 stærke
URD
Thau
Velvet
Klakk
Sound of choice

DE FABELAGTIGE LYDCOLLAGER HOS **SOUND OF CHOICE** VOKSER SIG EKSPERIMENTERENDE FREM SOM NYE VARME BØLGER MOD DOVNE DANSKE KYSTER.

AV-ART AACD 1001

MED **VELVET** STOPPER TIDEN 6:09 CENTRAL EUROPE TIME OG LIVET BLIVER ET FORELSKET ØJEBLIK I EVIG LYKKE.

Sony Music Epc 480690 2

DanDisc

Tuborg - gør noget ved MUSIKKEN

URD HAR FORLADT PLANET FUNK OG ER NU LANDET I DANMARK HVOR DE HELBREDER ALLE MUSIKSJÆLE MED DERES SPACE-FUNK.

VIRGIN 7243 8 41044 2 9

her kan du købe de nye danske cd'er

STORKØBENHAVN:
Music Mecca, GUF
MARTIN NIELSEN, GAUCHO

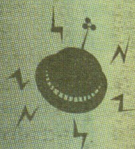

SJÆLLAND/LOLLAND - FALSTER:
MARIANN, PHONOTEKET, TAKT & TONE
SMØGENS PLADEBAR, ROSKILDE BOGCAFÉ
TV-HUSET 2TAL, MUSIKHUSET, FREM RADIO
2TAL/HOFFEMEYER & JØRGENSEN
2TAL/KP RADIO

Jylland:
STEREO STUDIO, LYDSPORER, DREJESKIVEN
LYDPOTTEN, CITY X, RILLEN PLADESHOPPEN
MUSIKHUSET, TEEN SHOP, SOUND OF MUSIC
PLADEPUSHEREN, PLADEBAREN
2TAL/BAADGÅRDS RADIO
2TAL/JØRGEN STEEN RADIO

Fyn:
VAN ROCK, HMV-SHOP, REIB RADIO
MUSIKSKIVEN, UPTOWN MUSIK

BORNHOLM:
MUSIKEKSPERT

Nu kan du læse om
KUNSTNERNE PÅ INTERNET:

ELEMENT X PÅ WORLD WIDE WEB:

<http://www.element-x.dk>

ELEMENT X

Tlf. 3296 0602

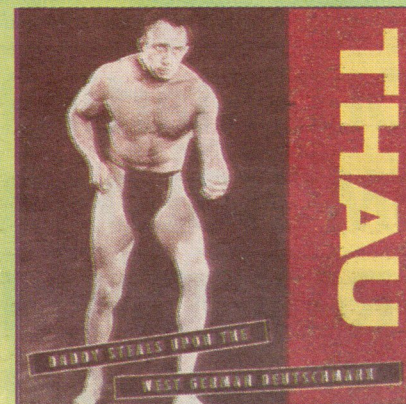
Fax: 3296 2602

e-mail: elementx@pip.dknet.dk

SORTNER DU SKY?
NORDISK VEMOD, EN LÆNGSEL
MOD LYSET, FORTIDEN,
NATUREN OG GUD.

AV-ART AACD 1002

THAU HAR VÆRET PÅ TOGT I TYSKLAND. NU SPILLER DE MED MUSKLERNE OG DELER RÅ ROCK'ET VELLYD UD TIL DANSKE MUSIKFANS.

CRUNCHY FROG 002-2

De gode energiers klub

Sans for den guldrandede forretning og økonomiske strategier, er ikke kendetegnende for Danmarks nye selskab for elektronisk musik. Multiplex er derimod blevet hjem for en række nye stortalenter indenfor dansk kvalitetstechno og denne umiddelbart økonomisk urentable satsning, har vist sig ikke at være helt så tosset endda.

Af Mia Pollmann

Foto Richard Cannon

Glæden er enormt afsmittende for os - det er virkelig livsbekræftende, at få lov til at arbejde med sådan nogle mennesker. At kunne give dem nogle muligheder, som jeg måske savnede på det tidspunkt hvor jeg begyndte at få lyst til at spille house og techno. Dengang var det fuldstændig utænkeligt at udgive sådan noget, medmindre det var superkommercielt. Der var ingen at spørge til råds...

Steen Mogensen er den ene halvdel af duoen bag Multiplex og den glæde og livsbekræftelse han refererer til, er hvad de unge Multiplex-kunstnere tilføjer ham og hans partner, Cai Boisen Møller. Han formulerer samtidig den progressive dancescenes eksplosive udvikling fra at have været en ubetinget undergrundsbevægelse omgærdet af mystik og fordomme til en stadigt voksende genre med en enorm gennemslagskraft.

Gennemslagskraften har også vist sig i Danmark - ikke i salgstal, men i form af en støt stigende talentmasse indenfor elektronisk musik, der hidtil har været henvist til udenlandske selskaber. Og uden et udland, var den danske musik ilde stedt, hvilket tydeligt afspejler sig i den geografisk procentmæssige fordeling af Multiplex' musik. 95% af musikken sælges i udlandet, men så kan man til gengæld støde på det danske label i byer som Sydney, New York og Tokyo.

Er det umuligt at sætse på et dansk marked?

-Vi lever i så lille et land, og techno - globalt set - vil altid være en subkultur, heldigvis. Når techno lige pludselig ikke er subkultur mere, når det bliver rettet ind i forhold til de gængse markedsmekanismer - så er det det bliver uinteressant. Lige så snart det bevæger sig i randområderne og hele tiden tør udvikle sig, hele tiden tager nye chancer - så synes jeg, at det er spændende. Den slags musik vil man aldrig komme til at sælge nok af i Danmark.

Strategien

I udlandet er konkurrencen derimod temmelig stor, og man kunne fristes til at formode, at der også i Multiplex lægges stra-

Snakke Steen

Stille Cai

tegier og tænkes i fremtidige salgstal.

Steen: -Der er vi faktisk tit lidt usmarte - det har vi snakket om mange gange, for jeg har observeret, at der er andre selskaber, der har signet noget som vi måske gerne ville have for 6 måneder siden. Men de udsender det først 6 måneder senere end vi ville have udsendt det. Der har været nogle acts som vi har været interesserede i, som *lige nu og her* har været spændende - men andre selskaber udsender det 6 måneder senere, for så er det store marked måske først klar til det. Og der har vi mistet interessen. Vi har da måtte spørge os selv, om vi bare er dumme eller hvad, men er nok nærmere nået til erkendelsen af, at det er kærligheden til musikken, der driver det. Vi har ikke tålmodigheden til at sætte os ned og sige; "hvis vi venter 6 måneder med at udsende det her, så kan vi sælge 1000 af dem". For om 6 måneder synes vi måske slet ikke, at det er godt mere. For Multiplex er det at kunne udsende musikken hurtigt, det vigtigste og er ifølge Steen og Cai, det der giver hele musikscenen den energi, der kan gøre den levende og progressiv.

Nye tankegange

Steen ridser billedet op: -Vi er ved at lave en compilation-12"-serie med fire forskellige kunstnere fra Danmark på hver 12". Dem vil vi godt lave to af og så følge op med en CD-opsam-

etablerede pladeselskabsbranche kan give i dag. Derfor tror jeg også på, at det kan overleve, at det kan blive større og løbe rundt. Man tror tit at der er bestemte måder at gøre tingene på; at vi skal lave denne her video, at nu er det jul og så skal vi sende de og de plader ud. Det bliver hurtigt nogle regler og klichéer som ikke er sunde. Fordi man hele tiden følger nogle markedsstrategier. Alle de ting jeg har beskæftiget mig med lige fra jeg boede i Århus, til arrangementer i København, til min DJ-virksomhed ude omkring i Europa - det har altid været 'lige nu og her'. Man gør tingene ud fra hvad man synes er rigtigt.

Hvis fremtiden kan læses i Multiplex, så hedder den eksempelvis Artificial Funk, Mikael v. Larsen og har en gennemsnitsalder på 19. Og den er bestemt alive and kicking for nu at bruge et godt gammelt rock 'n' roll-udtryk. Det blev med al tydelighed understreget, da Multiplex viste sine talenter en nat på Musikteatret i Århus. En nat, der levede fuldstændig op til Steen og Cai's målsætninger om kvalitet, om glæde, om gode energier og ikke mindst om kunsten at have det sjovt. Næste Multiplex-kapitel kommer i marts og hedder *Composition For Pets*. Det er selskabets første albumudspil - musikken er skabt af de herrer, Steen og Cai.

RANDOM HOLD Martin Hall RANDOM HOLD martin
Hall RANDOM HOLD Martin Hall RANDOM HOLD
Martin Hall RANDOM HOLD Martin Hall RANDOM
HOLD Martin Hall RANDOM HOLD Martin Hall
RANDOM HOLD Martin Hall RANDOM HOLD Martin
Hall RANDOM HOLD Martin Hall cd album RANDOM

Efterdønningerne fra det store debutant-ryk af ungdommelige energibands ruller stadig. Arhusianske **Ruby Fruit Jungle** er netop skvulpet ind på land efter et par hektiske og korte år ude på åbent hav.

Et tænkende rockband

Af Jan Opstrup Poulsen

Ruby Fruit Jungle er hverken kulørt flowerpower eller jungle-techno, men et vaskeægte rockband, der har ungdommen og det energifyldte udtryk til fælles med den nye bølge indenfor dansk rock. Men ellers er bandet ikke specielt begejstret for at blive sat i bås med en bestemt bølge. -Fordi vi har energien, kan vi ikke undgå, at falde ind i bølgen af energibands. Alligevel er vi lidt af et outsiderband, fordi vi er kommet hurtigt indover, så vi er ikke rigtige kammer-sjukker med de andre. Men vi ligger da lige i røven af denne bølge. Det kommer vi ikke udenom, erkender Ruby Fruit Jungle. Pladeselskabernes kraftige fokusering på energibands gav Ruby Fruit Jungle chancen. Bandet så først dagens lys i '93. Året efter fik de en tredjeplads i musikkonkurrencen "Chancen", og snart var den guldrandede pladekon-trakt i hus.

Heltene & Ruby Fruit Jungle

Et typisk debutanttræk er den stålsatte og ganske frygtløse tro på egne evner, og her holder Ruby Fruit Jungle sig bestemt ikke tilbage. -Vi synes selv, at vi har fundet frem til et unikt og forholdsvist nyt lydbillede. Vi kan stå alene, og følge med strømmen uden at blive for strømnetet. Vi mener bare, at vi har noget helt specielt. Det siger vi uden at blinke med øjne-ne. Ruby Fruit Jungle ved i det hele taget, hvad de mener, selv om de har ganske svært ved at sætte ord på deres musik. Her står gammelkendte floskler om ærlighed og gode melodier stadig i høj kurs, men bandet nærer ingen romantiske forestillinger om, at de skal revolutionere rockmusikken. -Selvfølgelig har vi vores helte, og det vil vi altid have, indtil vi finder et ståsted, hvor vi har vores eget udtryk. Det ville være dumt at

Foto Richard Cannon

sige, at vi ikke er unge og naive. Hos os ligger meget af melodien i sangen, og den sang kan spilles unplugged, og stadig have den samme følelse i sig. Ovenpå lægger vi så vores helte, altså Oasis, Blur, Radiohead, Smashing Pumpkins og Nirvana. Fedt, og det må vi sige, vi synes de er fede.

Et lesbisk kamporgan

Der er tale om et rockband, der forsøger at leve drengedrømmen ud, men Ruby Fruit Jungle er andet end en spejdertrup ikklædt pudsig gevandter og elektriske guitarer. De er noget så sjældent som et tænkende rockband. De fire drenge erkender åbent, at der er mere i livet end sex, drugs & rock'n'roll, og de er mere end villige til at punktere den drømmeverden, som netop har åbenbaret sig for dem. - Vi ser os selv som nogle unge og rimeligt veltænkende mennesker. Ikke kun i forhold til musikken, men også alt muligt andet. - Der er to sider af sagen. Det rablende, hvor vi opfører os lige så vildt som alle andre unge mennesker. Men samtidig kan vi også godt lide at lægge en tænkende side ind over. Der er ikke noget i vejen med at tænke i forhold til rockmusik. Men et tænkende band smadrer nok lidt af romantikken i rockmusikken, funderer Ruby Fruit Jungle, så ganske rigtigt. - Vi er tænkende ved ikke at være for blåøjet. Vi har fra starten vidst, at vi havde noget, og har så arbejdet målrettet for at optimere musikken og mulighederne. Vi siger til os selv, at vi ikke er kommet nogle steder endnu, og vi skal meget videre. Det er som et firma, hvor man sætter sig et mål, og laver et produkt, som nogen skal købe. Og navnet Ruby Fruit Jungle? Det er såmænd titlen på et lesbisk kampskrift fra 60'erne, og er en metafor for de kvindelige kønsorganer. En slags seksuel tretrinsrakat. Tænk selv!

52.000 opslag.....

Rillen's omfattende 1996 årskatalog er nu på gaden - og større end nogensinde : 465 sider (!) trykt på lækkert kraftigt papir. Og nu med 52.000 opslag!

Også 1996 kataloget udmærker sig ved den sjældne kombination af et købskatalog og et biografisk opslagsværk i ét !

Således er det her uhyre nemt at få oplyst en gruppe eller solists komplette repertoire og samtidig hvor meget af dette, der rent faktisk er tilgængeligt. Ligeså oplyses også udgivelsesåret for den enkelte titel; er det import? til hvilken pris? osv.

Alt sammen uvuerlige oplysninger for den rock/pop/jazz/etc-interesserede læser/køber.

MINISTRY

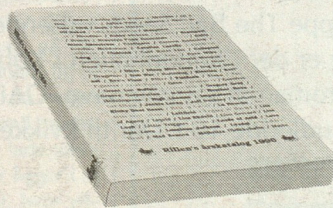
With Sympathy
Work for Love
The Lord of Pain & Honey
The Mezz is a Terrible Thing
In Case You Didn't Know We're Showing Up - Live!
Kashmir (Aks Paolin)
Box (Single, Remakes & 199 B-Sides)
Finn IV

144 - 1993
150 - 1993
115 - 1990
115 - 1990
190 - 1990
200 - 1990
102 - 1995

MINK DE VILLE

Mink De Ville
Cabrera
Return to Magenta
Le Chai (Live)
Gardner Falls - Best Of
Cape Of Good Hope
Where Angels Fear to Tread
Super Life

175 - 1977
175 - 1981
175 - 1979
175 - 1981
115 - 1981
115 - 1985

Er du rimeligt musikalsk interesseret, bør du ikke snyde dig selv for denne guide gennem den mere og mere uoverskuelige musikbranche!

Kun 69 kr.(!) - og med fuld returret!
Samtidig medsender vi gratis vort nyeste (100 siders) månedsblad - samt uforpligtende abonnements tilbud.

Afs.: _____
Vej: _____
Postnr./by: _____

Tlf.nr.: _____ klip ud
(BRUG VENLIGST BLOKBOGSTAVER) og send ind !

Skriv, ring, fax- idag! Tlf.nr.: 8632-4322
Fax nr.: 8632-4216

Send venligst årskatalog & gratis månedsblad + abn.tilbud til

Sendes ufrankeret
Modtageren betaler portoen

Storegade 7
Postboks 10
+++0094+++
8500 Grenaa

Af Thomas Larsen
Foto Lars Blackmore

Jeg kan godt lide, at du har sådan en med, smiler Steffen Brandt og kigger på den gamle grimme monobåndoptager, der skal forevige mit interview med Steffen på denne januardag.
-Alle de andre nye modeller holder aldrig særlig længe, men den type dér bliver bare ved.

Steffen har ordet

Efter fjorten år som Danmarks kedeligste Rockorkester er TV•2 noget vi tror vi kender godt og næsten tager for givet, men med CD'en *Kys Bruden* er meget forandret, ikke mindst takket være en lang arbejdsproces og en ny producer. GAFFA mødte Steffen Brandt i København, og undervejs blev en gammel TV•2-fan til en ny.

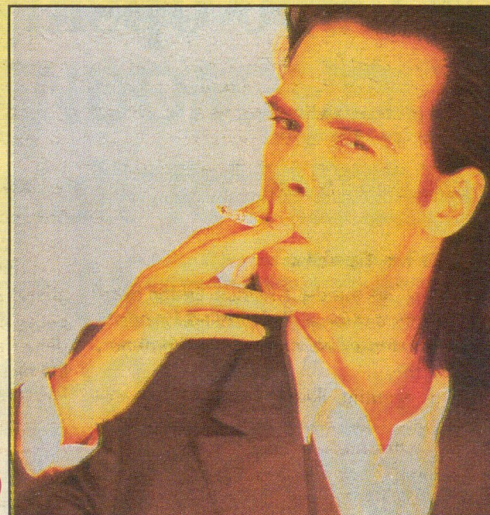
NICK CAVE QUIZ FOR KENDERE

Den australsk fødte rockpoet Nick Cave og hans gruppe The Bad Seeds udsender i starten af februar deres niende album *Murder Ballads*. Samtidig er der i Kanonhallen i København premiere på rock-sagaen *Da Æslet Så Englen* bygget på Caves roman af samme navn. GAFFA vil i den anledning invitere 5 læsere med ledsager i teatret og udlodde 10 CDer til kvikke Cave-kendere som kan svare rigtigt i nedenstående quiz.

Spørgsmål

I hvilken australsk by stavede Nick Cave sit første band *Tornex Bodies*?
Hvad er den originale engelske titel på Nick Caves roman "Da Æslet Så Englen"?
Nick Cave har haft roller i to spillefilm, nævn titlen på mindst én af disse.

Send dine svar på et postkort til:
Musikmagasinet GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C m. telefonnr.
vi trækker vinderne den 20. februar og giver dem besked direkte.

Sådan lidt á la et gammelt rockband? TV•2 – Steffen, Sven Gaul (trommer), Georg Olesen (bas), og Hans Erik Lerchenfeldt (guitarer) – har i sin tid solgt mere end de fleste og har tilsyneladende kørt løbet på deres egne præmisser og i deres eget tempo. Uden at gå i stykker, uden at blive hægtet af i svinget og uden nogensinde at miste evnen til at fange tids-ånden i et fingerbøl. En egenskab, der har gjort TV•2's sangskriver til semiorakel – med eller mod hans egen vilje.

Idag står han og ryger på den lille balkon uden for mødelokalet hos EMI-Medley, som er TV•2's nye pladeselskab. I lokalets midte står det store runde bord, hvor der er dækket op med helsekost fra Haribo og diverse danske bryggerier, og Steffen begynder beretningen om den lange vej fra undfangelse til fødsel.

-Faktisk begyndte vi i efteråret 1994, med at jeg begyndte at skrive nogle sange. Så gik vi i studiet i slutningen af marts, i det vi kalder demofasen. Vi gik for alvor i studiet i august og har så været i gang lige siden. Det har været en lang proces, men der har også været mange sange, hvoraf en del er blevet valgt fra undervejs.

Producere

Kys Bruden er et langt og gennemarbejdet værk med en spilletid på omkring en time. Men der er ingen påklistede fylde, og TV•2's foragt for stilrenhed er ikke blevet holdt i tømmer, men snarere opmuntret af de fire forskellige producere, der sammen med bandet har produceret *Kys Bruden*.

-Det er en metode vi faktisk er meget glade for, forklarer Steffen. -Lad os sige du har været i studiet i fjorten dage til tre uger, så kommer der pludselig en anden ind – en helt ny med nogle helt andre ideer og friske inputs. På den måde får hver sang lige præcis det, hver sang skal have.

En gammel producerkending i TV•2-sammenhæng er englænderen Greg Walsh, som producerede kæmpesuccessen *Rigtige Mænd Gider Ikke Høre Mere Vrøvl* i 1985. Og som stadig kan tilføre TV•2 noget brugbart. Denne gang har han taget sig af to numre efter "special arrangement with God", som covernoterne fortæller.

-Ja, han er umulig at slippe af med, klukker Steffen. -Ud over at være producer er hans input også, at han kommer med nogle ting udefra, fra det vi kalder Den Store Verden. Ikke fordi vi nødvendigvis skal være trendy, men det er fedt at få et pust udefra. Og som de fleste englændere har han en ualmindelig bizar form for humor, som herhjemme kun overgås af Monrad & Rislund.

Eller måske af Halfdan E, den nye producer i folden. Halfdan E står anført som producer på syv af pladens fjorten numre.

-Vi mødtes ved en mindegalla, der blev holdt for Dan Turell, og han foreslog at lave en Dan Turell-plade. Men vi syntes det kunne være en god idé at lave en anderledes plade end *Pas På Pengene* – den han lavede med Dan Turell. Halfdan har den gode egenskab, at han er meget orienteret i forhold til samplingsteknologien, men samtidig har – og jeg ved godt, at det lyder fuldkommen forældet – en dannelse inden for musik. Kender genrerne og kender historien. Og han kender vores og sine egne begrænsninger. Vi er et granvoksent rockorkester, og vi skal ikke til at lave hip hop, men vi vil godt prøve at få nogle af de ting ind som rører sig i dag – det synes vi er spændende. Portishead, Massive Attack og selvfølgelig Björk, nogle af de ting der kommer frem på samplescenen er vildt spændende. Vi har ret til at gå ind og bruge af de ting, selvom vi ikke er 17 år. Vi er ikke en del af en ung scene og det skal vi heller ikke være.

En plade har 14 sider

Kys Bruden har mindst 14 sider. Én for hvert nummer. *Var det for at få en rød tråd i musikken, at vokalen er anbragt så langt fremme i lyd billedet?*

-Jeg ved egentlig ikke hvor det stammer fra....hvis du tager Alanis Morissette, som jeg også har lyttet meget til, eller Sheryl Crow, hvor stemmen ligger helt tørt i front, det giver et eller andet nærvær. *Man bliver tvunget til at lytte.*

-Ja, i nogle af sangene, *Morgen I April* og *Under Stjernerne*, står det sådan, at hvis man ikke bliver revet med, så er det fandeme ens egen skyld!

Der er håb

Teksterne på *Kys Bruden* er præcise observationer af isolation, bøvvl med kærligheden og opvask og det krævende voksenliv. Men der er også lys og udsyn:

-Jeg opfatter pladen som meget håbefuldt. Den røde tråd i gennem sangene er, at det ikke altid er lige let, og du får ikke ret meget forærende mere. Det ved jeg ikke om man nogensinde har gjort, men du får det ihvertfald ikke i dag! Socialt og økonomisk er du måske dækket ind, men menneskeligt får du ikke noget forærende, du bliver nødt til at investere dig selv. Det går i gennem teksterne, at de vilkår har du altså en mulighed for at komme videre med. Det er ikke blevet sværere, men jeg synes, at det er blevet vigtigere at gøre noget ved det. Blive bedre til at gribe chancerne og evne at se, at det sker lige nu; det er faktisk en chance.

Ikke mængden af oplevelser, men kvaliteten af dem.

-Ja, det er stadig vigtigt at give sig tid til at standse op og sige "her er noget, der faktisk er ret fedt!" Hvorfor så sidde nervøst på stolen efter to minutter og trippe for at komme videre til den næste oplevelse, som måske ikke er bedre end det der sker lige nu. Hellere forsøge at fastholde nogle øjeblikke, som kan være helt dagligdags og ikke engang noget vildt fantastisk.

To fronter står trukket op i teksterne: på den ene side dagliglivet, og på den anden side et væld af eventyrsymboler og henvisninger til både barndommen og kulturhistorien. *Har man som barn bedre mulighed for at tage chancer?*

-I den situation jeg nærmer mig som granvoksen mand, føler jeg mig bedre rustet til at vælge fra og sige "det dér, det gider jeg overhovedet ikke". Som at sidde med nogle CD-roms og bruge mit liv på at løse nogle idiotiske opgaver, nogen har siddet og lavet. Det er mit liv for kort til.

Sporer man en fornemmelse af, at årene flyver hurtigere og hurtigere?

-Jeg har en fornemmelse af, at årene bliver bedre og bedre, og at man får mere og mere ud af dem, og at det bliver vigtigere og vigtigere at tage sig sammen og få noget ud af dem. Jeg sløsedde meget af mit liv væk med at hænge rundt....og vente på at pigen med "det rigtige smid-i-sit-hår" skulle dukke op. Den helt store kærlighed. "Når den helt rigtige situation er her, SÅ er jeg den der slår til!"

Den danske sang

Du er en af de få danske sangskrivere med dansk som professionelt modersmål, og i teksterne dukker nye indfaldsvinkler op som i den totalt barokke og næsten Niels Hausgaard'ske Kom Lad Os Brokke Os.

-Det betragter jeg som en stor kompliment. Men jeg synes vi har mange gode sangskrivere, som Allan Olsen, Hausgaard, Johnny Madson og Michael Falch.

Men ikke blandt de yngre musikere.

-Nej, og det er faktisk lidt af et problem. Der kommer en ny generation, som rent musikalsk er utroligt velfunderede og laver nogle spændende ting, og også tekstmæssigt prøver at tage det alvorligt. Hvis du ikke skriver på dit modersmål, så kan der være en tendens til, at det bliver nogle ord, du sætter på noget musik, hvor du stadig har stemningen i musikken – fint nok! – men jeg kan ikke lade være med at tænke på det potentiale, der ligger i at bruge sit modersmål – hold da kæft, hvor ville det være spændende! Men problemet er, at hvis du skal skrive ordentligt, så skal du starte allerede som fjortenårig, fordi de første ti år, det er noget lort. Men jeg er overbevist om, at der er et eller andet på vej på dansk. Dansk klarer sig på de vilkår der er – hvis ikke det kan det, er det fordi det ikke er godt nok. *Så vi skal have fat i de fjortenårige?*

-De må sgu se at komme i gang!

(TV•2's nye album *Kys Bruden* vil blive anmeldt i GAFFA's marts-udgave)

Aarhus Musikkontor præsenterer:

PASSION ORANGE

BACK IN THE BOX

LIVE SPRING 1996

26-01 ESBJERG - TOBAKSFABRIKKEN

27-01 HERNING - FERMATEN

28-01 KØBENHAVN - STENGADE 30

02-02 SØNDERBORG - LUKKET ARR.

09-02 ODENSE - RYTMEPOSTEN

10-02 ÅLBORG - SKRÅEN

16-02 LYNGBY - LUKKET ARR.

17-02 FARUM - BILLEN

24-02 ESBJERG - LUKKET ARR.

01-03 HJØRRING - SYSSELTINGET

02-03 SILKEBORG - RAMPELYSET

08-03 NÆSTVED - MUSIKSTALDEN

09-03 VIBORG - TINGHALLEN

15-03 RINGSTED - MEDBORGERHUSET

16-03 KØBENHAVN - PUMPEHUSET

22-03 SE DAGSPRESSEN

23-03 ÅRHUS - LUKKET ARR.

30-03 ÅRHUS - HUSET

NYT ALBUM UDE NU!

Grammy-nomineret i kategorien: "Årets producer"

Inkl. hittene:

"Baby Lou" "Saltcracker" "It's not me" & den aktuelle: "Superlove"!

INSTANT © RECORDS IR 9540

Der er langt mellem de hurtige rytmeskift på den ellers fremragende debutplade fra californiske Spain. Stilen er slæbende, slappende og ørekøjhængende, og forsangeren Josh Haden smager på ordene som andre slikker pik.

Spaceblues i spadseretempo

Af Ole Hoff-Lund
Foto: Klaus Thymann/Schiller

Skinnet bedrager. Udadtil er Josh Haden en pæn ung mand med jakkesæt og lækkert hår. Men under overfladen gemmer sig en rebel med hang til god, dansk marihuana.

Two guitars, bass and drums. Det er Lou Reeds opskrift på den optimale rockbesætning, og mange andre vil skrive under på, at alt andet er unødvendigt fryns. Sådant er det også med den amerikanske gruppe Spain, der med *The Blue Moods Of Spain* har skabt noget af det mest originale, overraskende og melodiske på den internationale musikscene i 1995.

Spain spillede på Stengade 30 i december, og for alle de, der gik glip af koncerten, er der en ny chance i marts, hvor Spain også spiller i Århus og Aalborg.

Forsangeren Josh Haden (søn af jazz-musikeren Charlie Haden) har en fortid i et punkband, men har fundet sig selv i en musikstil, der bedst kan beskrives som psykedelisk, spadserende countryblues.

-Før i tiden forsøgte jeg at skrike mine aggressioner ud over systemet, politikerne og over *how fucked up things are*. Men det forstærkede kun mine personlige problemer, og jeg var kunstnerisk utilfredsstillt. For at få det på afstand satte jeg mig ned og lyttede til gospel, soul, blues og country. Det har åbnet mine øjne for helt nye sider af livet, og fra at skrive om had og vrede, handler mine sange nu om kærlighed og drømme. Det gælder om at tage udgangspunkt i sine egne problemer, før man begynder at bekæmpe tingene i en større sammenhæng. Mine sange må gerne påvirke folks følelser og vække eftertanke, forklarer Josh Haden, der stadig ikke er kommet helt over et forlist kæresteforhold for fire år siden.

Spain er en drøm

Spain er i familie med grupper som Tindersticks, Codeine og danske Rhonda Harris og kan med fordel nærlættes i timerne før solopgang lige inden tømmermændene sætter ind. Og efter. Spains utraditionelle stil og musikalske skønhed lader stemninger og følelser komme før berømmelse. Numrene, der varer både ti og fjorten minutter, er ikke ligefrem oplagte P3-hits.

-Der er ikke særlig mange, der stiller spørgsmålstegn ved den vestlige virkelighedsopfattelse og måden, vi færdes gennem livet på. Alt for mange tager det for givet, som en naturlov, men måske er den virkelighed, som vi opfatter, ikke sandheden om vore omgivelser og medmennesker. Jeg tror, de største oplevelser ligger gemt i vores drømme, i vores underbevidsthed. Det er dér, vi skal finde nøglen til livet, kærligheden....lykken, funderer Josh Haden, der forgæves har ledt efter marihuana i København indtil GAFFA's udsendte forbarmer sig. På scenen er de fire musikere forvandlet til og pæne, unge mennesker i jakkesæt og lækkert hår. Publikum bevæger sig langsomt ind i Spains dopede univers af spaceblues og underfundige budskaber, og halvvejs gennem koncerten står halvdelen med lukkede øjne og et lumsk smil på læben.

-Jeg er selvfølgelig glad for den opmærksomhed, der kommer os til del. At give interviews tvinger mig til at sætte ord på mine tanker, og det bringer mig hele tiden tættere på min personlighed. Det samme gør marihuana. Det bringer underbevidstheden frem i dagslyset, konstaterer Josh Haden med et glimt i øjet.

Værst lige nu....

- vind en aften og en CD med Megabody & Bonfils

En af '95 mest udsældte og mindst spillede CD-udgivelser "Ska' I Ha' den Fede?" blev begået af duoen Megabody & Bonfils. Hvis du har lyst til at svare på tre platte og lette spørgsmål kan du vinde denne CD samt en aften i selskab med duoen live. Vi udlodder ialt 10 CDer og 10 x 2 koncertbilletter.

Spørgsmål 1: Hvad vejer Megabody? a) 98 kg. b) 118,8 kg. c) 148 kg.

Spørgsmål 2: Hvor betyder navnet Bonfils? a) Bolsjehoved b) Den gode søn c) Båndsliber

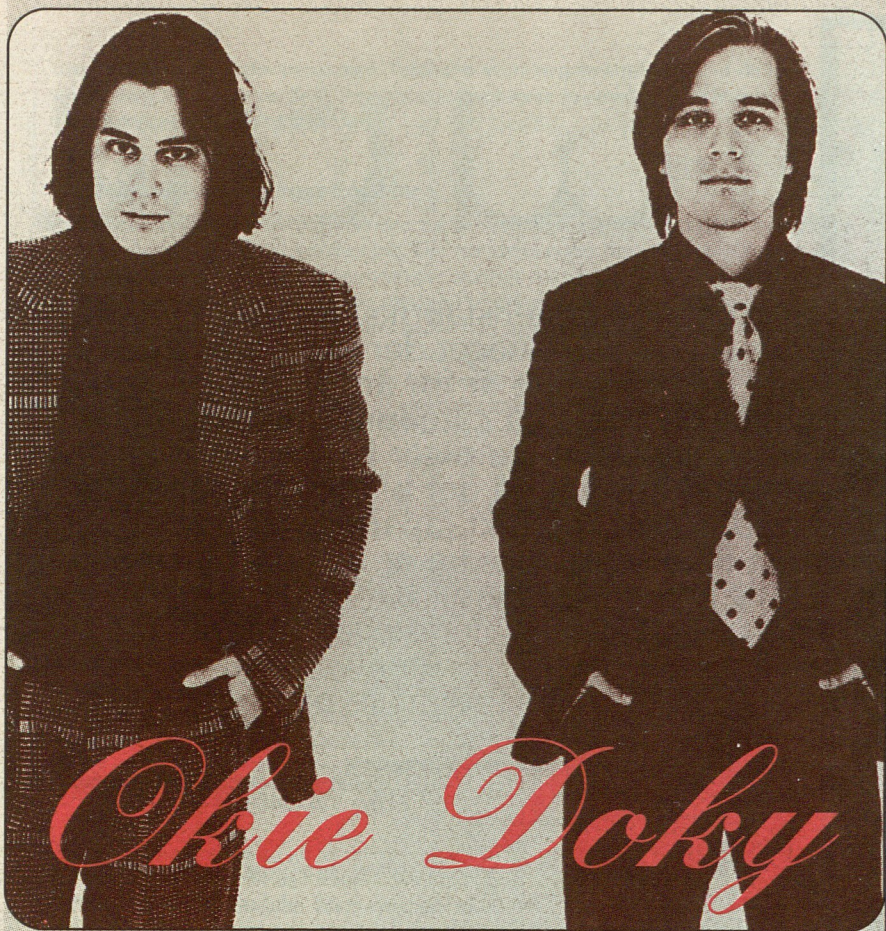
Spørgsmål 3: Ska' du ha' den fede? a) ja tak b) nej tak c) Ikke forstået

Send dine svar på et postkort til:

Musikmagasinet GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C m. telefonnr.
vi trækker de "helidige vindere" den 20. februar og giver dem besked direkte.

GAFFA

Okie Doky

Det var den dag, det slog over i regn og isslag i Jylland, mens New York lukkede til i en voldsom snestorm. Og i Paris var der 12 graders varme, ligesom der i øvrigt havde været julen igennem. Verden bliver på én gang meget stor og meget lille, når man på samme aften har telefonforbindelse med både Christian Mihn Doky og Niels Lan Doky.

Af **Kåre Gade**

For de to danske jazz-brødre er den slags oplevelser dog forlængst blevet hverdag. De har netop udsendt deres første fælles plade, *Doky Brothers*, på det estimerede amerikanske selskab Blue Note – en plade der både er meget dansk og meget kosmopolitisk.

Pladen er indspillet i 1995, og i løbet af det år var jeg på turné i sammenlagt ti måneder. Mens vi indspillede i København, var der en uge, hvor jeg fløj over Atlanten fire gange – nej, fem, kraftedeme. Det bliver man altså smadret af, fortæller lillebror og bassist Christian Mihn Doky.

Eller Chris, som de kalder ham i USA, hvor han har haft sin bopæl i efterhånden otte år. Bortset fra, at han i virkeligheden tilbringer det meste af året på landevejen – eller hvad det nu hedder, når man turnerer kloden rundt med stjerner som Dave Sanborn, Trilok Gurtu og Ryuchi Sakamoto.

Niels Lan Doky har i modsætning til sin bror både kone og børn at tage hensyn til, og måske er det en medvirkende årsag til, at hans karriere har taget en anden retning end Christians. Ti år efter sin debut som pianist har han i dag etableret sig som en efterspurgt producer – Søs Fengers og Cæcilie Norbys jazzplader, som kom tættere på en regulær hit-status, end noget fra den genre har været det i mange år, var f.eks. produceret af Niels Lan Doky.

Jeg har brugt mange år på udvikle min egen stil som pianist og komponist. Men

når man er producer for en bassist eller en vokalist får man pludselig nogle nye toner, nogle nye paletter at arbejde med. Og jeg har mange idéer og lyster, som går i andre retninger, end hvad jeg selv ville have været i stand til at udføre som pianist, siger Niels Lan Doky.

Stjerneræf

På hver sin måde er Christian og Niels eksempler på at jazz ikke er, hvad den har været – hvadenten man bryder sig om det eller ej. Ligesom når man lytter til debutpladen med Doky Brothers og forledes til at tro, at de fleste numre er indspillet "live" i studiet. Men den moderne kendsgerning er, at brødrene samt trommeslagerne Terri Lynne Carrington, Alex Riel og Anders Mogensen har lavet grundsporene i Danmark, hvorefter de medvirkende stjerner – Michael og Randy Brecker, Deborah Brown og Curtis Stigers (!) – har indspillet og indsunget deres bidrag i New York.

Og så har båndene i øvrigt været endnu tur over dammen, for de er mixet i Oslo af Jan Erik Kongshaug. Det umiskendeligt danske tonesprog, som præger de fleste af pladens hjemmelavede numre, bliver fulgt til dørs af Mr. Nordisk Tone hamselv.

Jeg ved ikke, om vi bevidst har forsøgt at give pladen et nordisk udtryk. Det er nok snarere, fordi både Niels og jeg lægger meget vægt på melodien, når vi skriver. Den skal kunne tale for sig selv, og ikke kun være afsæt for en solo. Men, jo, måske skyldes det til gengæld, at vi er vokset op i Danmark, siger Christian Mihn Doky.

Vores musik er naturligt præget af, at vi har tilbragt en stor del vores liv i USA. På samme måde – bevidst eller ubevidst – er det danske en tydelig påvirkning i vores musik. Og det er ihvertfald bevidst, at vi har valgt at lade den påvirkning komme frem, slutter Niels Lan Doky.

PETROLEUM®

FEBERUAR UDSALG

Nu har I masser af penge - og det har vi ikke...

ALT SKAL VÆK!
(Sticks and drums and Rub'n'Rub...)

SPAR HELT OP TIL 75%

© An Undean Unten™

Vi modtager Dankort, Acceptkort, Citykonto og masser af kontanter
DRUM CITY · Munkegade 11 · 8000 Århus C · 86 12 75 66

The Fool Card

På Den Kongelige Porcelænsfabriks konditori på Strøget i København er der ikke meget der indikerer at vi befinder os i år 1996. Fire år før år 2000. Her sidder man på guldstole ved små caféborde, og her bliver man høfligt betjent af unge piger i nationaldragter, mens pianisten klimprer på det blankpolerede flygel. Måske er stedet mest tiltænkt japanske turister og ældre damer, men ikke desto mindre er det også rammen for Martin Halls første interview i halvandet år. Han har valgt stedet, fordi han holder meget af pæne ting. Faktisk så meget at han i starten af 1980'erne sov i en ligkiste, fordi han hader at se på uredte senge.

Af **Anders Røss**
Foto **Robin Skjoldborg**

Martin Hall er en af dansk rocks få ægte særlinge, og på trods af sin unge alder af 32 år, har han en 16 år lang karriere og mindst lige så mange plader bag sig. Han er berygtet som den store højtsvævende new age-guru, så GAFFA's udsendte er forberedt på at møde en urtete-drikkende *straight edge*-type, der hverken rører kaffe eller kage. Derfor er det en overraskelse at møde en smilende og vinkende Martin Hall, som allerede er i gang med den første kop kaffe. En

Martin Hall der har sagt farvel til fanatismen, og som både drikker alkohol og spiser kød. Vi skal snakke om hans nye plade *Random Hold*, der markerer en ny og mere afslappet retning for Martin Hall. Det er en plade, hvor det teknologiske og sterile præg, der har kendetegnet det meste af hans solo-produktion, er væk, til fordel for en mere organisk og stemningsmættet lyd, der ikke er ulig Bristol-scenens længselsfulde tone. Men hermed ikke sagt at Martin Hall er begyndt at lave trip-hop. Der er kun tale om et åndsfællesskab med grupper som Massive Attack og Portishead.

-Det der er ved at ske nu, med den snigende åndelighed der findes i Bristol-scenen, er noget jeg kan beslægte mig med. Jeg kan beslægte mig med den ting, at der ligger et røgslør over musikken, der gemmer på meget mere end selv musikken rummer. Det er noget jeg føler mig meget draget af, og føler mig i godt selskab med, men når man sætter sig ned og analyserer musikken på min nye plade, er den langt fra Bristol-scenen. Der er ikke noget dance-beat over hovedet, men det som jeg tror er en fællesnævner, er den bevidsthed der svæver over musikken, som er mere end selve musikken, siger Martin Hall.

Nyt vendepunkt

Når man taler med musikere der lige har lavet en ny plade, synes de altid at det er det bedste de nogensinde har lavet, men det er tydeligt at Martin

Hall er mere end almindeligt glad for *Random Hold*, og at det er et meget vigtigt skridt for ham. Det er en plade der markerer en ny tilgang til både arbejdsmetode, lyrik og musik, og en plade der med Martin Halls egne ord, har mere tilfælles med hans *Under For*-plader fra firserne, end med hans seneste soloplader. Et klart tegn på, at han idag har fået et mere afslappet forhold til sin fortid på de tidlige 80'eres sorte københavnske undergrundscene. En scene Martin Hall følte sig så fanget i og omklamret af, at han simpelthen sagde farvel til musikken som 23-årig i 1986, med albummet *Cutting Through - The Final Recordings* og den stort anlagte afskedskoncert The Final Concert i Saga i København.

Alle Martin Halls soloplader siden come-back'et i 1988, har i høj grad været et opgør med, og en afstandtagen fra, sin fortid. Fra det disco-poppede album *Presence* (1988), til de senere års flirt med den etablerede musikverden og folk som Esther Brohus og Niels Henning Ørsted Pedersen.

Nu er Martin Hall kommet til et nyt vendepunkt med *Random Hold*, fordi den er en reaktion mod de vantte former, som hans sidste soloplader er skåret efter.

Samtidig er Martin Hall i dag også meget interesseret i at gøre op med sit image som manden med det høje lix-tal, med næsen begravet i engelskordbogen. Hans lyrik er kendt for at være storladet, afgrundsdyb og svær at forstå, men på *Random Hold* er teksterne meget mere jordnære og konkrete end man er vant til.

-Jeg har bare tørstet efter at lave den plade, jeg kunne sende ud og være stolt af. Jeg har ikke været 100% stolt af mine sidste soloplader. Jeg har været glad for dem, men der har været ting på dem, der ikke har været konsekvente nok. Jeg var ligeglad i perioder. Jeg var skødesløs. Den forrige plade var meget mere en gestus end det var et kunstværk. Den var nærmest en herre-eau de cologne-reklame. Titlen *A Touch Of Excellence* var valgt fordi den var ekstremt upersonlig, og det syntes jeg var enormt fedt på det tidspunkt. Det var en maskeradeplade; en modeopvisning næsten.

-Det gælder for alle de sidste soloplader, at de mangler det organiske, fordi jeg lavede det hele selv med maskiner. Jeg kunne ikke holde ud at gå i gang med en plade på samme måde igen; med at programmere og sådan noget. Det hele bliver så forudsigeligt. Jeg besluttede mig for at den næste plade skulle være den, jeg selv kunne holde ud at leve med i lang tid, og *Random Hold* er da også den første plade jeg er rigtig glad for siden *Apparently All The Same* med *Under For* fra '84. Mentalt forbinder jeg de to plader med hinanden, fordi de stemningmæssigt minder om hinanden. Det har ikke noget med 80'erne eller 90'erne at gøre, men pladerne er de samme arketyper, forklarer Martin Hall, og fortsætter:

-Jeg håber at teksterne på *Random Hold* virker mere konkrete end tidligere. Jeg synes teksterne på *Presence* er enormt storslåede. Jeg synes det er en storslået plade i al sin fabulæren, men det er ikke tekster jeg ville lave i dag, for de er ekstremt dogmatiske. Men der noget storslået over, at jeg kunne få mig selv til at gøre det. Intentionen med den nye plade har været at få det meget ned på jorden. Men der er et vist niveau hvorfra jeg ikke kan komme længere ned. Jeg hader konkrete ting, og det kan man høre på lydbilledet og se på coveret.

Det har været utrolig svært at skrive tekster denne gang. Jeg er blevet allergisk

overfor tekster der er for personlige. Teksterne er mere gennemsigtige end de har været i lang tid. Mere vægtløse. Jeg synes de giver mere ro omkring sig. De er mindre påtrængende, siger Martin Hall.

År 2000 som anti-ismernes tidsalder

Martin Hall er berygtet for sin interesse for det åndelige, og der har svirret mange rygter om hans religiøsitet i tidernes løb. Der har været rygter om at han skulle være blevet munk, være involveret i en nyreligiøs sekt, og der var også folk der troede at han indspillede *Presence* for at skaffe penge til et okkult selskab. Sandheden er, at Martin Halls liv var på sit absolutte nulpunkt, da han sagde farvel til musikkarrieren i 1986, og derfor gik han ud og opsøgte snart sagt alle åndelige selskaber og religiøse sammensværgelser for at finde nogle svar. Han valgte at slutte sig til organisationen *Emin Foundation*, der prøver at samle al alternativ viden, fra tarotkort og astrologi til meditation og healing. Men i 1991 havde Martin Hall fået nok af religiøs fanatisme. Han følte sig afklaret nok til at komme videre på egen hånd, og sagde farvel til *Emin Foundation*.

-Jeg interesserede mig for nogle spørgsmål, jeg skulle have på det rene, og som jeg også fik på det rene, og måske på grund af de år, er jeg meget afklaret idag.

-Udadtil er det religiøse tonet ned nu, men på en måde har det altid været der. Lige siden *Ballet Mekanique* i 1980. Det har været en søgen efter en overordnet mening. Senere blev det rendyrket; jeg troede det var i religionens verden jeg skulle finde det, men man ender med at finde svarene i sig selv, i en modreaktion. Ligesom jeg havde en modreaktion mod kunsten havde jeg en modreaktion mod religiøsitet.

Dér hvor jeg er kommet til nu, er dér hvor der ikke er nogen læresætning, og ikke er noget dogme. Desuden er jeg kommet dertil hvor jeg ikke kan klare overintellektuelle mennesker. Jeg kan ikke klare fanatisk moralske og religiøse mennesker, fordi i sidste ende er det en angst for dem selv, der gør at de sætter så skarpe skjolde omkring sig. Jeg har ligesom bare lukket af nu. Jeg lever mit liv, og ser ikke særlig mange mennesker.

Jeg tror, jeg efterhånden er mere praktisk anlagt end de fleste, men jeg har nogle spørgsmål der bliver ved med at plage mig, eller stimulere mig, om man vil.

-Jeg har ikke nogen ismer at byde på, og jeg har ikke nogle svar. Jeg tror aldrig man får noget definitivt svar. Folk der er definitivt anlagt får blodprop og mavekatar. Hele mit liv lige nu er bare en stor tørst efter det formløse. Det ikke-definerede. Det ikke-ismede. Jeg glæder mig til det nye årtusind, forstæet på den måde, at jeg håber det bliver en anti-ismernes tidsalder, siger Martin Hall.

-Udadtil er det religiøse tonet ned nu, men på en måde har det altid været der. Lige siden *Ballet Mekanique* i 1980. Det har været en søgen efter en overordnet mening. Senere blev det rendyrket; jeg troede det var i religionens verden jeg skulle finde det, men man ender med at finde svarene i sig selv, i en modreaktion. Ligesom jeg havde en modreaktion mod kunsten havde jeg en modreaktion mod religiøsitet.

Udgiver roman med konkret handling

Martin Hall er i litteraturkredse kendt som manden, der har skrevet de to mest uforståelige bøger i dansk litteraturhistorie; *Genopbyggelsen Er Større End Selve Skabelsen* (1983) og *Fremmedgørelsens Identitet* (1984). To utilnærmelige værker uden det der ligner en handling, men med et imponerende opbud af fremmedord og kringledede sprogløster.

Til marts udgiver han sin første egentlige roman med titlen *Verdensdagene* (Borgen), og dem der har dårlige erfaringer med Martin Halls tidligere værker behøver ikke løbe skrigende væk, for der er faktisk tale om en roman med en konkret og fremadskridende handling.

-Den vil helt sikker skuffe en masse folk. Det vil jeg da håbe den gør. Jeg er meget tilfreds med den.

Den korte forhistorie lyder sådan her:

Jeg kan simpelthen ikke længere få mig selv til at sætte mig ned og skrive et digt. Det er ødelagt for mig. Det bliver aldrig længere muligt. Jeg kan ikke tage det alvorligt længere. Jeg har længe ønsket mig at skrive en roman, og det startede for to år et halvt år siden, hvor jeg skrev en meget fiktiv selvbiografi. Da jeg havde skrevet den færdig og læst den, blev jeg simpelthen så skuffet over mig selv, at jeg lagde den på hylden igen. Den var aggressiv og selvoptaget i mine egne øjne. Det der var galt med den var, at hele tonen i den var så konkret og almindelig og patetisk selvoptaget. Så jeg tog skridtet, og greb ud i en helt anden vinkel, og i stedet for at skrive ud fra mig selv, så skrive ud fra fornemmelsen af det tidløse og drømmen om det umulige.

-Meget kort fortalt og meget konkret, så handler historien om nogle forskellige personer, der på mange måder reflekterer mig selv. Der er den fanatisk religiøse søgende, der tror han er Jesus, der er den mere passive fortæller, der i tarotkortet ville være *the fool card* for hvem alting sker og der er mødet med det guddommelige. Det er en slemt underholdende roman. Det er en farce, og det er der nok mange der har svært ved at forlige sig med. Men hvis jeg satte mig til at skrive en selvhøjtidelig selvbiografi, ville det ikke være til at bære. Jeg ville ikke kunne bære det selv.

-Da jeg endelig ramte tone i bogen, så skrev jeg den enormt hurtigt, og det var virkelig tilfredsstillende. Hvis du lægger teksterne fra pladen sammen fylder de ikke mere end en A4-side, og det har taget mig årevis at skrive dem. Bogen her, er 200 sider skrevet på 2 måneder. Historien fortalte sig selv. Det er en fabulerende farce om tre personer, og en beskrivelse af hvordan drømmen om det umulige kan indfries af absolut uforudsigelige hændelser. Bogen er uden referencer til sin samtid, og den er meget let og konkret. Grundbilledet er et tidsøst Europa. Ekstremt og bizart, men konkret. En bizar farce, siger Martin Hall.

I april kan man opleve ham live sammen med sit nye band, som består af samme hold musikere som på *Random Hold*. Det er lydteknikeren Thomas Li, Keyboardspilleren Ole Hansen (tidligere i Blue Isis), bassisten Signe Kjærsgaard (tidligere i Excess Bleeding Heart) plus en strygertrio. I maj er Cirkusbygningen rammen om en stort anlagt Martin Hall koncert. Senere på året udkommer en EP med en række mere aggressive numre fra *Random Hold*-indspilningerne, som ikke passede ind på det mere afdæmpede album.

-Dér hvor jeg er kommet til nu, er dér hvor der ikke er nogen læresætning, og ikke er noget dogme. Desuden er jeg kommet dertil hvor jeg ikke kan klare overintellektuelle mennesker. Jeg kan ikke klare fanatisk moralske og religiøse mennesker, fordi i sidste ende er det en angst for dem selv, der gør at de sætter så skarpe skjolde omkring sig.

DANSK MUSIK ÅRBOG ER PÅ GADEN

Musikbranchens bedste opslagsbog!

1996 udgaven

328 sider -nu med endnu flere adresser; incl. mobiltelefonnumre. Mere end 13.000 opslag, mange forbedringer og komplet opdaterede registre. Ekstra: Transportguiden + Organisationsguiden

BESTIL DIT EKSEMPLAR NU!

Dansk Musik Årbog

Skt. Hans Torv 26
2200 København N
Tlf. (+45) 35 24 02 62
Fax. 35 24 02 66

E-mail: danmusic@inet.uni-c.dk

• Hjørnør Bilundul

MUSIKHUSET AAGE JENSEN • ÅBENRÅ 1-3 OG LANDEMÆRKET 27-29 • KØBENHAVN • ROCK AFD. TLF. 33

- gør noget ved musikken...

SVEND CHRISTENSENS AUTOHUS A/S

MUSIK
Huset
ÅBET JENJEN

Vi glæder os til sommer

I DANMARK HAR EN DISKUSSION RASET I GENNEM EN ÅRRÆKKE - DISKUSSIONEN OM TV-STATIONERNES PRIORITERING AF MUSIK I DEN FORJÆTTEDE SENDETID. INITIATIVRIGE MUSIKELSKERE HAR GANG PÅ GANG RENDT PANDEN MOD EN MUR AF, SET FRA ET KUNSTNERISK SYNSPUNKT, DÅRLIGE UNDSKYLDNINGER OG KONSTANTE HENVISNINGER TIL DÅRLIGE SEERTAL. I ENGLAND FINDES EN MAND, DER HAR TAGET DEN ULTIMATIVE KONSEKVENNS. HAN HEDDER TONY HOLLINGSWORTH OG ER DRIVKRAFTEN BAG ORGANISATIONEN TRIBUTE MANAGEMENT.

FOR MUSIKKENS SKYLD

Af **Mia Pollmann**

Nelson Mandela 70th Birthday Tribute, The Wall Live From Berlin, The Great Music Experience i Japan. Enhver dansker med et TV-apparat i sin umiddelbare nærhed har enten hørt om eller været vidne til disse stort anlagte TV-produktioner, hvis politiske og musikalske gennemslagskraft er et uomtvisteligt faktum.

-Produktioner skal nødvendigvis være store. Jo mindre en produktion, des færre mennesker kommer musikken ud til - størrelsen er uhyre afgørende når det drejer sig om at få et samarbejde i stand med en TV-station som BBC.

Vi sidder lidt udenfor Birmingham, nærmere betegnet Hotel Metropole's softtonede bar. Hotellet er et kæmpekompleks af værelser, suiteer og balsale, der øjensynligt er bygget i forlængelse af et endnu større monstrum - NEC Halls. New Exhibition Center er et slagskib af udstillingshaller, hvoraf den største - Hal 5 - er rammen om *The Greatest Music Party In The World*. Og man skal hedde Tony Hollingsworth for at tage så store ord i brug om egne arrangementer - "Intet Er Umuligt" kunne være hans valgsprog. Alt er ihvertfald muligt hvis målestokken er det arrangement Tony og hans hold af professionelle medarbejdere fik stablet på benene i løbet af bare 54 dage i 1990. *Nelson Mandela An International Tribute For A Free South Africa* gik i luften i april '90 på Wembley Stadium - blot tre dage efter hans løsladelse konfirmerede Mandela, at han ville komme til Wembley og overvære koncerterne. Ved samme lejlighed holdt han en 45 minutter lang tale, der er den længste politiske tale der nogensinde er udsendt til 61 lande i uredigeret form.

The Big Twix Mix

Der har hidtil været politisk korrekthed, der har været kendetegnende for Tribute's arrangementer. Progressive, medmenneskelige arrangementer, hvis formål var både hædringen af mænd eller organisationer, der har arbejdet for verdensfreden samt hædre musikken, der trods de store global-politiske armbevægelser stadig er det Tony Hollingsworth brænder for.

Det er derfor også med stor undren man træder ind i de 5 dages dybt kommercielle cirkus *The Greatest Music Party In The World* vitterligt er. Tre koncerter dagligt, fem dage i træk, hvor budskabet, med få undtagelser må siges at være så upolitisk korrekt som noget, eller, som Tony erkendte ligeud:

-Penge og sponsorer.

De 10.000 mennesker, der hver aften fyldte Hal 5, vil med garanti ikke huske arrangementet under navnet *The Greatest Music Party In The World*, men nærmere under *The Big Twix Mix*. Raidar - klik, klik - det er hvad Twix er; et stykke chokolade, og

denne chokolade var, hvad man hver aften i mellem hver koncert ikke fik mulighed for at glemme, super-sponsorkraften bag

hele arrangementet.

Den lidenskabelige glød og følelsen af en ubrydelig fælles korpsånd, der er kendetegnende når man arbejder sammen for en sag, skulle man også lede længe efter, men i stedet gav produktionsselskabet Tribute en opvisning i koncertafvikling af, i Danmark hidtil aldrig sete, professionelle dimensioner. TV-produktion, lydprøver, interviews, check-ins and outs, security, publikumspleje, band/kunstnerpleje - alt var upåklageligt, en smooth operation.

Ligesom musikken. Den var upåklagelig, strømlinet, formet korrekt ind i et kommercielt spil, tilpasset korrekt efter en af pladeselskaber skabt band-fan-koncert-pressemodel, hvis eneste formål er en sjælløs holden hinanden i live. Eternal, Boyzone, Deuce, Louise - kender læseren dem ikke; don't bother. Det skal her indskydes, at der fandtes highlights af kvalitativ verdensklasse - dem vender vi tilbage til.

I baren på Hotel Metropole brænder de, her i Birmingham oplagt naive spørgsmål; Hvorfor denne kunstneriske slagside, hvor er sjælen? Og Tony Hollingsworth kommer med bekræftelsen:

-Vi arbejder med store budgetter, så sponsorer er noget vi hele tiden arbejder med. Dette arrangement kan betragtes som en

slags sponsorpleje, hvor vi rejser penge og får gjort sponsorer gjort opmærksom på vores aktiviteter. *The Greatest Music Party In The World* har et budget på £4 millioner. *The Wall* var en produktion på \$13 millioner - så et musikalsk kompromis, som vi - indrømmet - har foretaget her er ganske enkelt nødvendig.

TV-dækning

For Tribute er også TV-dækning en nødvendighed. I maj '91 producerede Tony og hans stab *The Simple Truth: A Concert For Kurdish Refugees*. Her var kunstnere som Rod Stewart, Paul Simon og Whitney Houston med til at indsamle \$15 millioner til Røde Kors - koncerterne blev udsendt i 36 lande, og er et udmærket billede på hvor Tony Hollingsworth vil hen med Tributes produktioner. Store, vigtige, globalpolitiske spørgsmål og store musikere er hvad han har gjort til et livslangt engagement.

De to største stopklodser for udbredelsen af god musik er, i følge Tony, absurd nok pladeselskaberne og i kraft af deres politik, TV-stationerne.

-Pladeselskaberne lægger strategier for 5 år - og mere - frem i tiden. De store promotionbudgetter er groft sagt koncentreret om én kunstner og er på langt sigt med til at marginalisere andre kunstnere og dermed interessen fra TV-stationernes side. Hvor TV-stationer siden '85 har set konstant faldende procentvis fordeling af seerne til musikprogrammer, på grund af det stigende antal stationer, bliver musik på TV noget stationerne ikke finder det værd at investere i.

Trods en helt særpræget, lavmælt måde at udtrykke sig på og et absolut ikke påtrængende ydre, er Tony Hollingsworth et meget indtrængende menneske, og er der noget han mener skal ændres, så gør han det ganske enkelt. Derfor har han de sidste 8 år haft gentagne møder med den absolutte top indenfor pladebranchen - pladeselskabsbøsserne. For som han siger ".....at lægge strategier, der er endnu mere vidtrækkende end dem pladeselskaberne opererer med nu". I Hotel Metropole's bar beretter

denne mand, som man efter 5 dage kun kan nære dyb respekt for, om nogle højst interessante dialoger, der fremover vil præge både strategi-tænkning og medie-dækning.

-It is very interesting, very good. Very exciting, fortæller Tony og smiler for praktisk talt første gang.

The Greatest Music Party In The World slutter af som det lagde ud; flot og fejende.

Starten på denne, verdens største fest i Birmingham, blev indledt af ingen ringere end David Bowie - en guldkoncert, der lovede usandsynlig godt for den koncert, der netop er overstået i København. Hans besøg og aldrig falmende talent var en start man varmt tænkte tilbage på når håbløse børn som Boyzone og Louise invaderede scenen og fik teenagerne til at skrike. Slutningen står en mindst lige så stor livskunstner - omend i en anden boldgade - for. Diana Ross fejer ind over scenen i den ene mere smukke robe efter den anden og drysser Hollywood-støv over et ellers temmeligt uhollywoodsk Birmingham.

"A true artist", som Tony Hollingsworth kalder hende efter at have siddet 2 timer i produktionsvognen alene med superkvinden, der, som superkvinden nu engang kan, selv bestemmer hvilke klip BBC skal bruge. Og denne superkvinde gør sin imponerende scene-entré hele tre gange uden at publikums klapsalver formindskes i styrke. For der er jo fjernsyn på.

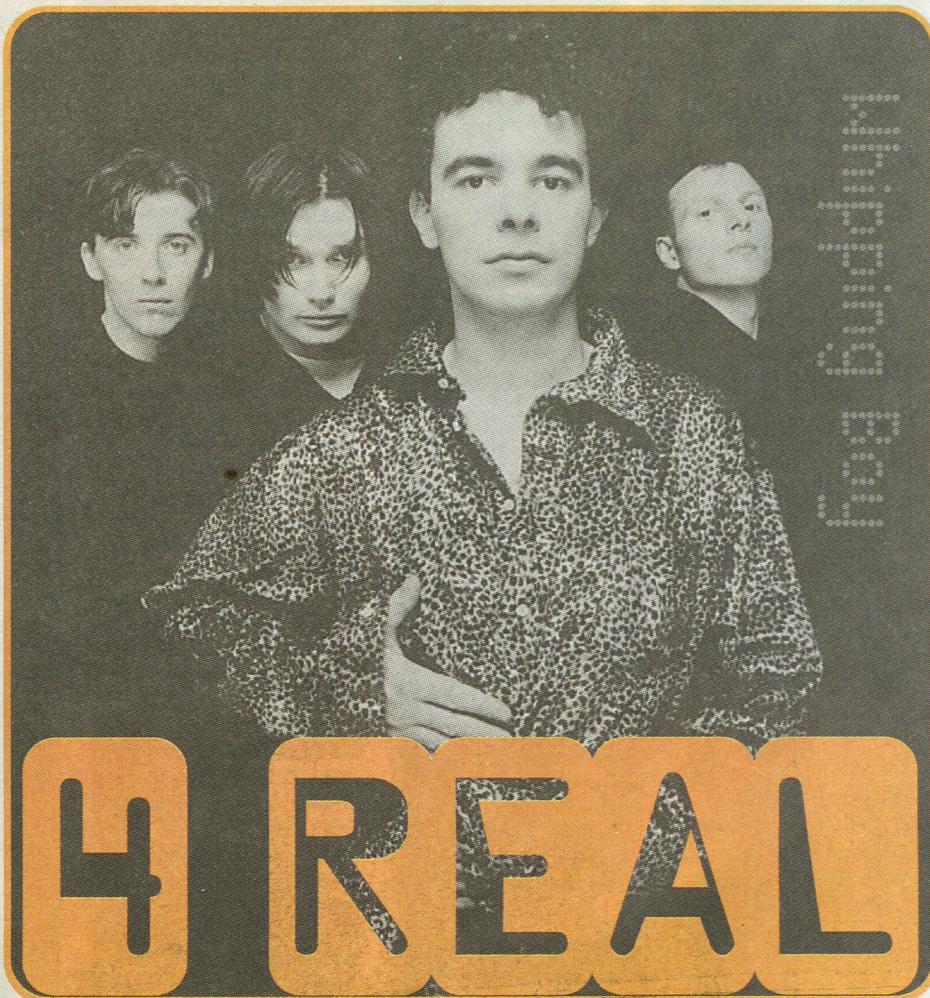

Af Jesper Skaaning

Berømmelsens veje er ikke altid uransagelige. For hvad man ikke gør for den. Tænk bare på Richey Edwards fra Manic Street Preachers, der i slutningen af '94 udtalte til GAFFA, at grunden til at han ridsede ordene "4 Real" i sin arm, var for at få den opmærksomhed han desperat behøvede. Det skal nævnes, at han talte om sit publikums opmærksomhed – ikke pressens. Richey er nu forsvundet på 11. måned. Ferghal McKee er forsanger i den irske kvartet Whipping Boy. De har givet koncerter, hvor Ferghal har snittet sig med knuste ølflasker, dækket sit ansigt med husholdningsfilm og sågar optrådt splitternøgen. I anledning af det netop udsendte andet album *Heartworm*, mødte GAFFA Ferghal og guitaristen Paul Page til en snak om den hårfine grænse mellem yderliggående gimmicks og den dybfølte ærlighed. -Det er ikke for chok-effekten, men for at fange folks bevidsthed og umiddelbare opmærksomhed. Men det sker kun én gang, det er ikke noget man gentager, så mister det fuldstændig effekten. Vi er jo også entertainers på en måde. Vores koncerter må aldrig ligne hinanden. Grunden til, at jeg dengang smed al tøjet i et nummer, var fordi jeg var sur på folk, fordi de ikke rigtig lyttede, forklarer Ferghal og understreger: -Du må ikke tro, at jeg altid er pissed off eller skizofren på nogen måde. Den Vrede Unge Mand er passé. Det er ikke for oprørets skyld. Det er for min egen skyld. Det er vigtigt at udtrykke sine følelser. *Hvorfor så ikke bare smadre sine instrumenter?* -Det har vi slet ikke råd til, bekender de grinende og bekræfter dermed Whipping Boy's bundreelle forhold til tingene.

Den ægte vare

Man kan føle foragt og tænke sit, når man læser om alle de ekstreme ting Ferghal har foretaget sig – hele tiden i mediernes spotlys. Men de to flinke fyre GAFFA sidder over for, virker hverken nøje velovervejede, på nogen måde gennemskuelige eller metalt syge som f.eks. en Richey Edwards. Konstant smilende og med deres charmerende irske accent virker de meget...ærlige.

-Ferghal ville aldrig fortælle os sådan noget inden en koncert, forklarer guitaristen Paul. F.eks. den aften hvor han smed al tøjet på scenen, det anede vi ikke. Pludselig står manden der *buttnaked!* Vi vidste ikke, hvor vi skulle gøre af os selv, griner han. Vi respekterer Ferghal fuldt ud, for at han vil gå så langt,

pressemeldelse. -Den er fuld af lort. Du skal ikke tro på alt hvad du læser, smiler han og tydeliggør den dybfølte ærlighed: Nej, livet er for godt til det, og det er vigtigt at leve det. Whipping Boy er den ægte vare.

bare fordi musikken inspirerer ham til det.

-Du må endelig ikke tro, at det på nogen måde er aftalt eller iscenesat. Denne verden er fuld af falskhed i forvejen, mener Ferghal og nævner et par stykker: Bon Jovi, Def Leppard, U2 i nogen grad, osv.

-Vi er et ærligt band, men vi forsøger ikke at stoppe noget ned i folks hals. Egentlig kan man bare slukke. Vi har det fint med, at Whipping Boy er et band man enten elsker eller hader, siger de. *Det kan ikke blive for overvældende og for personligt?*

-Nej, fordi jeg er den type person, begynder Ferghal. Den type, der vil fortælle dig min livshistorie over et glas øl. Sådan er jeg.

-Vi har set gode og dårlige ting her i livet, og vi har det med at skrive sange om de dårlige. Fordi der er så meget lort, som folk ikke ser. Vi lever i en verden fuld af løgne, stupiditet og misforståelser. Hvis alle mennesker kunne gå ned ad gaden splitternøgne, ville det være fedt. Ingen frygt.

Der står rent faktisk skrevet i pressemeldelsen, at Ferghal hellere vil begå selvmord, end at ramme de 30 år. Flinke Ferghal ville da aldrig gøre sådan noget? -*(Ferghal kigger forundret)* Jeg ville aldrig gøre sådan noget.

Han kigger på den medbragte

DIFFERENT CLASS

PULP

Please understand. We don't want no trouble.
We just want the right to be different.
That's all.

Jazz

Ved **Kåre Gade**

Det er fristende at påstå, at **Van Morrison** er en sanger, som man enten forguder eller falder i søvn af. Men så sort-hvidt er det vist ikke. Jeg har det selv med Van The Man, som jeg har det med Bob Dylan: Jeg kan godt høre det der med karismaen, OK. Men jeg dør langsomt, hvis jeg skal sidde en hel aften hos en eller anden fetichist, der absolut må spille eksempler fra alle sin 37 vinyl-plader med manden, der ligner Peter Belli til forveksling. Og som synes det lige er noget for mig, fordi Van Morrison er så jazzet...

Juledag kunne man på DR høre en koncert med Morrison og Radioens Big Band. Det gjorde jeg nu ikke, men til gengæld har jeg lagt øre til en ny plade, *How Long Has This Been Going On* (Verve), med Van Morrison, Georgie Fame og venner. Det er en liveoptagelse fra Ronnie Scotts i London, så det er så engelsk, som det kan blive, også selv om selv om den funky saxofonist **Pee Wee Ellis** er en af vennerne og desuden står for flere af arrangementerne. Og med engelsk mener jeg, fordomsfuld som jeg er, at det ikke swinger en meter. Organisten Georgie Fame stod for en af de mest skuffende koncerter ved Århus-festivalen for et par somre siden (jeg havde virkelig glædet mig til at høre ham), og han er ikke blevet mindre stiv og overfladisk siden.

Repertoiret er for så vidt i orden, en blanding af standards og Morrisons egne numre, men arrangementerne er oftest kedelige eller decideret dårlige. Mest irriterende er dog den kunstige duft af "jaaazzz", der indhyller musikken – fuldstændig som når Fame og Morrison poserer på det nostalgisk stylede plade-cover iført trenchcoats og bløde hatte. Men Vans fans vil sikkert elske det.

Uden sammenligning i øvrigt er der både live-optagelser, Hammond-orgel og tresser-cover på debut-pladen med **Jacob Elvstrøm Quartet**, *Live At Copenhagen Jazzhouse* (Olufsen). Gruppen er fra Århus, og ankermanden er altsaxofonist med baggrund i diverse af byens danse-orienterede bands. Med sig har han Bjørn Petersen på bas, Lars Møllenberg på trommer samt organisten Ulrik Spang-Hansen. Han er en af landets mest anerkendte klassiske organister (og bror til avantgarde-saxofonisten Simon Spang-Hansen), men er samtidig en fingernem jazz-organist og -pianist (han spiller også el-piano på pladen – Rhodes selvfølgelig).

Elvstrøm tager udgangspunkt i tressernes funky danse-jazz, men tilsætter rap og egne kompositioner. Jeg hørte gruppen live i sommers, og det var en forrygende, uprætentiøs og glad koncert. Overført til CD er det, som om fortryllelsen går lidt af musikken, og Spang-Hansens teknisk suveræne spil virker for stift til, at det rigtig rykker. Så vil jeg hellere høre en af de mange genudgivelser i den stil, der vælter ud fra bl.a. Blue Note i øjeblikket.

Månedens positive overraskelse er den nye plade med saxofonisten **Ornette Coleman** og hans band Prime Time, *Tone Dialing* (Harmolodic). Siden den omdiskuterede *Free Jazz* fra 1963, har Coleman delt jazz-lejren i to. Jeg frygtede det værste, da jeg satte pladen på. Men selv om jeg egentlig ikke ser mig i stand til at anmelde *Tone Dialing* (jeg fatter ikke rigtig, hvad det handler om), så har jeg faktisk hørt den flere gange. Og midt i al det harmolodiske kaos dukker der pludselig en glød og ligefrem iørefaldende musik frem. "Det er ikke sådan noget, man skal spille hjemme hos kæresten", sagde min ven saxofonisten, da han hørte pladen. Jeg er tilbøjelig til at give ham ret. Men så kan jeg jo bare høre den, når jeg kører i bil.

Mia Pollmann

Bedst lige nu

B.T. IMA. Brian Transeau kan uden tvivl kaldes dancescenens nye wonderboy. Med Sasha som mix-esset i ærmet, har han skabt et pragtfuldt album, der stemningsmæssigt omfatter både morgen, dag, aften og nat.

Dave Clarke, Ritchie Hawtin' og alle de andre pragtfulde DJ's og musikere, der gæster Pakhus 11, Turbinehallen og Færgen Kronborg i de kommende måneder.

Værst lige nu

At der altid er noget at brokke sig over.....

Frank Black: The Cult Of Ray

-Sony Music

Med et nyt pladeselskab i ryggen har den store bamse fra troldeskoven alias Frank Black (ex. Pixies) åbenbart følt det som en nødvendighed, at iføre sig nogle nye musikalske klæder, der er mere jordnære på hans tredie udspil *The Cult Of Ray*. De skøre surrealistiske indfald i teksterne og skæve melodiose kanter, som gjorde det spændende at være på eventyr med Black i outerspace på hans glimrende forrige CD *Teenager Of The Year*, er blevet efterladt på en fremmed planet. Det utæmelige har fået halsbånd på og er forsvundet til fordel for en mere straight rock 'n' roll, hvis rå og kompromisløse energi dog stadig slippes løs i de finurlige surf-punk numre som *Punk Rock City* og *You Ain't Me*. En vaskeægte pop-sang i bedste tænd-lighter-nu-stil finder vi i *I Don't Want To Hurt You* og *The Adventure And The Resolution* er det lige før, det ender med en ny fortolkning af Stones *Gimmie Shelter* omend bare i instrumental version. *The Cult Of Ray* mangler instrumental opfindsomhed og de spøjse faldgruber som normalt kendetegner Frank Black, er blevet til for meget åndelig tilstedeværelse.

Finn P. Madsen

Susi Hyldgaard: My Female Family

-Mega Records

Det hænder stadig, at bemærkelsesværdige debutanter kommer ud af den totale intethed. Hvem har nogensinde hørt om Susi Hyldgaard? Næppe ret mange ud over familie og venner. Det faktum bør ændre sig med hendes lettere overrumpende debut-album, der ikke har meget tilfælles med den gængse danske musikscene. Her er tale om en moderne popplade, der helliger sig en højloftet og international lyd. *My Female Family* er et sammensurium af stilarter og vidt forskellige inspirationskilder. Det høres tydeligt, at Hyldgaard ikke har kæmpet sig frem som korpige hos Tordenskjolds soldater. Hendes klassiske skoling, jazz erfaring og indiske inspiration er med til at forme en meget ujævn, men bestemt også meget interessant plade.

Med Kasper Winding som producer er der garanteret for en levende rytmisk bund, hvor finurlige dancebeats og skæve rytmer gør *My Female Family* til lidt af en ener. Sine steder har Kasper Winding dog været for flittig i sit genbrug af virkemidler fra Caroline Hendersons *Cinematactic*, men Hyldgaard distance-rer sig hurtigt fra Hendersons mere kælnetone.

Hvor lyden generelt nok er for hård og klinisk, har Hyldgaards stemme et imponerende register at spille på. Den kan klare alle yderpunkterne, og adskiller sig betydeligt fra danskrockens flinkeskole. Bedst er hun i sine forrevne og blå sange, hvor hun næsten fremstår som en kvindelig pendant til Tom Waits. På *My Female Family* er Susi Hyldgaard endnu en kende for søgende efter sit eget ståsted, og forekommer ikke helt flyvefærdig. Men det opvejes til fulde af de mange lovende ideer og toner, som albummet er spækket med.

Jan Opstrup Poulsen

Grind: Creampetal

-AGM Music

Kvinden med den svulstige og glinsende barm, som vælter lige ud i synet på én, står printet glasklart ind i hukommelsen, når man tænker på coveret af det københavnske band Grinds debut-udgivelse *The Glorious Kind* fra 1994. Men hvad med musikken? Ja, den blev næsten paralyseret bort. Anderledes og modsat skulle det gerne gå med deres andet udspil *Creampetal*, hvis slørede cover bærer et gådefuldt androgynt væsen, der passer pænt til den tranceagtige og apokalyptiske stemning albummet besidder. Grind har været en tur i Chicago, hvor produceren og støj fetichisten Steve Albini sammen med bandet har

Martin Hall: Random Hold

-Virgin

Martin Hall har ført en af de mest usædvanlige karrierer i dansk rockmusik. Selvannonceret finale og comeback, udvikling fra støjende primalpøkkpunk til et nu næsten usandsynligt stilleleje, tidlige pubertære filosofiske skrivelser og senere religiøse overbevisninger har altsammen været medvirkende til Martin Halls position som musikeren og missionæren med en snæver, men trofast fanskare og samtidig en rolle som selvhøjtidelig ener på den danske rockscene. I den proces og det egentlig mangesidede portræt Hall har tegnet af sig selv gennem sit offentlige virke falder dette seneste album, *Random Hold*, som en logisk og afklaret følge af års beskæftigelse med af finde et åndeligt balancepunkt. Skriget fra *Ballet Mechanique* er blevet til en hvisken, og de otte musikalske sætstykker et sted mellem pop, ambient og kammermusik på *Random Hold*.

Singleudraget *Cradlemoon* sejler afsted for rolig fremdrift på klaver, strygere og trommer indsat med lette kattepoter, og Hall selv synger med sin effektbelagte nyreligiøse kirkesangerstemme og melankolske croon nøgleordene "the more I see, the less I know" over en meget, meget smuk melodi. Således bliver tonen sat for dette skønharmoniske og mest gennemført afdæmpede Martin Hall-album til dato. Den opadstigende spiral af åndelighed, den stille stræben efter en uendelig lykketilstand – døden eller nirvana – forsøges spillet ind i musikken, og som næsten altid med Martin Hall lykkes projektet til fulde, hvis lytteren selv vil, men falder til jorden – denne gang med et stille brag – hvis lytteren stræber imod. Helt jordnært betragtet er det en dygtig Martin Hall, som finder sine udsøgte melodier med en forbavsende behændig-

hed, får sunget dem ind fra distancen og skrøbeligheden og har en heldig hånd med de mange æteriske lydblandinger netop på *Random Hold*. Eksempelvis sirrer det af atmosfærisk uro, besværet vejtrækning, nedtonede alarmbip, diskret disharmonisk tonemylder om livets afgørende søgen i *Performance*. Rytmen er reduceret til et pulsslag og meget glider elegant ud i en sejlede og roligt hvid støj på denne musikalsk minimale og i tanken storladne CD. Tåreperser eller emotionelt medrivende alt efter indgangen til Martin Hall.

Per Reinholdt Nielsen

spanket en egen lyd til, der må betegnes som ambient metal. Det høres effektivt på *Sunglove* og den 12 minutter lange *Things On The Floor*, hvor musikken står fuldstændigt stille og vibrerer over det samme beat i hele spilletiden. Netop at presse citronen fuldstændig for saft eller sagt med andre ord at få den sidste lyd klemt ud af instrumenterne er Albini force, og det lykkes til fulde på *Creampetal*. End heder albummets sidste nummer, det er hårdt, metallisk og forkrampet med skrigende distordede guitarer. Og her står det fast at midt i al monotonien og det repeterende, flyder numrene med en sær form for melodiositet, én efter en, tyk og glødende som lava for at skabe et udtryk, der ikke lader sig finde andre steder på den danske rockscene.

Finn P. Madsen

Gin Blossoms: Congratulations, I'm Sorry

-PolyGram

Arizona-bandet Gin Blossoms var så betagede af deres forbillede kultbandet Big Stars lyd, at de absolut måtte tage til Memphis og indspille deres forrige album i Ardent studios, hvor Big Star indspillede deres tre banebrydende plader i 70'erne. Denne forgæbelse fortsætter gruppen på deres tredie udspil *Congratulations, I'm Sorry* ved at bruge de samme forstærkere som Big Star brugte i sin tid plus et orgel som tilhører Stax Records. De 13 sange er skåret perfekt over rhythm & blues-ånden tilsat en portion iørefaldende og forførende powerpop, til at hanke lidt op i det uselv-stændige indtryk, man får af bandet. For her findes ingen personlighed som Alex Chilton (Big Star) – kun fem anonyme musikere, der spiller den lige efter bogen.

Finn P. Madsen

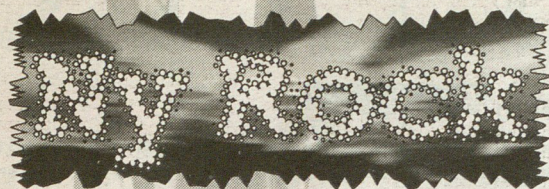
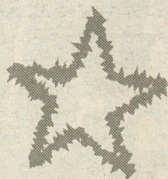

Whipping Boy: Heartworm

-Sony Music

Selv om den irske kvartet Whipping Boys andet udspil *Heartworm* udkom sidste år, er den først landet på anmelderbordet i dette herrens år 1996 – på grund af distributions vanskeligheder, så ordspøget 'bedre sent end aldrig' rammer i dette tilfælde lige på kornet. For hvilket fabelagtigt album, et "must" af de helt store, for bedre musik er ikke kommet ud af Dublin siden U2's gennembrud. Netop det højloftede og atmosfærefyldte ved U2, er noget af det Whipping Boy bygger deres musik på, men så er den parallel også opbrugt. For i sangeren Ferghal McKee har gruppen en altoverskyggende personlighed, der som en anden sortrandet Nick Cave synger sine sange mørkt og dybt smerteligt, som var han en hjemløst mand. Men i forhold til Cave forstår McKee at sætte sig ud over sine sange og få dem på afstand med en sarkasme og ramsalt humor, der må få sindets mentale tilstand til at skælve. *Love is something we find in danger/What a feeling when it's not right/You're a master of disguise now/You had to learn to tell your lies* lyder det i *The Honeymoon Is Over*, der med sine excessive trommer i slutningen er dødsdommen over dette forhold, og dem der må komme. *We Don't Need Nobody Else* er med sine powerfyldte riffs i omkvædet som en ren stang dynamit, en sang der handler om at stå ved sig selv, få lov til at være sig selv og samtidigt dominere; *I hit you for the first time today...That really hurt you said/Yeah and you thought you knew me*. Denne skinnbarlige voldsomhed demonstrerede Ferghal McKee selv i selvsamme nummer ved at smide alt tøjet ved et af bandets koncerter i det forgangne år, hans måde at fortælle, at han ikke har noget at skjule. *Heartworm* er skræmmende, men på samme tid lokkende, foruroligende – opløftende, ydmyg, men stor. Slutnummeret *A Natural* er en slags epilog og rensesproces for McKee, hvor han citerende fortæller, at han gennem de sidste 44 minutter, som CD'en varer, har fundet ud af at han er gal i hovedet med en lille sød form for schizofreni. Det er faktisk umuligt at slippe den gale mand og hans håndlangeres værk, for i deres mørke kroge findes der et ufatteligt format.

Finn P. Madsen

Ved Per Reinholdt Nielsen

Oldschoolpunk

Med det enorme gennembrud netop rocken fra undergrunden har haft de senere år fra amerikanske grunge til britisk indie-rock – nu kendt som britpop – står holdepunkter i den nyskabende rock tilbage som brandtomter i et forladt landskab. Og alderen blandt dem, der stadig arbejder med en anderledes ikke hitlisteorienteret rockmusik er stadig stigende. Oasis spiller rockmusik som den blev skabt af Gary Glitter og The Beatles i årene 1964-74. Den noget ældre Mark Smith fra Manchestergruppen **The Fall**, spiller en egenindig punkrock, som den sprang ud årgang 1977. For nu bare at tage et absurd eksempel på den tidløshed, der præger rocken i de retromusikalske år, som nu har været stort set siden CD'en kom på gaden. Punkten tages op med fornyet effekt næsten tyve år efter, slibes til og sælges med endnu større succes af opkomlinge som Offspring – hvilket betyder afkom om intet kan være mere sandt om denne forsamling højtråbende salgsmænd klædt ud som anarkister. Afkom eller efterkommer af en tid, der engang satte en ny musikalsk dagsorden, men som i dag er konvention med sine tre simple akkorder, rasende tempo og tekster om at gøre teenageoprør. Kom igen. Hvis man vil have den reelle, regulært forstyrrende, oprørende, knastørt forulepende punkrock, så er **The Fall** et meget bedre bud. Og de eksisterer endnu. Fra sit eget surt genstridige udgangspunkt har Mark E. Smith fastholdt en iltterhed og et temperament. Fastholdt, at den eneste måde at spille på, er at få sangene på tværs i systemet. Det hakker og stammer, stikker og snitter til alle illusioner om det fuldendte, radiovenlige, salgsbare, harmoniske og udglattende er ætset væk. "*Don't call me DARLING*", rasper en kvindestemme, og så er meget sagt om denne rockmusikens grimme ælling, som nu kører uførtrodt videre på 18. år.

Med i gruppen er igen Smiths tidligere kone Brix Smith og det særlige bidende satiriske vid og de gnistrende genstridige guitarer spærrer herligt af for det store perspektivrige forståelsespanorama, som U2 videreudviklede punken til i de tunge år midt i 80'erne. **The Fall** er evigt aktuelle som korrektion til tidens letbenede, punkede overløbere, og for tiden CD-aktuelle med livealbummet *The Twenty-Seven Points* (Permanent/Scandinavian Records) og studieindspilningen *Cerebral Caustic* (Permanent/Scandinavian Records).

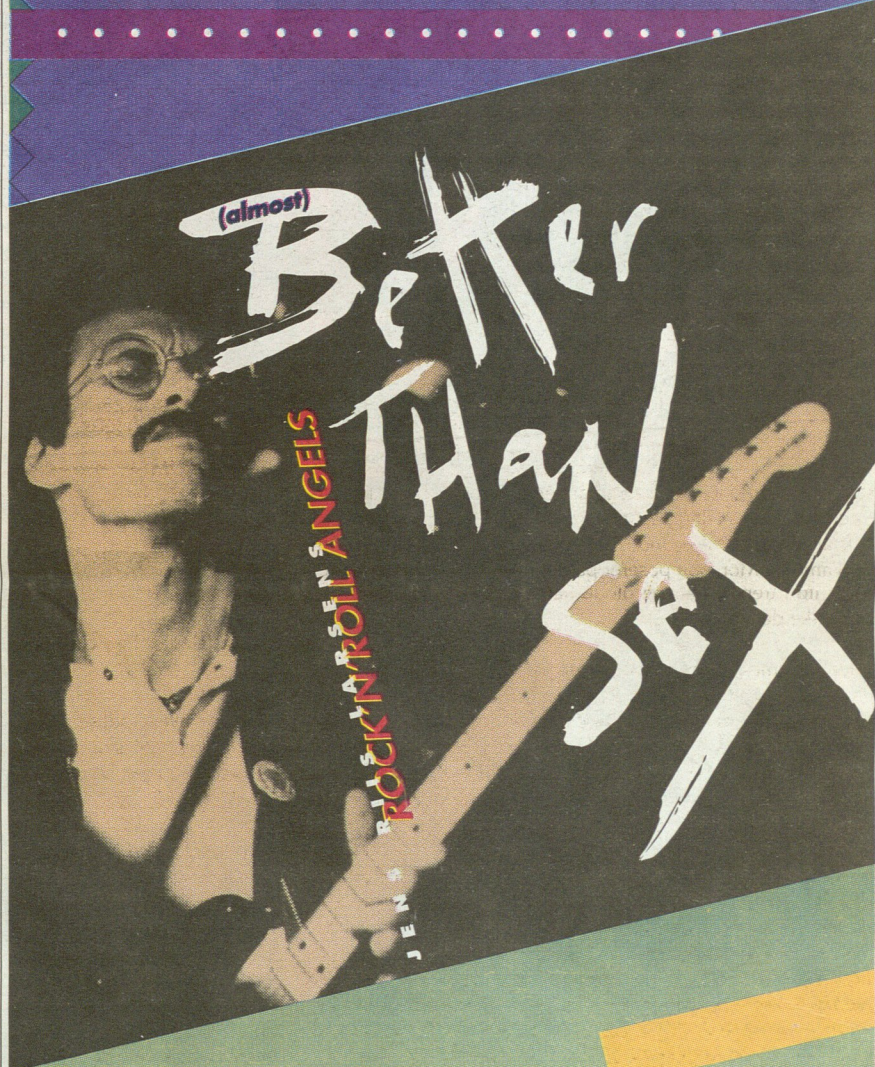
Noget af den samme forulepende smalhans, rygende humor og særligt egensindige, er der også over en anden af punkrockens store gamle skikkelser. Den korpulente amerikanske oldschoolpunker **David Thomas** og hans skiftende besætninger i avantgardistiske og dadaistiske indstillede **Pere Ubu**. Thomas har aldrig svigtet sine skarpe humoristiske pointer, den gode fortælling og fornemmelse for hysteriske stemmer. Det er især på scenen, at mandens absurde komik, kropslighed og historier kommer til sin ret, men den opklippede vraggen-ud-af-rocken-fornemmelse står stadig intakt på seneste studieudspil *Ray Gun Suitcase* (Cooking Vinyl/ Specialimport for eksempel Baden Baden i det indre København). Det kunne være klassisk rock'n'roll med en drejning, men Pere Ubu kobler gang på gang ud i sært slørede zoner af pibende støj. Og det herligt bumpende og elastiske sammenspil falder mere som en aktual kommentar til tiden og rocken, end som en nostalgisk genoplivning af tider, der var engang. Læg dertil David Thomas' helt igennem besatte og eksalterede vokal, der spiller sin rolle til fingerspidsen som den rablende både gale og geniale historiefortæller og videregiver af den væsentligste nutidige amerikanske kulturarv. Han savler sig igennem Beach Boyssangen *Surfer Girl* som en galning og giver alligevel den simple tekst om kærlighed og solskin en helt ny dyster side i en plirrende akustisk version. Eksempelvis. Og eksempelvis et andet sted falder hammeren over alle de grupper, der nu lever af at efterligne punkforfædrene **The Stooges** – og de journalister, der skriver om dem. Ringen er sluttet. **The Fall** og **Pere Ubu** var der først og er stadig bedst når det gælder punkrock.

Ny CD

Pressen skrev:

"Jens Riis Larsen har en sjælden evne til at skrive iørefaldende R & B sange."

Nu er han her igen - solo!

INCLUDING:

Short Dresses
Down at the Barrelhouse
Japanese Car
Midnight Moon
Crawling on your knees
Crying Eyes
Leave that man alone
Misery Lane
God died in the U.S. of A.

Køb DEN HOS
DIN LOKALE
PLADE-
FORHANDLER...

Distribution:
MIS. LABEL

Metal

Ved Jens JAM Rasmussen

Første del af trommeslager-kabalen er tilsyneladende gået op. San Francisco's groovethrash-stormere **Machine Head** har erobret trommeslageren **Dave McClain** fra Arizonas thrashveteraner **Sacred Reich**. Machine Heads' trommestol blev som bekendt ledig, efter at bandet og ex-drummer Chris Kontos ikke længere ku' finde ud af at opholde sig i samme lokale uden at love hinanden øretæver. Kontos har siden den exit arbejdet sammen med de mægtige San Francisco thrashers **Testament**, men er i dén grad også blevet rygtet som et potentielt emne til det måske mest agtværdige job på metal-scenen – som trommeslager i **Slayer**.

"Der er givetvis kun omkring ti trommeslagere i verden med udholdenhed og talent nok til til at klare dette gig – og vi har allerede haft de to," udtaler bandet med henvisning til deres

Mercyful Fate er i gang med nyt album i King Diamonds Dallas/Texas.

to geniale ex-drummers, Paul Bostaph og Dave Lombardo. Det sidste i denne trommeslager-sag er imidlertid, at Kontos IKKE er den nye Slayer-grydebanker. Slayer skulle nemlig have besluttet sig rimeligt meget for John Dette, der senest spillede i... Testament!!

Nok om drummers, men thrashen i en eller anden afart kommer vi ikke udenom. Thi, ved deadline forlød det at brasilianske **Sepultura** havde udvalgt København som én af de byer hvor de ville spille et low-key gig i, op til udgivelsen af deres nye album **Roots**, som udsendes i slutningen af februar. Ved GAFFAs metal-deadline var der dog tvivl om hvilken venue, der ville ku' blive aktuel, men datoen stod derimod ganske klar: Den 9. februar. Men, altså – et kult Sepultura-gig på vej. Og så er det jo definitivt den 2. februar i Pumpehuset/København, at Anthrax slår et par kontante lille trommeslag for moshmetallen. Og længe leve denne, thi der går indimellem rigeligt alternativ fløderock og blære-britpop i den, i diverse medier. Fra Pop 3 til MT-tøse-V. Voldelige skaller til Oasis, afstumpede kollesmæk til Björk. Og, altså – se op for februar klub-børsærkerengang med både Anthrax og Sepultura.

Inden vi afrunder, så vær opmærksom på, at blandt andet følgende bands fremdeles er i en eller anden fase af studiearbejde for at ku' bidrage til 1996 som årets globale tråd-kultur år: **Pantera**, **Mercyful Fate**, **Rage Against The Machine** (*Evil Empire* er titlen, tredje uge af marts skulle være release-tids-punktet), **The Stone Temple Pilots**, **Soundgarden**, og det mest studieglade outfit af dem alle – **Metallica**, hvis næste album næppe længere er en marts-affære. Næppe heller en maj-affære, men måske snarere en sensommer- eller efterårs!? Til gengæld er muligheden for at Metallica så udgiver en dobbelt-disc... stor.

VOLUMEKNAPPEN

Sugar Ray: Lemonade And Brownies (Warner)

Årets mest overrumpende udspil, og den sætning gentager jeg gerne igen om et halvt år. Thi, disse hip hop heavye, amerikanske metal-funkopater sparker røv og nosser med de skrappeste spader og stinkende scratch-manøvrer. Beastie Boys bagpuller James Brown til den grummeste groovethrash a la Raaaage.

NB: Se Sugar Ray storstyre på Københavns Cafe Rust, den 19. februar.

Sacred Reich: Heal (Metal Blade)

Jo, de er her stadigvæk, de gamle Phoenix-metalthrashers Sacred Reich. Og på denne *Heal* gnister de fint af den tætte sammesvejsning af metallir og den lidt groovede thrash, som de allerede selv introducerede omkring 1988.

Massacra: Humanize Human (CLM/Pingo)

De franske massakre-mænd startede egentligt som et rigtig skrammel-dødsband, men har på deres senere albums dyrket en mere alsidig form for metal-fusion.

Indimellem på et okay plan, men uden det egentlige blæs. Så, med fare for at blive usandsynlig upopulær: Disse her franskmænd mangler noget... øøøhm... nuclear power!

S P O T 0 2

S t e n g a d e 3 0

Wanted 4 Acid, Zeroes & Ones og Baden Powell

Af **Thomas Larsen** Foto **Per Houby**

Det er tid for rockkonkurrencer, og her er tilmed en reportage fra en konkurrence, du ikke engang kan vinde. SPOT er stedet, hvor dit band måske bliver set eller hørt af indflydelsesrige branchefolk, med der er ingen præmie til nogen i form af for eksempel en pladekontrakt.

Stengade 30 dannede hin torsdag aften den utrygge ramme for løjerne, og stemningen var fra starten præget af den direkte atmosfære, der kendetegner Stengade. Det strakte sig helt til baren under det, som andre steder hedder Happy Hour, men på Stengade 30 slet og ret kaldes Druktime!

Men det var musikken vi var kommet for. Med en usædvanlig høj babe-kvotient blandt et publikum, der, efter reaktionerne at dømme, i vid udstrækning var venner af de optrædende bands, var der lagt i kakkelovnen til en rigtig hyggelig aften.

Wanted 4 Acid

Første band på scenen var Wanted 4 Acid (WFA), et ungt hold på syv københavnere med en gennemsnitsalder på omkring de tyve, som selv betegner deres stil som acid jazz. Bandet spiller det, der for nogle år siden gik under den lettere nedsettende betegnelse Sct. Annemusik, hvilket vil sige teknisk kompetent og veludført funk med et pænt skud jazz. I WFA's tilfælde er denne fusion yderligere blandet med hip hop, der bæres frem af en psykedelisk og ledeløs Pinocchio-lignende for-rapper med gale øjne. WFA dyrker de dybe grooves, der fra første takt ligger i lommen (og bliver liggende), men som hurtigt afslører sine egne begrænsninger. Dynamikken mangler, men bandet løser gradvist op, og ved det tredje nummer *Life Key* følger publikum frontmandens Valby-amerikanske opfordringer om, at det "det ikke er forbudt at shake yer legs". Dansegulvet fyldes af indtagende kurver, og det inspirerende syn af fyre stramsiddende strikbluser får WFA til at slippe klodserne endnu mere. Bandets percussionist, der som trommeslager har en thevarmer på som hovedbeklædning, kommer rapperen til undsætning ved scene-kanten, og det står klart, at med lidt mere rutine og lidt mere tro på projektet er Wanted 4 Acid et navn, der vil kunne sætte gang i selv den sløveste kollegiefest. Det er dansemusik, men glem alt om at lytte.

Zeroes & Ones

WFA's løse og muntre sceneshow møder sin diamentrale modsætning i Fredericiakvartetten Zeroes & Ones, der fylder lokalet med pompøs og "skidealvorlig jysk pop", som bandets forsanger formulerer det. Zeroes & Ones, som i sceneudstråling befinder sig midtvejs mellem Blur og Bon Jovi, lægger modigt ud med et stille nummer, hvor sang, guitar, bas og trommer suppleres af sequencede keyboardflader og lydeffekter, der som et ubønhørligt fantom dominerer hele bandets 50 minutter lange sæt. Det er som om, at der bliver spillet vildt højt, eller også er det de overlæssede arrangementer, der tager kvælertag på Deres udsendes ører. Musikken fortsætter i det symfoniske og ekstremt stramt tilrettelagte spor, bandet

lagde for med, og efter fire numre står det klart, at dét her går slet ikke. Zeroes & Ones besidder en så klaustrofobisk selvhøjtidelighed som alene modsvares af bandets fascinerende dygtige vokalist, hvis lune introduktioner til numrene forhindrer gruppens optræden i at kamme totalt over i pseudodramatik, der ikke kommer ud over scenekanten og i stedet dækker for det gode håndværk og den flotte lyd, som er Zeroes & Ones' stærkeste kort.

Baden-Powell

Hvis der var nogen der så meget som antydede en snert af konkurrence, så blev et hvert tilløb til surmulen blæst af scene med orkanstyrke af Århusbandet Baden-Powell, der tog prisen for både politisk ukorrekthed og for gennemført grimhed. Bandets selvdefinerede hoplapunk/spejderbeat bliver serveret med en energi og primitivisme som næsten får mig til at glemme, at Baden-Powell også spiller præcist og stramt, men med en totalt anarkistisk attitude, der får den syngende Tjener Frandsen look-alike til at gennemføre sættet stående blandt publikum, mens de fire andre medlemmer knokler løs på scenen iført tøj der signalerer lige dele Dansk Herremode anno 1965 og den spejderbevægelse, hvis stifter bandet har taget navn efter. Gammel punk møder ny punk blandet med for meget mandligt kønshormon, og resultatet er en eksplosiv cocktail af grimt tøj, grimme vokaler, grimme guitarlyde og vidunderligt grimme hooks fra de uskoledede stemmer. Det var sjovt, det var højt og det reddede SPOT-koncerten på stregen.

You've
never been
REFRESHED
like this
before

Coca-Cola light, Caffeine Free Coca-Cola light er indregistrerede varemærker for The Coca-Cola Company.

Nyhed

Caffeine Free
Coca-Cola light

A new way of enjoying your favourite soft drink

HAVANA PROMOTION

WORLD

Ved: **Jens Villy Pedersen**

Den store verdensmusikbegivenhed i 1996 bliver uden tvivl **Images of Africa**. Festivalen, som afholdes fra 14. juni til 6. juli, kommer til at repræsentere et bredt kulturbud fra Afrika, men også fra den afrikansk influerede del af Latinamerika. Der bliver musik, dans, teater, film, mode, udstillinger m.m. På musiksidens stiler man højt, og er i gang med at forhandle med nogle af de største afrikanske kunstnere: **Habib Koité, Salif Keita, Manu Dibango, Angélique Kidjo, Chiekh Remitti, Soul Brothers, Youssou N'dour, King Sunny Ade, Oludum, Khaled** med flere. I forbindelse med begivenheden udgives CD'en *Images of Africa Vol. 2*, som vil indeholde musik af de deltagende kunstnere. Festivalen, som kommer til at foregå i alle større byer, bliver nærmere beskrevet i en landsdækkende folder, som udkommer i slutningen af februar.

På dansesiden sker der et spændende kulturmøde mellem dansere fra Ghana, Virgin Islands og Danmark, som skal skabe en danseforestilling med udgangspunkt i den gamle slave/handelstrekant. Danmark er blandt andet repræsenteret af koreografen **Anette Bildgård**. Fra Ghana kommer koreografen **Francis Nii Yartey** og **Ghana Dance Ensemble**, og fra St. Croix **The Caribbean Dance Company** med koreografen Monty Thompson. I foråret mødes grupperne dels i Ghana og dels på St. Croix, og danseforestillingen færdiggøres i Danmark til præmieringen d. 19. juni.

Danske musikere og dansere har gennem flere år været i kontakt med Ghana. Adskillige har gået på percussion- og danseskoler, musikere har spillet med lokale dancebands, og danske orkestre har turneret i landet. Det er endog blevet til et ghanesisk/dansk kulturprojekt **Agoro**, der har udmøntet sig i et musik-, danse- og teatercenter i kystbyen Cape Town. Omvendt har mange ghanesiske kunstnere i Danmark markeret sig som solister og undervisere og herigennem gjort reklame for sin kultur.

Den kulturelle kontakt til Virgin Islands (tidl. Dansk Vestindien) er hovedsagelig foregået gennem **The Original Danish**

Polcalypso Orchestra. Ifølge forsangeren Kazio Kierpaul skulle de gamle calypso's melodier ligge tæt på ældre dansk folkemusik. Hvem ved - måske kan man også høre "fætter Mikkel" i en ghanesisk kpanlogo, hvis man lytter godt efter?

Februar er karnevalsmåneden og for de rejslystne er der et traditionsrigt europæisk **karneval** i Venedig. Er man mere til T-shirt end polarjakke lokker det caribiske karneval på Trinidad med steelpans, soca og calypso. I Brasilien er der karnevaller over det meste af landet bl.a. i Rio de Janeiro hvor der danses til samba, i Recife er den lynhurtig frevo dominerende og Salvador er hjemstedet for samba-reggae.

Mindst ligeså eksotisk og varmt bliver det garanteret når der i Århus er der salsa-karneval på Vestergade 58 den 16/2.

I Musikcafeen, Århus den 24/2 spiller karnevalsgruppen Luna Zafra og ellers er der discotek ved Havana Club. Havana Club er for øvrigt også en forrygende cubansk rom som man kunne være heldig at blive budt på når karnevalsgruppen Krig og Fred holder fest i Vesterbro Kulturhus den 3/2.

Meditativ verdensmusik kan høres i Hellig Kors Kirken på Nørrebro d. 18/2. **World Club** har arrangeret koncert med musikere fra fem kontinenter. Percussionisten Emmanuel Rahim, Trompetisten Thomas Fryland, Rob Davies og Marco Selva på didgeridoo, Svend Aage Andersen på shakuhachi og Geir Draugsvoll og James Crabb på harmonika.

Fra den 13-18/2 er der folkemusikfestival i Umeå, Sverige. Blandt de medvirkende finder man Hedningarna, samen Wimme Saari, Oysterband fra England og den skotske sækkepibespiller Martyn Bennet. **Info: (+46) 90 16 33 65**. Mavedansere og ligesindede kan glæde sig til den nye CD

ANMELDELSER

Finn P. Madsen

Bedst lige nu

Whipping Boy: Heartworm. Et galt bands værk

Nick Cave: Murder Ballads. En australian psycho slår til igen

X- Files

Værst lige nu

Garth Brooks opblæste country rock lugter mere af hul prut end ægte kolort.

Tori Amos: Boys For Pele

Warner Music
De nye kvindelige sangskrivere har indtaget halvfemserne. Björk, P.J. Harvey og nye Alanis Morissette er i frontlinien med albums, der distancerer det meste af, hvad deres mandlige kollegaer for tiden frembringer i studiet. Vidunderbarnet Tori Amos fra North Carolina er et fremtrædende medlem af den nye feminine forsamling, og med sit tredje album *Boys For Pele* er hun på vej til at erobre sidste halvdel af årtiet.

De 18 sange er en personlig tour de force af imponerende dimensioner. Lyden er effektiv og enkel og består mest af Amos' stemme og hendes gennemtrængende klaver-spil, som ligger under eller smyger sig igennem tekstens ord, sætninger og pauser. Enkelte steder som i *Professional Widow* rockes der med et spinkelt cembalo som overraskende flot melodibærer. På baggrund af den skarpt barberede produktion fremstår Tori Amos' sange som groft slebne krystaller, der giver genskin af smertefulde erfaringer opnået gennem intenst levet kærlighed. Det er personligt ad helvede til, og det virker. *Boys For Pele* er befriende modig musik og hungrende historiefortælling uden et eneste oplagt hit for pladeselskabets skyld. Tori Amos er halvfemsernes Kate Bush uden dansende teatertorden og selvviscenesættelse, så brug roligt alle 70 minutter til at lytte.

Lars Nielsen

Yoko Ono/IMA: Rising

-Capitol

Den nu 62-årige Yoko Ono er bestemt ikke blevet blidere med årene. På *Rising* fører hun sig kraftigt frem som avantgarde-kunstens fortrøp med en række ganske utilgængelige og aparte sange. Om Ono nogensinde har bidraget med noget væsentligt til rockhistorien kan bestemt diskuteres, og *Rising* rokker ikke ved hendes tvivlsomme kompositoriske evner. Som kunstner har hun et forbløffende stærkt udtryk, men musikalsk set er hun en anstrengende personlighed, der mere er en original fremfor at være original. Ono ynder den dag i dag, at bygge en sang op omkring gutturale lyde og kuldegysende primalskrig.

Sangene på *Rising* handler om vold, undertrykkelse og krig. Inspirationen kommer fra 50-året for Hiroshimabombningen, og rent følelsesmæssigt tager sangene udgangspunkt i hendes egne (og yderst grufulde) barn-domsoplevelser i Japan under Den 2. Verdenskrig. *Rising* er derfor et langt smertenskrig og en selvterapeutisk renselsesproces for Ono. Som backing medvirker hendes søn Sean Ono Lennon's teenageband, der spiller tæt og kontant. Det kan dog kun medvirke til spekulationer om, hvorvidt *Rising* er en livsnødvendighed for Ono eller en kynisk kalkule udregnet på baggrund af den genopstandne beatlemania. *Rising* er en uhelderlig størrelse, som resten af Ono's produktion, og sætter en lang række spørgsmålstegn ved hendes musikalske løbebane. Men som kunstner kan Ono ikke kyses, og om man vil det eller ej, tvinges man til at tage stilling til Ono, og det er en kunst i sig selv.

Jan Opstrup Poulsen

Soundtrack: Dead Man Walking

-Sony Music

I dag er et filmsoundtrack ikke længere bare en række tilfældige underlægningssange, men også selvstændige sange der overhovedet ikke optræder i filmen. Soundtracket til Tim Robbins-filmen *Dead Man Walking* (premiere i foråret) indeholder da også sange taget fra og inspireret af filmen.

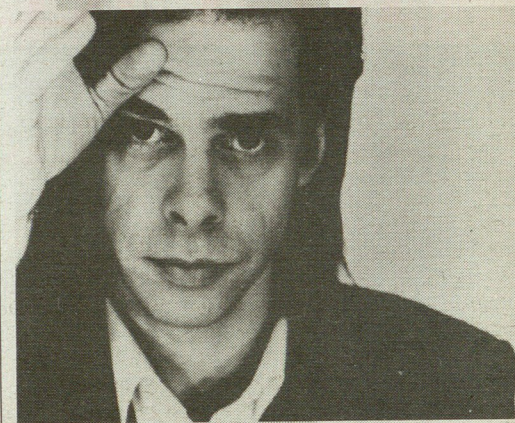
Lad det være sagt med det samme, at her er tale om et imponerende soundtrack, der tæller en stjerneparade af indflydelsesrige amerikanske sangskrivere. Alle bidragene er nye sange, og alle kunstnere formår til fuldkommenhed at indfange kernen i amerikansk sangskrivning. Lige fra Johnny Cash over Suzanne Vega til Eddie Vedder.

Mest bemærkelsesværdig er Eddie Vedder, der i sine to bidrag samarbejder med verdensmusikstjernen Nusrat

Nick Cave & The Bad Seeds: Murder Ballads

-Mute/MD

Mørkets greve, rockens sorte myte og smertens crooner Nick Cave har i mange år leget med ideen om at udgive et album fyldt med obskure og sygelige beskrivelser af bestialske mord. Som en anden Dracula fortæller Cave sine bloddrypende historier på sin 10'ende udgivelse *Murder Ballads* med en indlevelse, der følger dig helt til dørs, og hvor du under ingen omstændigheder glemmer at låse. CD'en skærer igennem marv og ben fra første færd med den uhyggelige og utroligt ondsindede ballade *Song of Joy*, hvor Caves dystre stemme og et dommedagspiano trækker mørke skyer op, som øser af en blodsudgydelse så grusom og brutal, at det næsten ikke er til at bære. En vagabond fortæller gådefuld historien om, hvordan en familiefar myrdede sin kone og tre små børn "Joy had been bound with electrical tape/In her

mouth a gag/She'd been stabbed repeatedly/And stuffed into a sleeping bag/In the very cots my girls where robbed their lives". I den kabaret-påvirkede *Stagger Lee* følger vi en sindsygt og perverteret person, som kan to ting på hånden, og det er at bande og gå bersærk. "I'm a bad motherfucker, don't you know / And I'll crawl over fifty good pussies just to get to one fat boy's asshole". At Cave har ønsket at forny sit udtryk og give The Bad Seeds noget mere modspil ses på de gæster han har inviteret indenfor i sit dæmoniske tusmørke. På den smukke folkeagtige duet *Henry Lee* har P.J. Harvey som en vraget kvinde dolket den stakkels Henry Lee ihjel for derefter at smide liget i en brønd, hvor det kan rådne op til evig tid. Den stakkels mand ville hellere vil følge sit hjerte til den han har kær fremfor for at slippe sit begær frit. "Lie there, lie there, little Henry Lee / Till the flesh drops from your bones / For the girl you have in the merry green land / Can wait forever for you to come home". Nick Cave har i mange år ønsket at skrive en sang til den australske popnyme Kylie Minogue, og de to stemmer klæder hinanden i *Where The Wild Roses Grow*, den ene mørk og dystre, og den anden guddommelig smuk sunget med en himmelsk nerve. På skift følger man de to elskedes tanker, indtil den indre morder dukker op i Cave og vil udrydde alt det skønne. "And she lay on the bank, the wind light as a thief / As I kissed her her goodbye, I said "All beauty must die" / And lent down and planted a rose between her teeth". Trods den utifuldelige slutning har sangen englevinger og vil stå som en af de bedste duetter i halvfemserne. Glem alt om Bono, Pavarotti og Sinatra, det er mere en stjernes medlidenhed med to gamle mænd, hvorimod Cave og Minogue er ægte hengivenhed for de stemmer Gud nu engang har givet dem. Den flere år gamle *O'Mally's Bar* var den sang, som udløste ideen til *Murder Ballads*, de 14 minutter i selskab med en sindsforvirret mand, der fører sit egen personlige korstog og i en blodrus nedslægt samtlige gæster på en beværtning passede ikke ind andre steder og blev derfor gemt til en given lejlighed. *Murder Ballads* ender dog i en slags forløsning i Bob Dylans *Death is not the End*, vi skal ikke fortvivle, for når man forlader alt det onde på jorden, venter der helt sikkert noget hinsides. Nick Cave har gjort det igen, lavet et album fyldt med metaforer og et malende ordforråd og ikke mindst en besættende musik, hvor der holdes liv i den sorte myte, som vil drive hvileløst rundt på smertens grænse til evig tid.

Finn P. Madsen

Fateh Ali Khan. En pakistansk sanger af virkelig format. Resultatet er yderst vellykket og ligger overraskende nok ikke langt fra resten af sangene, der hovedsageligt er holdt i en lavmælt og dybfølt tone. Tom Waits byder på to herligt skrاملende bluessange, og sådan kunne man blive ved med Lyle Lovett, Bruce Spingsteen, Michelle Shocked m.fl.

En kærkommen overraskelse

er et bidrag fra Patti Smith, der kun har indspillet sporadisk siden hendes sidste album tilbage fra 1988. En mørk og knugende sang, der forhåbentligt varsler om snarligt nyt fra Patti Smith.

Er man ynder af ærlig amerikansk sangskrivertradition, er *Dead Man Walking* simpelt hen et must.

Jan Opstrup Poulsen

ANMELDELSER

B.T.: Ima

-Warner Music

B.T. alias Brian Trenseau har på dette meget helstøbte album benyttet sig af den ene kliché efter den anden – men hvad gør det når man ikke kan andet end at fryde sig og få gåsehud. Hvis eksempelvis jeg siger hvalsang, så vil de fleste nok krumme tæer, men i denne Trenseau'ske kombination virker det og løfter i skøn forening med effektive breaks og loops Ima op på niveauet, hvorfra man ser og bliver mindet om house- og technomusikkens store slagkraft.

B.T. har taget alle de klassiske rytmikker og glade synkoperede keyboardakkorder fra housemusikken, tilsat det hele technomusikkens effektive mørke bulder og frydefuld grandiositet. Resultatet er – trods klichéerne, eller måske netop på grund af dem – en lille perle.

Mia Pollmann

K's Choice:

Paradise In Me

-Sony Music

Med midteuropæiske rande under øjnene og osende caféånde synger den belgiske søskende-duo K's Choice snigende godnatsange, som får alle uhyre under sengen til at vælte frem.

Sarah og Gert Bettens har sunget og spillet sammen siden de var børn. Nu er de voksne, der synger og spiller med barnets fascination af det forvrængede, skjulte og uhyggelige i hverdagens grå overflade og menneskers underlige hjerner. Deres andet album *Paradise In Me* fremføres i en velafbalanceret vekslen mellem afdæmpet hæs intens sang og de obligatoriske kaskader af skærende guitar. Hvis det ikke var for K's Choices' talent for små tætte sange og afvæbnende selvironi, blev det hele lige lidt for meget selvsmagende seriøs eurokunst. Men det undgår de med bl.a. sangen om *My Record Company*, hvor folkene fra pladeselskabet beskrives sådan: "...they smell like food that has gone bad...".

Lars Nielsen

Kristian Lilholt:

Beyond The Horizon

-CMC

Lars' lillebror Kristian Lilholt har i mange år været musikalsk solist, og er flittigt benyttet i tv-sammenhænge, hvor hans instrumentale og billedskabende melodier gør sig rigtig godt.

Beyond The Horizon er hans tredje udgivelse, og han sværger stadig til det instrumentale koncept, selv om Lars Muhl og Nanna Lüders hjælper på vej med lidt sang. Den underliggende tone er harmonisk afslappende, som at lytte til kildevandets sagte klukken. Rene toner, flotte klanger og helstøbte melodiforløb.

Desværre har Kristian Lilholt en svaghed for det lettere sentimentale, og undervejs går der lidt for meget "panfløjte-stemning" i hans idylliske stemningsbilleder. De rene instrumentalmønstre bliver hurtigt for rene eller klæbrige. Til gengæld fungerer musikken optimalt, når Lars Muhl og Nanna Lüders lægger deres smukke vokaler henover de flotte lydcollager. *Beyond The Horizon* er derfor et album til de stille stunder, der vil gøre glæde, hvis man finder new age en kende for søgt og ambient for hipt.

Jan Opstrup Poulsen

Pipaluk & Cecilie Supernova: Leave A Message

-Virgin

Den danske pigeduo Supernova følger op på deres første debut *Call Now*. På *Leave a Message* har deres nøgne udtryk fået større musikalsk følgeskab, og der er nærmest tale om en slags drømmende rockambient.

De glasklare lillepigestemmer og et luftigt lyd billede sætter Supernova i musikalsk selskab med Massive Attack og Portishead. De rendyrker desuden en slags nysykedelisk rockmusik, der minder en del om forgangne Poets. Tilfældigvis både producerer og medvirker Troels Bech, der var en af ophavsmændene til Poets. Han får følgeskab af en anden undergrunds-dinosaur i skikkelse af Sort Sol-trommeslageren Tomas Ortved. Og det er ikke mindst takket være Troels Bechs verdensfjerne lydcollager og Tomas Ortveds meget løfterige trommespil, at Supernova har noget at byde på.

Trods sit filmiske islæt og smukt vævede melodier har *Leave A Message* dog svært ved at slippe fri af undergrundens klaustrofobiske hænge-dynd og stige til vejs som de rene luftbobler.

Jan Opstrup Poulsen

Kim Stockwood:

Bonavista

-EMI

En stilsikker debut med kvalitetsbevidst country-inspireret rock. Sådan er canadiske Kim Stockwoods *Bonavista*, og så er den endda fyldt med sange, som lyder holdbare, seriøse og gennearbejdede. Håndværket og traditionsbevidstheden er bare helt i orden, når Stockwood og hendes slæng af erfarne medkomponister og musikere fylder nye sider ud i den store amerikanske sangbog. Men bladrer man bare lidt tilbage i sangskatten, vil der hurtigt dukke numre op, som både ligner og lyder som *Bonavis-ta*.

Kim Stockwood plagierer ikke. Slet ikke. Hun har klare evner for at skrive vers og omkvæd på samme måde som sine ældre forbilleder. Men det ville være sjovere, hvis hun i stedet for at læne sig op ad den store sangskat, kastede sig ind i den, drejede den, slog til den og vred nye personlige sange ud af den. Det har hun ikke gjort med *Bonavista* – den er til gengæld en stilsikker debut med kvalitetsbevidst country-inspireret rock.

Lars Nielsen

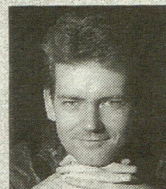
Maria McKee: Life Is Sweet

-MCA/Geffen

Klar på den indre video-skærm. Stil skarpt på billedet af colgateskuespilleren Tom Cruise i endnu en kliché-hanger; matchboxfilmen "Days Of Thunder". Lyt så til soundtracket med Maria McKees megasællert *Show Me Heaven*, der var tæt på at bolte hende fast som fruglet leverandør i globale karaoke-hit. Okay! Spol tilbage og slet hele dynen. Maria McKee er under laseren med et nyt splintrende personligt album. *Life Is Sweet* lyder både smukt og grimt, og det er både tæt på og langt væk fra *Show Me Heaven*. Træppet trækkes til side for en tryllebindende sangforestilling, hvor de enkelte numre bevæger sig fra tæt hvisken til storslået råben. McKees stemme kan det hele, og den får lov til at prøve det meste i sangene, som gang på gang skærer sig væk fra det sikre og istedet kaster sig ud på det åbne og ubeskyttede land. Derude findes ingen gammelkendte popformler, kun lumske huller og umulige tinner. Til gengæld er det værd at lytte til, hvad Maria McKee har fået med hjem på *Life Is Sweet*. Og Tom Cruise vil garanteret ikke røre det med en hollywoodfinger.

(Udkommer 12/02)

Lars Nielsen

Jan O. Poulsen

Bedst lige nu

Susi Hyldgaard: *My Female Family*
Susi hvem? Årets første overraskelse.

Dead Man Walking
Et imponerende homogen soundtrack med de bedste amerikanske sangskrivere.

James Bond er endelig tilbage

Værst lige nu

Henrik Boserup
Forhenværende tv-vok, der tror han er rockstjerne.

Ruby Fruit Jungle: Ruby Fruit Jungle

-Sony Music/Pladecompaniet

Der går et gnistrende energispøgelse gennem ny ung dansk rock. Det svæver ind gennem nøglehullerne i små røgfylde øvelokaler, trænger ind i hjernen på musikere og sangskrivere, og får dem til at lade deres instrumenter med kold ild. Debutanterne Ruby Fruit Jungle har helt sikkert haft besøg af det livgivende spøgelse. Deres album *Ruby Fruit Jungle* dirrer af "nu skal de fandme høre vores musik", og de tolv guitartunge sange leveres med uimponeret pågående sikkerhed. Det er højt og mere engelsk end amerikansk.

Kalle synger vrængende flot, men nogen gange for teatralsk. Martin Ege tæsker stabilt og varieret i trommerne og Morten Elleys bas støtter ham i bunden. Mens Rune Von Westenberg fylder alle huller og mere til med en overvældende guitar, der er god og skærende, men også går amok i misforståede hea-vyklodser.

Ruby Fruit Jungle kommer til at fylde godt på den danske rockscene, og de kan blæse hvilken som helst hjerne livsageligt ud – når de vil.

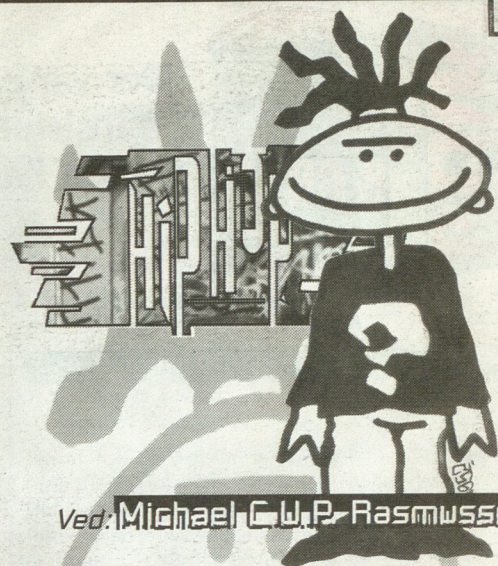
Lars Nielsen

Death Tothe: Candy's Speech

-Crunchy Frog

Den debuterende københavnske sekstet Death Tothe kan smykke sig med at have udgivet årets første danske CD. De kan også smykke sig med et rod af en udgivelse, som bliver svært at overgå. Bandet ynder at kalde sig et beatensemble, selvom nav-

Ved: Michael G.W.P. Rasmussen

Pulejam '95 blev som ventet en kæmpesucces, og fik for alvor banket alle the non-believers på plads. Pulejam er og bliver det største hip hop-jam her i Danmark, uden at jeg skal lyde selv-højtidelig. Breakdance-hjørnet blev en af de største crowdpleasere, med Storm, Amigo og Cruick fra Berlin i forgrunden, men også danskere som Freestyle Phanatics, Crystal Squad, Out of Control og Dancin' Machines repræsenterede på gulvet, og gav folk en for vild oplevelse, som varmede i manges hip hop-hjerner. Apropos break, vil jeg gerne lige sparke en lille fodnote ind i forbindelse med, at jeg i sidste nummer af GAFFA nævnte, at Vogel fra Out of Control vandt en breakbattle i Odense. Det var ikke 2/3 af dommerpanelet der var fra O.O.C., det var kun 1/3, og Arif udfordrede ikke Vogel til Pulejam, som alle havde forventet. Så måske har Arif fra Dancin' Machines fået sig en lærestreg, og er gået i træningslejr?

Humleridderne's plade sælger som varmt brød i Rumænien, og nu ca. 2-3 måneder efter releasen kommer den første maxi-single, *Få Hvad Du Ka' Ta'*, hvor der vil ligge 2 Humle-mix, et af DJ Knud og et af DJ Noice, så DM i Mix-battlen fortsætter. Jeg har ikke hørt mixene endnu, men idéen er genial, check det selv ud, når den kommer i februar eller marts.

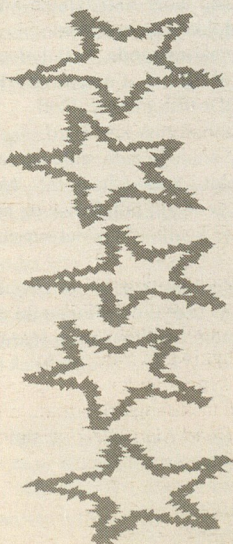
Århusianske Beat Around the Bush har skiftet navn. Bozz var i København i januar på en slags "promotion tour", for at så mange som muligt skulle vide at B.A.T.B.'s nye navn er Kongehuset, og jeg er 100% sikker på at de vil sparke lort i '96. Fugees er tilbage i den sprødeste effekt, med første maxi-single fra opfølger-LP'en som forhåbentlig vil nå samme højder som deres bragende debut. Singlen hedder *Fu-Gee-La* og holder for vildt! Som altid på Fugees maxi'er, får man rigtig mange versioner at vælge imellem. Bedst er Refuge Camp-remixet udelukkende fordi, at det er Wyclef som synger i omkvædet. B-siden, *How Many Mic's*, svinger også, så der er en masse og gå at glæde sig til når Fugees snart udgiver deres anden LP, *The Score*.

Det er rigtig sjældent at Østen sætter sig selv på verdenskortet (ud over at der er et par teenage-toser der tænder på Michael Leans to Hip Hop?), men nu har Japans DJ Krush, fået et par kendte rappere ind over nogle af hans, i øvrigt alt for svedige trax. Big Shug og Guru, The Roots' Malik B og Black Thought samt CL Smooth står for, at Krush's *Meiso* dobbelt-LP holder 100%. Pladen er udgivet i England på Mo Wax. Jeg er ude herfra med en sørgelig nyhed – Buffy (The Original Human Beatbox) fra Fat Boys er desværre død, og med al respekt vil jeg slutte med 3 sørgelige bogstaver: R.I.P.

net kan give associationer til et grumt dødsmetal band, men sådan forholder det sig dog ikke – tværtimod. Death Tothe har på *Candy's Speech* sammenflettet nogle rablende vanvittige numre, som befinder sig på grænsen til det skizofrene; det ene øjeblik er de døsig og slingrende, det andet skæve og sindsygt skrallende. Ønsket om at lave en anderledes spektakulær musik er lykkedes, low-fi rock blandet med en harsk og uharmonisk støj, tilsat nogle løjerlige breaks, der virker som irriterende stopklodser midt i det i forvejen forvirrende billede, bandet

tegner af sig selv. Her tages tilløb til for mange ideer, hvor gruppen ender med at spænde ben for sig selv musikalsk og de fleste af sangene for sig aldrig rejst igen på grund af det ufremkommelige rod. *Candy's Speech* er ingen svanesang, men snarere lyden af en forpjusket fugl, som fløjter uden at have en tone i livet. (P.S. tjek lige coveret, det må allerede nu kunne komme i betragtning som årets grim-meste.)

Finn P. Madsen

Af René Thalund

Foto Peer Mortensen/Sjette Sans

Der var engang, hvor et keyboard ikke var stort mere avanceret end transistorradioen. I dag er de regulære supercomputere. GAFFAs keyboard-ekspert har været i fysisk kontakt med tre elektroniske simulanter...

Tænk med fremtiden

Fire teknologiske monstre fanget i en intim stund. Forrest ses Technics WSA1 (tv.) og Yamaha VL1. Bagest ses René Thalund med Korg Prophecy i favnen.

Physical Modeling er navnet på den første betydelige nyskabelse indenfor elektronisk lyd frembringelse i de sidste 10 år. Siden midten af firserne har sampling været den bedste metode til at efterligne akustiske instrumenter. Efterligne er nu så meget sagt, for samples er blot digitale lydoptagelser af det faktiske instrument, som sammenstykket, så man kan "spille på det" via et keyboard. Disse optagelser er af natur temmeligt stive og har svært ved at gengive dynamikken i f.eks. en blæses hurtige toneskift.

Profetien

Korgs nye maskot af en solosynth, *Prophecy*, forsvinder ikke lige i myldretiden af sorte slim-line keyboards. Det sølvgrå design er nærmest retro-futuristisk – og det er hele ideen bag instrumentet såmænd også. *Prophecy* er nemlig monofonisk! Klaviaturet dækker blot tre oktaver, hvilket er nok til at spille de soloer og basgange, som det er tænkt til. Venstre hånd kan i mellemtiden gå på opdagelse i Korgs nye påhit – det såkaldte ribbon-hjul. Det er en cylinderformet "tønde" med en berøringsfølsom stribe på langs. Ved at glide en finger hen over striben tilføjes lyden vibrato eller noget vildere. Samtidig kan hele "tønden" rulles – med forskellig virkning alt efter om man ruller opad eller nedad. Det kræver lidt øvelse at beherske denne indretning, som til gengæld for indsatsen giver én helt nye udtryksmuligheder. Ved at slå fingerspidsen mod berøringsstriben kan man f.eks. lave diskontinuere effekter som ville være umulige med enhver anden kontrol. Nedenfor ribbon-hjulet finder man to traditionelle pitch/modulations-hjul (Korg sværger ellers normalt til joysticks) og mellem keyboardet og det lange display sidder fem drejeknapper. Disse knapper er i lighed med hjulene og tøndens fuldstændigt programmérbare og da indstillingerne hæfter sig ved den enkelte lyd er der ingen undskyldning for ikke at personificere sit udtryk. Techno-entusiaster vil glæde sig over den indbyggede arpeggiator med bruger-definerede mønstre.

Inde i maskinen finder vi en hovedlydgiver krydret med wave-shaping og et dobbelt filter. Parametre og niveauer kontrolleres frit af 4 LFO'er og 6 envelopes. Hovedlydgiveren, som udgør selve modellen, begrænser sig ikke til at simulere akustiske systemer. Man kan alternativt vælge en analog synth model, en FM model (a la DX-7) og tre andre. Editeringen af lyde er smertefri, fordi de 5 knapper under displayet tager aktiv del. Men hvordan lyder den? Kort: Godt. Lidt længere: Imitationerne af blæser- og strengeinstrumenter er ikke forbandet gode – men dog særdeles udtryksfulde. Det er magisk at høre, hvordan et skub på bender-hjulet overblæser den virtuelle trompet. De mere traditionelle synth-leads er virkelig gode – snart små og snærende, snart brede og fyldige. Alt i alt en meget personlig lyd – noget meget få synths kan bryste sig af.

Saxofonkongen

Uopfordrede paralleller til transportmidler er aldrig af vejen. Hvis *Prophecy* var en motorcykel, ville Yamaha VL1 nærmest være en limousine. Omend designet keder tankerne hen på DSB's IR togsæt årgang '79...

VL1 var den første Physical Modeling synthesizer overhovedet. Yamaha var med denne maskine pionerer på området tilbage i '93. Spørgsmålet er om den slås af banen af opkomlingen fra Korg. Sammenligningen er dog lidt speget. VL1 er nemlig mere end fire gange dyrere end *Prophecy*! For retfærdighedens skyld skal det straks nævnes, at VL1 er duofonisk (to stemmer), så en sammenligning med dens monofoniske lillebror – VL7 til 27.900,- ville være mere reel. Lyden er den samme i de to.

De fire oktaver tangenter flankeres af tre venstrehåndshjul, to standard plus et ekstra til modulation. Ganske pænt – men apparatets vigtigste aktiv på udtryksfronten skal søges andetsteds, nemlig i blæsekontrollen (Breath controller). Yamaha har siden 80'erne stået alene med dette redskab, som gennem tiden er set i forskellige udformninger. Jeg har til testen brugt en high-tech head set model. Der er flere ting at bemærke. Dels giver det "en ekstra arm", at kunne styre en (selvvalgt) parameter på denne måde. Dels skal man ikke kímse af den psykologiske effekt i rent faktisk at blæse gang i en saxofonlyd. Men man må fastholde, at indvirkningen er én-dimensionel. Dimsen måler blot lufttrykket og kærer sig ikke om læbe-stillinger, mundhule-resonanser og tandhygiejne.

VL1 sendes signalet igennem en række modifikatorer (enhancer, filtre osv.), førend det slippes ud af apparatet. På trods af de fysiske modellens fortræffelighed er disse modifikatorer nødvendige. F.eks. skabes den nasale lyd af en oboe fuldstændigt i den parametriske equalizer – uden modifikationen lyder den mest som en trækbasun. Her slår modellen altså ikke til (formen af en oboe undertrykker grundtonen i overtonespektret, hvilket giver den karakteristiske lyd). Takket være en velgennemtænkt menuarkitektur går editeringen glat og lydene kan gemmes på disketter via det indbyggede drev.

De 2 LFO'er og 4 envelopes kan frit modulere hvadsomhelst, der er utallige parametre, men ingen mulighed for at få rigtigt snavsede hænder ved at rode med selve modellen. I fremtiden vil vi nok se maskiner som denne med on-line computer-editering af selve de fysiske modeller.

VL1 lyder i ét ord fantastisk. Især saxofon-lydene er totalt storby. Pæne guitar-lyde, der snart opløses i et sandt forvrængningshelve. Shahuaci'er, der ikke lyder som Enigma. Det er et instrument som virkelig giver én lyst til at spille!

Arbejdsstationen

Technics har begået en hårdtslående kampagne for deres nye keyboard, WSA1. Reklamespots på MTV for et keyboard er sjældent set før. Det udskiller sig i denne test, da der er tale om et helt andet type instrument. Hvor de to andre maskiner er deciderede soloinstrumenter er WSA1 en såkaldt workstation, dvs. et alsidigt keyboard med stor polyfoni (her 64 toner) og indbygget sequencer (her en 16-spors). Men frontpanelet (og reklamerne) koketterer med betegnelsen "Acoustic Modeling

Synthesizer", og det smager jo lidt af fysiske modeller, selvom princippet, den store polyfoni taget i betragtning, nødvendigvis må være simple.

Lydgengivelsen viser sig da også i bund og grund at basere sig på samples: Signalet fra en driver (en multi-sample) sendes ind i en resonator, som kan være en streng, en tromme, en kegle (blæser) osv. Til gengæld for denne simple opbygning kan man selv sammensætte sin ret – aparte kombinationer tillades og der er et utal af drivers at vælge imellem.

Det der først springer i øjnene ved det ellers anonyme design, er det store 12x9 cm LCD-display. Skarphe den gør det til en veritabel skærm! Rammen af skærmen er oversået med knapper som benyttes i navigeringen, der således går nemt på trods af et par tåbeligheder undervejs. De nederste to rækker udviser en to-trins trykfølsomhed, der virker meget intuitivt ved justering af parametre, som løber over et stort interval, f.eks. nodelængder.

Udover 61 tangenter og hjul som på Yamaha'en finder man to trackballs, hvoraf den ene er fjeder-centreret. Til disse kan knyttes parametre efter eget valg som da kan styres real time. For nogle parametre gælder det dog at ændringerne først træder i kraft for toner, der slæes an, efter man bevægede ball'en. Det

gør det så som så med "real time".

Lydene er pæne – for pæne faktisk. Fabrikslydene er på nogle måder kiksedede. Man bliver næsten vred, når man på et instrument med to modulationshjul samt to trackballs skal opleve at samtlige akustiske soloinstrumenter er forsynet med vibrato fra starten. Der turde være rig lejlighed til at tilføje den slags effekter mens man spiller. Men der er selvfølgelig ingen, der kan forhindre én i at omprogrammere lydene, som i øvrigt også tæller habile Hammond-orgler. På skærmen ses interaktive drawbars lige til at "rive" i, og med den glimrende Leslie-imitation oveni bliver resultatet "nær-B3". Alle data lagres forresten på disketter.

Sequenceren betjenes nemt. Ved editering præsenteres man for rigtig pianorulle-editering a la *Cubase*, og det lykkedes mig at indspille en oboe fra VL1 eksternt, således de to instrumenter kunne samstemme i en tårvædet version af temaet fra "Gensyn med Brideshead"...

Konklusionen

Jeg skal nævne at alle tre instrumenter har indbyggede effekt-enheder af omtrent ens kaliber. Dog lyder rumklangen i VL1 lidt "dyrere" end de andre, hvilket ikke kan overraske. WSA1 er en workstation for viderekommende, hvis lyd-univers dog mangler lidt edge. Jeg skal lige nå at nævne om den, at den har to helt uafhængige MIDI-tilslutninger. Flot! Det er modigt af Korg at lave et monofonisk keyboard. Men hvis man er mest ude efter de analoge lyde, ville jeg foretrække Clavia's *Nord Lead* (anmeldt i Soundcheck 02). *Nord Lead* har ingen effekter men er til gengæld polyfonisk og med masser af drejeknapper. Lydene er kvalitetsmæssigt nærmest ens.

VL1 lyder klart bedre end *Prophecy* men slås i en pris/ydelse-sammenligning. Yamaha vil givetvis tage udfordringen fra den lille opkomling op – vi ved først mere efter den store NAMM-messe i USA og vender tilbage med nyheder i Soundcheck 04.

Priser:

Korg-Prophecy: kr. 10.850,-

Yamaha VL1: kr. 44.995,- breath control: kr. 545,-

Technics SX-WSA1: kr. 24.995,-

VL1 og WSA1 fås endvidere i rack-udgaver. Instrumenterne er venligst udlånt af deres respektive importører.

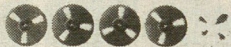
Båndsalat

Ved: Nils Harbo

Kode

Info: 86 12 05 60

Talking Heads er tilbage! Genopstået i en særlig 90'er kloning, der har taget Grace Jones med som leadsanger og hun synger nu engelsk med fransk bøsseaccent. Ganske vist kalder de sig "Kode" og ganske vist ser medlemmerne nogen yngre ud, de har lært at spille heavy guitar og de er kun tre, men mig narre de ikke. De kunstneriske musikalske halvavantgardiske billedmalerier i møl fra David Byrnes mund, med den karakteristiske sarte snert af melankoli og skrøbelighed er stadig intakt. "Kode" påstår at de er fra Århus har eksisteret siden oktober 94 og at medlemmerne har en fortid i bands som Psyched Up Janis og Schizo-Frantic. Ha ha ha! Genial ide! Humoren fejler stadig ikke noget. Den nye CD hedder *Agressive Normal* og Kode hævder at udgivelsen er sponsorstøttet. I den nye forklædning spiller bandet som altid meget interessant musik og det nye tunge islæt er en markant fornyelse, der gør denne CD til en meget interessant udgivelse. Ligheden med Talking Heads kan måske kun høres af kendere, Kode er en hel ny retning og tak for det!

Kode

Cumbia Seven

Info: 33 33 82 76

Med navnet Cumbia Seven kunne det lyde som om at vi har med et latinamerikansk band at gøre, eller et danseorkester med fast job på Oslo-båden. Det er ingenlunde tilfældet, faktisk er der slet ikke tale om et orkester i traditionel forstand. Cumbia Seven har nemlig ingen fast besætning og dermed heller ingen faste øveaftener (alligevel får I en fast anmeldelse). Cumbia Sevens musik opstår ud fra spontane ideer og stemninger, næsten som små mantrarer, der gentages i det uendelige. På det indsendte bånd har tre musikere medvirket og sikket held at de var der samtidig. Der er nemlig kommet noget meget fascinerende og anderledes ned på oxyd-partiklerne på båndet. Eksperimenterne er bl.a. inspireret af Sonic Youth og Ornette Coleman, men tempoet er sat MEGET ned. Der er totalt fravær af aggression eller noget, der kunne lyde som fast rytme. I stedet mæsser en sløv sanger små inciterende sekvenser, mens en akustisk guitar eller en ditto el, spiller dovne akkorder og der tilsættes baglæns afspillede båndstumper eller dunkle effekter som f.eks. ulvehyl. Derved opstår der en masse specielle psykedelisk stemninger, der kunne lyde som noget David Lynch ville lave, hvis han var musiker og ikke filmmand, d.v.s. det er både grotesk og uhyggeligt på en gang. I længden kniber det dog for båndsalatredaktøren at holde interessen fanget for denne specielle musik, men jeg tager hatten af for Cumbia Seven, der laver ægte progressiv rockmusik (eller er det ægte ambient folkemusik?).

Gople

Info: 58 85 15 30

Gople byder velkommen til et helt andet sted: I Goples verden, dette socialsurrealistiske univers, forenes afmagtens, vildskaben og smertens indsigt i musikalske drømmende landskaber af styrke, skønhed, sansninger og stemninger (nogenlunde korrekt citat fra pressemeddelelsen). Bandet kommer fra Høng og lyder som Pink Floyd på speed. Gutterne spiller monumental rock, der giver mindelser tilbage til 70'ernes britiske fusionsrockscene (bl.a. en tidlig udgave af Genesis), med lån fra nutidens tungmetal. Gople har nemlig en frisk 90'er-attitude og slipper godt - men grumt - fra store lydmalierier.

Vil du også være med i Båndsalat, så send bånd, cd, presse materiale og fotos m.v. til båndsalatredaktør Nils Harbo, der lytter til al slags musik og bedømmer det strengt, men uretfærdigt. Vigtigt: Mærk alt materiale med tydeligt navn og telefonnummer. Send dit bånd til: Musikmagasinet Gaffa, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".

Simons Zoo

Info: 86 13 66 74

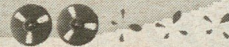
Bag tremmerne i Simons Zoo gemmer sig fire århusianske unge mænd i løbetid (se fotoet), der med inspiration fra bl.a. Pantera og Seattle-scenens musik begår sig i noget man kan kalde funky hardcorerock. Ifølge bandet skal musikken opleves live og det kan den også på b-siden af det indsendte bånd - det lyder fedt! Bandet har samlet en imponerende masse energi i numre som *Alien Eyes* og *The Pope*, men formår også at udtrykke sig godt, når det gælder mindre aggressive udladninger. At rappe til funky heavyrockrytmer er ikke længere særlig nyt eller ass-kick'ende; det dyrkes jo af flere af bandets bysbørn, King Kane f.eks.. Alligevel er Simons Zoo et besøg værd for nysgerrige publikummer.

Mouth

Info: 33 12 51 40

The British Invasion er nu nået til Nørrebro, hvor Mouth hårdnakket benægter at være direkte inspireret af andre orkestre, end sige at følge en bestemt stil. De spiller ikke musik inspireret af amerikansk grunge, som Dizzy Mizz Lizzy, der nu endelig har fulgt båndsalatredaktørens gentagne opfordringer og efter et besøg i Abbey Road studierne (hvor Beatles indspillede nummeret med samme navn) nu blot kalder sig Dizzy - et noget bedre navn, tillykke med det!. Mouth har taget turen tilbage over Atlanten - back to the british - og nikker (om end modstræbende) genkendende til mærkater som "Mod" eller "Britpop". Mouth beskriver selv deres musik som "højtidelige døgnfluer, fremført af to patetiske forsangere, stolte og skrattende guitarer, trommeslager og trommer i evigt slagsmål, fremkaldt af en uskyldig brumlebas(se)". Beskrivelsen er rammende og jeg synes også at Mouth har deres eget originale bidrag til tidens musik, selvom der nok skal arbejdes rigtig hårdt med både sangskrivning og øvning, hvis Mouth for alvor ønsker at gøre sig gældende på en i forvejen overbefolket scene.

Redrum

Info: 31 87 07 41

Fuck you, we are from Nørre Bronx! proklamerer et andet Nørrebroband, der har taget forstædernes musik til sig og dyrker, hvad de selv betegner som "Full Metal Crawl Over". En hårdtslående metalkvartet, der beviser, at selv om Nørrebro i København nu er blevet et finere latinerkvarter med cafeer, jazzmusik, og antikvitethandlere, så kan bydelen også fostre grum og growlende rockmusik i den tunge afdeling. Jeg har ikke den store lyst til at kommentere Redrums musik alt for meget, da jeg inderst inde mest holder af pejseild og piberygning med afslappende bossanova på grammofofonen. Men jeg tror de har det fedt med det de laver - det kan man høre på gruppens udstråling. Der er intensitet og autoritet i Redrums rock.

Simons Zoo

Kompleekated Phoolz

Info: 86 41 23 53

Enhver anmelder bør jo dele sol og vind lige og forholde sig retfærdigt og nogenlunde objektivt - men alligevel med subjektive kanter, så stoffet er spændende at læse for andre end bare de uskyldige musikere det går ud over. Jeg vil da gerne afsløre at jeg holder af hip hop, bl.a. fordi jeg synes at cocktail'et af pladespillere, samplere og ord er dejligt farlig. Derfor behandles hip hop tit pænt i disse spalter. Problemet med meget af det danske hip hop er dog bare at det lyder så fandens amerikansk! Kompleekated Phoolz fra Ålborg er ingen undtagelse. Jeg synes de syv numre lyder virkelig godt og autentisk, projektets bagmænd DJ-7 og rapper C-Style har skabt en meget professionel produktion. C-Style har styr på ordene og er dygtig, og de mixede gangsta-beats med masser af jazz-influence, er skruet godt sammen af DJ-7, men jeg kan ikke finde ud af hvor meget, der direkte er scoret fra andre hip hop udgivelser. Jeg kunne sagtens skamrose den intelligente og seje anvendelse af breakbeats og samples, men det er ikke så sjovt, hvis gutterne udelukkende rider på lånte laurbær. Denne fornemmelse af overdreven scoring betyder at gutterne ikke får så mange båndspoler som de kunne have fået, hvis de havde været mere originale. Desuden tror jeg også at en eventuel udgivelse af dette materiale ville koste en umulig formue i clearing af copyrights - og derved har Kompleekated Phools begået er bånd, der kun er teori og ikke praksis.

TURNÉSTØTTE til
**VERDENS
MUSIK**

Støtte uddeles til professionelle danske orkestre. Ansøgningsfristen er

d. 1. marts 1996

(1. april til ekstraordinær turnéstøtte forbeholdt okt 96)

yderligere informationer:

Foreningen for Verdensmusik i Danmark
Kjeld Langes Gade 4A, stuen
1367 København K

Telefon: 33 93 30 90
Fax: 33 93 44 13

Daglig leder til øvelokaleforeningen Fairplay og spillestedet Backfish

Til stillingen søges en person med erfaring inden for kulturlivet. Eksempelvis en person der har drevet eller medvirket til at drive et musik- eller kultursted, desuden en der har erfaring i samarbejde med Københavns eller andre kommuner. Bestyrelsen har færdiggjort en rapport om foreningens infrastruktur, som det forventes, at en kommende leder i samarbejde med bestyrelsen og med sine egne ideer og visioner vil følge. Foreningen har 3 jobnumre hos arbejdssekretariatet. Stillingen ventes besat omkring 1. april. Løn og ansættelsesvilkår, yderligere oplysninger samt ansøgning stiles til best. medl. Kåre Elers, Silkeborggade 28, 2. tv., 2100 København Ø. tlf. 31 42 43 53. Ansøgningen skal være bestyrelsen i hænde senest den 25. februar 1996.

HUSK!
Kalender deadline
d. 14.02.1996

ET PROMOTION PROUDLY PRESENT

Status Quo

30 års jubilæums-turné

- 13.03. København Falkoner Teatret kl. 20.00
Billetter: 38 88 70 22
- 27.03. Ringsted Ringsted Kongrescenter kl. 20.00
Billetter: 38 88 70 22
- 28.03. Esbjerg Stadionhallen kl. 20.00
Billetter: 75 45 94 99
- 29.03. Fredericia Fredericiahallen kl. 20.00
Billetter: 75 92 13 77
- 30.03. Århus Scandinavian Center kl. 20.00
Billetter: 86 13 05 44
- 31.03. Herning Kongrescenter kl. 20.00
Billetter: 97 21 13 33
- 02.04. Ålborg Ålborghallen kl. 20.00
Billetter: 99 35 55 66
- 03.04. Skive Skivehallerne kl. 19.30
Billetter 97 52 34 44

Nyt album "don't stop" PolyGram

FEBRUAR 1996

D. 1-2 kl 22.30
PEEP SHOW BOYS
JACOBY, ROAR & ANTHONSEN
D. 2-2 & 3-2 kl 00
GROOVY GREASEBAGS
JUST, DE WAAL, SANGSTER & S.P.
D. 8-2 kl 22.30
JUNIOR WALKER JAM
CLEMENTS CORNER FEAT. PRINCE RUDI
D. 9-2 & 10-2 kl 00
B.B.RIXX
RICKETTS, REIFF, AGAMI M. FL.
OBS !!! ONSDAG D. 14-2 kl 22.00

SUSI HYLDGAARD
D. 15-2 kl 22.30

JACOB DEICHMANN
D. 16-2 & 17-2 kl 00

CLEMENTS BLUE CORNER
FEAT SPECIAL GUEST KUKU AGAMI
D. 22-2 KL 22.30

A. JACOBY & A. ROAR
D. 23, 24 & 29-2 kl 00

SE DAGSPRESSEN

PARK
Østerbrogade 79, 2100 Ø
Tlf: 31 42 62 48 Fax: 31 42 62 61
<http://www.parkcafe.dk>

130 Booking & Management
Presents: **RETURN TO ZERO**

Submit To A Depressive Return From Helvede tour

26.01	PITSTOP (Venue)	Kolding	Supp. ExMortem
02.02	PARAPLYEN	Vejle	Supp. ExMortem/Lipid
03.02	HUSET	Århus	Supp. Assail/PanzerChrist
01.03	AKTIVITETSHUSET	Haderslev	Supp. ExMortem
02.03	SPILOPPEN	Åbenrå	Supp. ExMortem
08.03	TWIN PEAK	Roskilde	Supp. Cinerator
09.03	MAGASINET	Nakskov	Supp. Painful Existence
15.03	1000-FRYD	Aalborg	Supp. Mercenary/Despudent
16.03	VON HATTEN	Randers	Soul
22.03	RYTMEPOSTEN	Odense	Supp. ExMortem
28.03	TOLDKAMMERET	Helsingør	Supp. ExMortem
29.03	SØNDERBORGHUS	Sønderborg	Head. Meshuggah/Hypocrosy
04.04	TOBAKSFABRIKKEN	Esbjerg	Supp. ExMortem/Off to Austria
06.04	FOLKETS HUS	Struer	Supp. Sacrificial
07.04	DET BRUUNSKKE PAKHUS	Fredericia	Supp. ExMortem
12.04	STENGADE 30	Kbh.	Supp. ExMortem

ÅRETS ROCK OPLEVELSE!

HAIR

Instruktion: PETER LANGDAL. Scenografi: CHRISTIAN LEMMERZ
Koreografi: KENNETH KREUTZMANN. Kapelmester: STIG CHRISTENSEN
Medv.: ERANN DRORI, MONIQUE SPARTALIS, AL AGAMI, DONNA CADOGAN, BOBO MORENO, JOHANNE BOLVIG, KLAUS TANGE, RANDI LAUBEK, ARVID NIELSEN, SØREN LAUNBJERG, XENIA LACH-NIELSEN, JOSEPHINE AKVAMA OG NIELS H.P
Orkester: IVAN HORN, MICHAEL FRIIS, KLAUS MENZER, CASPER HANSEN, STIG CHRISTENSEN OG JEPPE KAAS

Billetter: 31 21 14 90 (ma.-fr. 14-18, lø. 14-16)
Fax 31 31 45 46. BILLETnet 38 88 70 22
HVERDAGE KL. 20, LØRDAGE KL. 17

BETTY NANSEN
T E A T R E T

SPILEPERIODE: FEBRUAR - APRIL 1996

DEN DANSKE BANK Martin Tuborg MUSIKHUSET

TORSDAG 1

KØBENHAVN
20.30 Ninsk, Copenhagen Jazz House
21.00 Inge A.-Ravn-Roy, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Groovey Greasebags, Rust CIV, Stengade 30
21.00 Innocent Blood, Cafe Bankerådt
21.00 Science Fiction, Studentehuset
21.00 Caroline Henderson, Pumpehuset
21.00 Grind, Loppen
21.30 Johnny and the Jinglebells, Cafe Gokken & Kokken
22.00 Junior Blues Jam, Mojo
22.00 Big Whiskey, Sofiekælderen
23.00 Popsene, Klaptræet

ÅRHUS
20.00 Missing Bones Big Band, Glazzhuset
21.30 Oysterband, Musikteateret
22.00 Acoustic World Music Jam, /Esken
24.00 Swervedriver, Blitz

ALBERTSLUND
21.00 Tør Torsdag, Forbrændingen

ALLERØD
22.00 Ken Damkiers Bluesband, Pillen

FREDERICIA
20.00 Jens Jøfesen/Dave Samuels, Det Bruunske Pakhus

HJØRRING
20.00 Yardbirds, Sysseletinget

HORSSENS
20.00 DM I Rock: Joe Handsome's/Telefunken/
Crosstown Traffic/Blind Fury/Not-hrof, Nørregade 51

ODENSE
20.00 Musicalen Blues Brothers, Magasinet
22.00 James Brown Disciples, Cafe Oscar
22.00 Crew, Musikhuset Arkaden

RANDERS
23.00 Tom Lindby, Tante Olga

SVENDBORG
23.00 Eric Clapton Jam, Chess

ÅLBORG
21.00 Grau & Co., Rendez Vous
21.00 Erik Grip, Huset

FRIDAG 2

KØBENHAVN
20.00 Konkhra/Grope, Templet
21.00 Roosters, Stengade 30
21.00 Anthrax, Pumpehuset
21.00 Keith Hopcroft, Cafe Svejk
21.00 Eltard & Ougaard, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Kapypy, Cafe Cikaden
21.30 Wind O Four, Copenhagen Jazz House
22.00 Sugarglam/Jollycore, Studentehuset
22.00 Hans & Grethe/De Sidste Mohikanere, Loppen
22.00 Mojo Hands, Mojo
22.00 Sexy Chokolade, CaOteen Funke
22.00 Jørtex, Sofiekælderen
22.30 Las, Hard Rock Cafe

ÅRHUS
16.00 Jazz Jam, Bent J.
21.00 Club Exodus, /Esken
21.00 DM I Rock: Freakshow/Closetemindet/Rust/
Full Circle/ Surpass Stage, Blitz
21.00 Salsateca, V58
21.30 Dog Food, Musikcafeen
21.30 King Kane, Musikteateret
22.00 Mc. P'sens Partyband, Glazzhuset

ALBERTSLUND
22.00 Papa's Got A Brand New Bag, Forbrændingen

BOGENSE
21.00 The Yardbirds, Nordfynshal-len

FREDERICIA
21.00 Ivan Sand & Rust, Det Bruunske Pakhus

GLUMSØ
20.00 Bazaar, Onkel Møller

HADERSLEV
21.00 Thau/Death Tothe, Aktivitetshuset

HERNING
21.00 Boghandle, Fermaten

HJØRRING
21.00 Amatørmusikaften/Booze Bros., Sysseletinget

KOLDING
23.30 Eric Clapton Jam, Tavlen

LYNGBY
20.00 Konkhra/Grope, Templet

NÆSTVED
20.00 DM I Rock: Prune/Morsel Deep/Odd One Out/
Albert Says, Phonix

ODENSE
20.00 Musicalen Blues Brothers, Magasinet
20.00 Fynboerne, Badstuen
21.00 DM i Rock, Rytmeposten
22.00 Mr. Ben Bros., Cafe Oscar
22.00 Jimmi Star, Musikhuset Arkaden
23.30 Five A Side, Musikhuset Arkaden

SILKEBORG
21.00 Mr. Jack & The Daniels, Smøgens Bodega
22.00 Jamsession, Rampelyset

TØRRING
22.00 Tin Tin & Hårtorrene, Tørring Gymnasium

VIBORG
22.30 The Bang, Latinerly

ÅBENRÅ
21.00 Roxanne, Havana Bar

ÅLBORG
20.00 Afro Aften, Huset
20.00 Texxno, 1000-Fryd

TIRSDAG 3

KØBENHAVN
11.30 Doky Brothers, Cafe Bankerådt
21.00 Paul Banks Trio, Cafe Svejk
21.00 Skunk Anansie, Pumpehuset
21.00 Club Salsa, Stengade 30
21.00 Dog Day Afternoon, Krudttønden
21.00 LPs Duo, Cafe Blågårds Apotek
21.30 Ipsen-Markussen Jazzcode, Copenhagen Jazz House
21.30 Second Line Occasion Band, Barcelona
21.30 Det Hvide Snit, Cafe Gokken & Kokken
22.00 Bazaar, Loppen
22.00 Ole Frimer Blues Band, Mojo
22.00 Sexy Chokolade, Cafeen Funke

ÅRHUS
12.00 Swingbandet, Glazzhuset
21.30 Illdisposed, Musikteateret
21.30 Inpotators/Dog Union, Musikcafeen
22.00 Klosterbrodrøene, /Esken
22.00 Bar Flies, Glazzhuset
24.00 Recicle, Blitz

ALBERTSLUND
21.00 Konkra/Grope, Forbrændingen

BORNHOLM
20.00 DM I Rock: Lees/Carrot/Detonate/Diva/
Los I Røven/P & K, Bornholms Musikhus

ESPERGÆRDE
22.00 Die Herren, Nissens Cafe

FARUM
22.00 Passion Orange, Billen

FREDERICIA
22.00 Boghandle, Det Bruunske Pakhus

HILLERØD
22.00 Stonefree, City Rock Scala
23.00 Stonefree, Cafe Hoe

HJØRRING
12.00 Reception, Sysseletinget

KOLDING
21.00 The 20. Bros. House, Pitstop

ODENSE
20.00 Techno, Badstuen
20.00 Musicalen Blues Brothers, Magasinet
20.00 DM I Rock: Holy Mole/Solemn/Da'Mothers/
Ring's End/Flour, Rytmeposten
22.00 Mr.Ben Bros., Cafe Oscar
22.00 Naked Stone, Rytmeposten
23.30 Five A Side, Musikhuset Arkaden
23.30 The Bang, Rock'n'Pool

RANDERS
21.00 Dog food, Von hatten
23.00 Hit På Hit, Tante Olga

RIBE
23.30 Eric Clapton Jam, Stenbohus

SILKEBORG
23.00 Boostman Bungle, Rampelyset

SØNDERBORG
21.00 Roxanne/Atleast Beauty, Sønderborghus

ÅLBORG
21.00 The Yardbirds, Skråen
21.30 Hans & Greta/Incoming, 1000-Fryd

TIRSDAG 4

KØBENHAVN
20.30 Allan Harris Band, Copenhagen Jazz House
21.00 Refugee Underground House Club, Stengade 30
22.00 Danny Boy Jr. & Jonas Kragh, Mojo

ÅRHUS
13.00 Jens Jøfesen Trio, Musikhusets Cafe

15.00 Ib Glindemanns Swingorkester, Scandinavian Center

ÅLBORG
20.00 3 x Dissing, Skråen

MANDAG 5

KØBENHAVN
22.00 Brotherhood In Trouble, Mojo

ÅRHUS
20.30 Acoustic Outlet, Bent J.
21.30 Ikke Vores Men Jeres, Gyn-gen

ODENSE
22.00 Jens Østergaard, Musikhuset Arkaden

TIRSDAG 6

KØBENHAVN
20.30 Årets Plade, Copenhagen Jazz House
21.00 Red Eye, Rust
21.00 Play It, Stengade 30
22.00 Troels Jensen, Mojo
22.00 The Bandits, Klaptræet

ÅRHUS
20.00 Litteratur på scenen, Musikteateret

ÅLBORG
21.00 Jacob Elvstrøm Quartet, Studentehuset
21.00 Calle & Søner, Rendez Vous

ONSDAG 7

KØBENHAVN
20.30 Carmen Lundy & Carsten Dahl Trio, Copenhagen Jazz House
21.00 20 Brothers House, Loppen
21.00 Chamelion, Rust
21.00 1-2-3 Gnu, Stengade 30
21.00 The 20. Bros. House, Loppen
22.00 Dr. Jensen, Mojo

ÅRHUS
21.00 Blues Jam, Glazzhuset
21.00 Club Havana, Musikcafeen

NÆSTVED
21.00 The Yardbirds, Vershuset

ODENSE
22.00 Jimmi Star, Musikhuset Arkaden

ST HEDDING
22.00 Chimbos Revival, Snurretoppen

ÅLBORG
21.00 Calle & Søner, Rendez Vous

TORSDAG 8

KØBENHAVN
20.00 Christian Alvad, Ny Carlsberg Glyptotek
20.00 Beauty Shop/The Killer Quintet, Krudttønden
20.00 DM I Rock: Sub Rosa/Los Bandidos/Modern
Monkeys/Legend/Muckbucket, Stengade 30
20.00 Toto, K.B.hallen
20.30 Morten Nitschky Kvartet, Copenhagen Jazz House
21.00 Oooh Sticky, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Acoustic Outlet, Studentehuset
21.00 Laundromat/Alive And Bank, Loppen
21.00 Gone Fishin', Rust
21.00 The Yardbirds, Pumpehuset
21.00 Squid Fro Tweed, Cafe Bankerådt
21.00 Learning from Las Vegas, Pandemonium
21.30 Juicy Blues, Cafe Gokken & Kokken
22.00 Blues Jam, Mojo
22.00 True Fiction, Sofiekælderen
23.00 Popsene, Klaptræet

ÅRHUS
20.00 Poul Dissing, Glazzhuset
20.30 Modeshow år 2050, Musikteateret
21.30 The 20 Brothers House, Musikcafeen
22.00 Acoustic World Music Jam, /Esken
24.00 Michael Teschl, Blitz

ALBERTSLUND
21.00 King Kane, Forbrændingen

HELSINGØR
21.00 Boghandle, Toldkammeret

NYKØBING F
22.00 Chimbos Revival, Sgt. Pepper

ODENSE
15.00 Vocal-clinic med Cathrine Sadolin, Rytmeposten
21.00 Roxanne, Rådhuskælderen

BALTOPPEN

BALTORPVEJ 20 · BALLERUP
2 MIN. FRA STATIONEN

BAL
TOPPEN

PROCOL HARUM

ENESTE KONCERT I KØBENHAVN

17. feb. kl. 20.00

Forsalg: 160 V. Indg.: 180

billetHOTline kl. 9-16 4477 3060
kl. 18-21 4465 4286

FRIMER BAND

Aktuelt album: *handmade*

- 1.2. Roskilde, Gimle
- 2.2. Rødovre, Viften
- 3.2. København, Mojo
- 10.2. Vejle Torvehallerne (DR)
- 10.2. Ålborg, Fru Jensen
- 16.2. Molde (Norge)
- 17.2. Oslo, Østkanten
- 18.2. Hemsedal Café
- 24.2. Århus, Blitz

Booking: 86 18 47 04 ell. 86 25 16 41

Midtfnys Festival

BILLETSALGET ER STARTET

BILLETPOST & POST
65 420 430

INFOTELEFON 65 96 25 12

HUSETS MUSIKTEATER

- FEBRUAR
- To.1. OYSTERBAND (UK)
 - Fr.2. KING KANE
 - Lø.3. ILDISPOSED
 - Ti.6. "LITTERATUR PÅ SCENEN"
 - To.8. "MODESHOW ÅR 2050"
 - Fr.9. MEGABODY & BONFILS
 - Fr.18. SUSI HYLDGAARD/DJ STORM
 - Lø.17. CORNERSHOP (UK)
 - To.22. BAZAAR
 - Fr.23. BAD MANNERS (UK)
 - Lø.24. IDDE SCHULTZ (S)
 - On.28. MESHUGGAH (S)
 - HYPOCRISY (S)
 - KOMMENDE I MARTS
 - Fr.1. CAMILLA FLAVOUR + DJ
 - Lø.2. PROCYON PROJEKT
 - On.6. NAPALM DEATH (UK)
 - To.7. SPAIN (US)

MUSIKTEATERET · Huset · VESTRE ALLE 1 · 5 · 8000 ÅRHUS C · TLF. 86120044/410

ET Promotion Proudly Presents:

K.B.HALLEN

Torsdag 8. februar kl. 20
TOTO

ALEXANDRA

Freitag 9. februar kl. 21
SEPULTURA
CLUTCH

FALKONER TEATRET

Onsdag 13. marts kl. 20
STATUS QUO
SPECIAL GUEST

BILLETTER:
Billetnet: 38 88 70 22
samt på posthuse

GAFFA

KONCERT
ANNONCER
86 12 98 99

Februar

FORBRANDINGEN

Vognporten 11, Albertslund Tlf. 43 62 50 43.
30 m fra S-stationen

- Tor. 1.2 Tør Torsdag
med De Gales Division. Kl. 21. Fri entré.
- Fre. 2.2 Midnatskoncert Papa's Got A
Brand New Bag. Kl. 24. Natdisk. Entré 40 kr.
- Lør. 3.2 Konkhra og Grope
Kl. 21. Entré 50. Natdisk kl. 01-05.
- Tor. 8.2 Tør Torsdag Stand-up
Æselaften, vært: Frank Hvam. Kl. 21. Fri entré.
- Fre. 9.2 King Kane
Kl. 21. Entré 50. Natdisk kl. 24-05.
- Lør. 10.2 Boghandle
Kl. 21. Entré 40. Natdisk kl. 24-05.
- Tor. 15.2 Tør Torsdag
The Crazy Circus Show. Kl. 21. Fri entré.
- Fre. 16.2 Nude
Kl. 21. Entré 40. Natdisk kl. 24-05.
- Lør. 17.2 Club Kalium
DJ Peter Skovsted og DJ Stef. Kl. 22-05. Entré 40.
- Tor. 22.2 Tør Torsdag
Tjenerstaben. Kl. 21. Fri entré.
- Fre. 23.2 DM i Rock
Kl. 21. Entré 30. Natdisk kl. 01-05.
- Lør. 24.2 U.R.D.
Kl. 21. Entré 40. Natdisk kl. 24-05.

International Concert Organisation presents:

BAD MANNERS

22/2 LOPPEN KØBENHAVN

23/2 HUSETS MUSIKTEATER, ÅRHUS

ROBBEN FORD

TIRSDAG D.27. FEBRUAR 1996
PUMPEHUSET · KØBENHAVN

Billetter: BilletNet 38 88 70 22 og GUF 31 35 29 29

MESHUGGAH & HYPOCRISY

28/2 HUSETS MUSIKTEATER, ÅRHUS
28/3 TOLDKAMMERET, HELSINGØR
29/3 RYTMEPOSTEN, ODENSE

K'S CHOICE (BEL)

TORS DAG D.29/2 RUST · KØBENHAVN

DKB Presents

BRYAN

PARKEN

Mandag 17/6 kl. 19.
Portene åbens kl. 17.

ADAMS

Billetter: Posthuse samt BilletNet 38 88 70 22 UPTOWN

KYS MIG HVOR JEG TISSER RECORDS PRÆSENTERER:

MEGABODY & BONFILS

"Megabody & Bonfils er faretruende nær kanten af det tilladte" (Århus Stiftstidende)

"Pladen kulminerer i ekstranummeret, hvor Megabody spiller på forhud tilsat lidt rumklang" (Ekstra Bladet)

"...dyrker på værste facon usmageligheden ved at begræve næsen i hardcorepornografi" garneret med en temmelig kradsig humor" (Gaffa)

"sexfikserede og nærmest dyriske materiale" (Holbæk Amts Venstreblad)

"Tit har jeg tænkt: Hvor plad kan det blive? Hvor langt med i sætet kan man komme? Det ved jeg nu, hvor jeg har oplevet Megabody & Bonfils." (Ålborg Stiftstidende)

"...på kanten mellem tabu og kulturdyrkelse" (Jydsk Venstestem)

NY CD

SKA' I HA' DEN FEDE? - LIVE

Including the hitsingle "1-2-3-fisse"

Distribution: Mis Label 98 38 04 04

ET PULVER TIL DET HELE TUR

- To. 01.02. Det Lille Apotek, Varde
- Fr. 02.02. Kulisselageret, Horsens
- Lø. 03.02. Brundby Hotel, Samsø
- Fr. 09.02. Husets Musikteater, Århus
- Lø. 10.02. Havana Rock Café, Åbenrå
- Fr. 16.02. Egeborg (Lukket arr.)
- Lø. 17.02. se formiddagspressen
- Fr. 23.02. Peppers Café, Ribe
- Lø. 24.02. Tante Olga, Randers
- To. 29.02. Tavlen, Kolding
- Fr. 01.03. Kridthuset, Vejle
- Lø. 02.03. Skråen, Ålborg

ADVARSEL:

TUREN FORTSÆTTER PÅ SJÆLLAND I MARTS MÅNED!

BOOKING 86 25 84 47

DKB Presents

YAYA CON DIOS

FALKONER TEATRET
Mandag 4. marts kl. 20.
Bill.: Posthuse samt BilletNet 3888 7022

FEBRUAR

TORS DAG 1. FEBRUAR
SWERVEDRIVER

FREDAG 2. FEBRUAR
DM I ROCK

LØRDAG 3. FEBRUAR
RECYCLE

TORS DAG 8. FEBRUAR
MICHAEL TESCHL

FREDAG 9. FEBRUAR
DM I ROCK

LØRDAG 10. FEBRUAR
SE DAGSPRESSEN

TORS DAG 15. FEBRUAR KL. 20 *FORSALG
RUBY FRUIT JUNGLE

FREDAG 16. FEBRUAR
FLASKKVARTETTEN

LØRDAG 17. FEBRUAR
SE DAGSPRESSEN

TORS DAG 22. FEBRUAR
SE DAGSPRESSEN

FREDAG 23. FEBRUAR
DM I ROCK

LØRDAG 24. FEBRUAR
FRIMER BAND

TORS DAG 29. FEBRUAR
URD

CERES - slotter kulturen

KLOSTERGADE 34 · ÅRHUS C · 86-19 10 99 · ALDERSGRÆNSE 20 ÅR
ENTRÉ FRE. 40,- · LØR. 50,- · DØRENE ÅBNES SÆDV. KL. 23.00
FORSALG CAFE EIFEL 86 20 15 68 & HMV 86 13 73 75

GAFFA KALENDEREN

22.00 A Head Ahead, Musikhuset Arkaden
 22.00 Mr.Ben, Cafe Oscar
ROSKILDE
 20.00 DM i Rock: Painted/Swamp Thing/T.O.N.G./ Submission/Exit Maria, Gimle
SVENDBORG
 22.00 King Of Pain, Chess

ÅLBORG
 20.00 3-års Fødselsdag, Studenterhuset
 20.00 Matchbrothers, Huset
 21.30 Telstar Ponies/My Friend George, 1000-Fryd

FRIDAG 9

KØBENHAVN
 20.00 GIG 961, Templet
 21.00 Telstar Ponies/Mew, Stengade 30
 21.00 Jazzanova, Cafe Cikaden
 21.00 Rebecka Törnquist, Pumpehuset
 21.00 Klaus Baba Solo, Cafe Svejk
 21.00 Red House, Cafe Blågårds Apotek

21.00 Sepultura/Zlutch, Alexandra
 21.30 Væring-Stenson-Vinding-Riel, Copenhagen Jazz House
 22.00 Børge Biceps, Mojo
 22.00 Calcutta Anazamama, Studenterhuset
 22.00 Hotel Hunger, Loppen

ÅRHUS
 16.00 Jazz Jam, Bent J.
 21.00 DM i Rock: Dog Union/Spynation/Jezebel/Jinx/Embryo, Blitz
 21.30 Megabody/bonifils, Musikcafeen
 21.30 Ragga Dance Hall, Musikcafeen
 21.30 Eric Clapton Jam, Fatter Eskil
 22.00 Rock 5, Gyngen
 22.00 Club Camaleon, Æsken
 22.00 Trouble Cats, Glazzhuset

FREDERICIA
 21.00 The Yardbirds, Det Bruunske Pakhus

HJØRRING
 22.00 Michael Teschl, Sysselettinget

HUNDESTED
 21.00 Krølle-Erik & Morten Wittrock, Cafe Modestedet

LYNGBY
 20.00 GIG 961, Templet

ODENSE
 21.00 Roxanne, Rådhuskælderen
 21.00 A Tribute to Bob Marley, Badstuen
 22.00 Passion Orange, Rytmeposten
 22.00 Sockrow, Cafe Oscar
 23.30 A Head Ahead, Musikhuset Arkaden

RANDERS
 23.00 Bernøe Special, Tante Olga

RØNNE
 21.00 Konkhra, Bornholms Musikhuset

SILKEBORG
 22.00 R'n'B Express, Rampelyset

VEJLE
 22.00 King Of Pain, Kridthuset

ÅLBORG
 20.00 Sid Jansson, Huset
 21.00 Illdisposed/Exmortem, Skråen
 20.00 Lotte Anker/Mette Petersen Quintet, Husets Cafe

FRIDAG 10

KØBENHAVN
 20.00 Ricardos Jazzmen, Krudtønden
 20.00 D'Angelo, Pumpehuset
 21.00 Messaround, Cafe Blågårds Apotek
 21.00 The Tom Jones Experience/Dog Food, Stengade 30
 21.00 Tom Lindby, Rust
 21.00 Mister Mister, Billen
 21.30 Clements Blue Corner, Barcelona
 21.30 Anker-Petersen Kvintet, Copenhagen Jazz House
 22.00 Kenn Lending, Mojo
 22.00 Melanies Breast, Loppen
 22.30 Stonefree, Rock AmaØr

ÅRHUS
 13.00 Cafe Louise, Gyngen
 21.00 Egetrip II, V58
 21.30 Sunset Tranceclub, Musikcafeen
 22.00 Jacob Elvstrøm Quartet, Æsken
 22.00 Trouble Cats, Glazzhuset

ALBERTSLUND
 21.00 Boghandle, Forbrændingen

FREDERICIA
 12.00 Frokostjazz, Det Bruunske Pakhus
 22.00 20 Brothers, Det Bruunske Pakhus

GLUMSØ
 21.00 Sad Christine, Onkel Møller

HADERSLEV
 20.00 DM i Rock: Sial/The Riot In Me/The Sekko

Horns/7 Days/Resistance, Aktivitets-huset

HELSINGØR
 20.00 DM i Rock: Ransom/Infamia/The Folks/Break Out/The Shoes, Toldkammeret

NYBORG
 21.00 Roxanne, Cafe Anthon

ODENSE
 20.00 Sockrow, Cafe Oscar
 22.00 Telstar Ponies, Rytmeposten
 23.30 Now And Then, Musikhuset Arkaden

RANDERS
 22.00 Rubber Band, Tante Olga

RIBE
 22.00 King Of Pain, Stenbohus

VEJLE
 23.30 The Bang, Kridthuset

VIBORG
 21.00 The Yardbirds, Tinghallen

ÅLBORG
 21.00 Passion Orange, Skråen

FRIDAG 11

KØBENHAVN
 19.30 Gora Trance Ambientsundays, Barcelona
 21.00 Pulp, Pumpehuset
 22.00 Lange & Holm, Mojo

ÅRHUS
 13.00 Kyndelmisfest, Glazzhuset

FREDERICIA
 20.00 Ian McIntosh/Brian McNeill

FRIDAG 12

KØBENHAVN
 20.00 Urge Overkill, Pumpehuset
 22.00 Mississippi Delta, Mojo

ÅRHUS
 20.30 Ben Besiakovs Kvartet, Bent J.
 21.30 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen

FRIDAG 13

KØBENHAVN
 20.30 Finn Ziegler Group, Copenhagen Jazz House

21.00 Play It, Stengade 30
 21.00 Shelter, Loppen
 21.00 Lucid, Rust
 22.00 Just Say Moe, Mojo
 22.00 Stone Free, Klaptræet

ÅRHUS
 21.30 Rust, Musikcafeen

ÅLBORG
 21.00 Holloway, Rendez Vous

FRIDAG 14

KØBENHAVN
 21.00 Terry's Tail, Stengade 30
 21.00 88 Fingers Louie/Astream, Loppen
 21.00 Die Herren, Rust
 21.00 Skt.Valentines Dragshow, Pandemonium
 22.00 L.P. Blues Trio, Mojo

ÅRHUS
 21.00 Club Havana, Musikcafeen
 21.00 Blues Jam, Glazzhuset

ÅLBORG
 21.00 Holloway, Rendez Vous

FRIDAG 15

KØBENHAVN
 20.00 DM i Rock: Peril Dance/Trias/Rasch/Cranefly/Sangfreud, Stengade 30
 20.30 Carmen Lundy & Singers, Copenhagen Jazz House
 21.00 Jacob Deichmann, Park Cafe
 21.00 Latin Jazz Ensemble, Studenterhuset
 21.00 Low, Rust
 21.00 The Bandits, Cafe Bankerått
 21.00 Hess-Andersen, Cafe Blågårds Apotek
 21.30 Soul Sixty Six, Cafe Gokken & Kokken
 22.00 Makin' Whoopee, Sofiekælderen
 22.00 Blues Jam, Mojo
 23.00 Popsene, Klaptræet

ÅRHUS
 20.00 Postens Big Band, Glazzhuset
 21.30 Club The Baby, Musikcafeen
 22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
 22.00 Emission, Gyngen
 24.00 Ruby Fruit Jungle, Blitz

ALBERTSLUND
 21.00 Tør Torsdag, Forbrændingen

FREDERICIA
 20.00 DM i Rock, Det Bruunske Pakhus
HERNING
 21.00 Roxanne, Bowl In

LYNGBY
 20.00 Stand Up, Templet

ODENSE
 22.00 Five A Side, Musikhuset Arkaden
 22.00 Pat Travers, Rytmeposten

RANDERS
 23.00 Stream Jam, Tante Olga

ROSKILDE
 21.00 Dog food, Gimle

SLAGELSE
 22.30 Chimbos Revival, Regnbuen

ÅLBORG
 20.00 Jørgen Emborg Trio, Huset
 20.00 URD/Tritonus, Huset
 21.30 Cows/Sons Of Gain, 1000-Fryd
 22.00 Nude, Studenterhuset

FRIDAG 16

KØBENHAVN
 20.00 Inside The Whale, Templet
 21.00 Jacob Elvstrøm Quartet, Cafe Blågårds Apotek
 21.00 Naivitet/Scrotum/Vir Var/Club Dancecore, Stengade 30
 21.00 Birds & Words, Cafe Cikaden
 21.00 World Of Blue, Krudtønden
 21.00 Morten Wittrock/Os Rockcirrus, Cafe Svejk
 21.00 Port Friendly, Pandemonium
 21.30 The Organizers, Copenhagen Jazz House
 22.00 Pluto, Studenterhuset
 22.00 Chicago Express, Mojo
 22.00 Superchunk, Loppen
 22.00 Acoustic Guitars, Medborgerhuset Blågården
 22.30 Dehn, Hard Rock Cafe

ÅRHUS
 16.00 Jazz Jam, Bent J.
 21.00 Salsateca, V58
 21.00 Club Exodus, Æsken
 21.00 Flåskvartetten, Blitz
 21.30 Dans Med Døden, Musikcafeen
 21.30 Susi Hyldgaard, Musikteateret
 22.00 Blues Fredag, Gyngen
 22.00 Small Town Blues Band, Glazzhuset

ALBERTSLUND
 21.00 Nude, Forbrændingen

FREDERICIA
 22.00 Konkhra, Det Bruunske Pakhus

HADERSLEV
 21.00 Jam, Aktivitetshuset

HJØRRING
 21.00 Dissing/Von Daler/Søgaard, Sysselettinget

LYNGBY
 20.00 Inside The Whale, Templet

NØRRESUNDBY
 19.30 A Noise/New Image/Grassland, Musikforsyningen

ODENSE
 20.00 Scumclub, Badstuen
 21.00 DM i Rock, Rytmeposten
 23.30 Juke Box, Musikhuset Arkaden

RANDERS
 21.00 Atleast Beauty, Von Hatten
 23.00 Jacob Dreichman, Tante Olga

RINGSTED
 20.00 DM i Rock, Rockcafeen

SILKEBORG
 20.00 Mortensen/Dal/Vesterskov, Silkeborg
 Vise-Verseklub

SILKEBORG
 23.00 LudoX, Rampelyset

VEJLE
 21.00 Roxanne, Kridthuset

ÅLBORG
 21.30 Ulme/Zack Ahoy, 1000-Fryd

FRIDAG 17

KØBENHAVN
 20.00 DM i Rock, Saxen
 21.00 Latin Safari, Cafe Blågårds Apotek
 21.00 Hot Rock Disco, Mojo
 21.00 Roy Richards, Billen
 21.00 Passion Orange, Billen
 21.00 Los Sacromontes, Pandemonium
 21.30 Dane T.S. Hawk, Copenhagen Jazz House
 21.30 Ruth To Hell, Barcelona
 23.00 The Mountain, Studenterhuset

FRIDAG 18

ÅRHUS
 21.30 Hanx/Subspicies, Musikcafeen
 21.30 Cornershop, Musikteateret
 22.00 Øernes Bluesband, Æsken
 22.00 Small Town Blues Band, Glazzhuset

ALBERTSLUND
 22.00 Club Kalium, Forbrændingen

ESBJERG

21.00 Ester Brohus, Tobaksfabriken

FREDERICIA
 22.00 Dog Food, Det Bruunske Pakhus

GIVE
 21.00 Roxanne, Dalton

GLUMSØ
 21.00 Fri Scene, Onkel Møller

HERNING
 20.00 DM i Rock, Fermaten

HJØRRING
 21.00 Containerrock, Sysselettinget

LEMVIG
 21.00 Jacob Deichmann, Musikhuset

ODENSE
 20.00 Techno, Badstuen
 22.00 Flåskvartetten, Rytmeposten
 23.30 Juke Box, Musikhuset Arkaden

RANDERS
 23.00 Hit Bixen, Tante Olga

STRIB
 22.30 Johnny Madsen, Strib Vinterfestival

SVENDBORG
 21.00 Empty Wee, Fyrtojet

TØNDER
 22.00 Rubber Band, Hagges Musikpub

ÅLBORG
 21.00 Oysterband, Skråen

FRIDAG 18

KØBENHAVN
 19.30 Gora Trance Ambientsundays, Barcelona
 20.00 Flåskvartetten, Mantziussalen
 21.00 Refuged Underground House Club, Stengade 30
 21.00 Melissa Ethridge, Pumpehuset
 22.00 Paul Banks, Mojo

ÅRHUS
 15.00 Peder P's Big Band m. Sostrene Andrews, Scandinavian Center

STRIB
 15.00 Mikael Wiehe, Strib Vinterfestival

ÅLBORG
 21.30 Cornershop, 1000-Fryd

FRIDAG 19

KØBENHAVN
 20.30 Flåskvartetten, Copenhagen Jazz House
 21.00 Sugar Ray, Rust
 22.00 Mississippi Delta, Mojo

ÅRHUS
 20.30 Christina Niensens Kvartet, Bent J.
 21.30 Ikke vores men jeres, Gyngen

TIRSDAG 20

KØBENHAVN
 21.00 Play It, Stengade 30
 21.00 Butterfly Garden, Rust
 21.00 Mr. Bungle, Pumpehuset
 21.30 Purge, Barcelona
 22.00 Candy Kane, Mojo

ÅLBORG
 21.00 Christina Nielsen Kvintet, Studenterhuset
 21.00 WhatOs Up Doc.

FRIDAG 21

KØBENHAVN
 20.00 DM i Rock, Stengade 30
 20.30 Ulf Adåker Projekt, Copenhagen Jazz House
 21.00 Cows, Loppen
 22.00 Teddy Morgan, Mojo

ÅRHUS
 21.00 Blues Jam, Glazzhuset

ÅLBORG
 21.00 WhatOs Up Doc., Rendez Vous

FRIDAG 22

KØBENHAVN
 20.00 DM i Rock, Stengade 30
 20.30 Tundra, Copenhagen Jazz House
 21.00 Stan Gets In Your Eyes, Cafe Blågårds Apotek
 21.00 Bad Manners, Loppen
 21.00 Pop Circle, Rust
 21.00 Billy Cross/Troels Jensen, Cafe Gokken & Kokken
 22.00 Blues Jam, Mojo
 22.00 Hybel-Mick-Knut-Smedegård, Sofiekælderen
 23.00 Popsene, Klaptræet

ÅRHUS
 21.00 Wolfgang Muthspiel Trio, Musikhuset

ALBERTSLUND
 21.00 Tør Torsdag, Forbrændingen

FREDERICIA
 12.00 Frokostjazz, Det Bruunske Pakhus

HERNING
 21.00 Roxanne, Bowl In

FRIDAG 23

KØBENHAVN
 20.00 Ester Brohus, Glazzhuset
 21.30 Bazaar, Musikteateret
 22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
 22.00 The Kvella Quintet, Gyngen

ALBERTSLUND
 21.00 Tør Torsdag, Forbrændingen

ALLERØD
 22.00 Eric Clapton Jam, Pillen

FERRITSLEV
 20.00 Johnny Madsen/Knud Møller, Ferritslev

HJØRRING
 20.00 Nanna Jacobi, Sysselettinget

ODENSE
 22.00 Now And Then, Musikhuset Arkaden
 22.00 Armageddon Dildos, Rytme-posten

RANDERS
 22.00 Stream Jam, Tante Olga

ROSKILDE
 20.00 DM i Rock, Gimle

RUDS VEDBY
 22.00 Chimbos Revival, Ruds Vedby Kro

SVENDBORG
 21.00 Roxanne, Chess

ÅLBORG
 19.00 Folk aften, Huset
 22.00 LudoX, Studenterhuset

FRIDAG 23

KØBENHAVN
 20.00 URD, Templet
 20.00 DM i Rock, Albertslund
 21.00 Armageddon Dildos, Stengade 30
 21.00 Sørensen & Gutman, Cafe Blågårds Apotek
 21.00 Smile, Cafe Cikaden
 21.00 Idde Shultz, Rust
 21.00 Henrik Barner Solo, cafe Svejk
 21.00 Smile, Cafe Cikaden
 21.00 ICØN 4 ALL, Pandemonium
 21.30 Electric Attraction, Copenhagen Jazz House
 22.00 Blue Steel, Mojo
 22.30 Louis L' amour, Hard Rock Cafe

ÅRHUS
 16.00 Jazz Jam, Bent J.
 21.00 Johnny Madsen & Knud Møller, Egå Forsamlingshus
 21.00 Henning Stærk, Århus Kon-igreshus
 21.00 DM i Rock, Blitz
 21.30 Ragga Dance Hall, Musikcafeen
 21.30 Bad manners, Musikteateret
 22.00 Club Camaleon, Æsken
 22.00 Roxanne, Gyngen
 22.00 Get Back, Glazzhuset

ALBERTSLUND
 21.00 DM i Rock, Forbrændingen

ESBJERG
 21.00 Impotators/Konkhra, Multi-huset

FREDERICIA
 21.00 Greene, Det Bruunske Pakhus

HADERSLEV
 21.00 Ruby Fruit Jungle, Aktivitets-huset

HERNING
 22.00 Ester Brohus, Fermaten

HOLBÆK
 23.00 Eric Clapton Jam, Depotet

HUNDESTED
 21.00 Tony Millett, Cafe Modestedet

LYNGBY
 20.00 URD, Templet

NR.NISSUM
 22.00 Le Freak, Nr.Nissum Seminar-jet

ODENSE
 19.30 Teenage Boogie, Badstuen
 22.00 Enfejar/Embryo, Rytmeposten
 23.30 Five A Side, Musikhuset Arkaden

RANDERS
 21.00 Michael Teschl, Tante Olga

SILKEBORG
 22.00 Pottejam, Rampelyset

VEJLE
 20.30 Peter Vuust Quartet, Paraply-en

ÅLBORG
 21.00 Sigurd Barret, Skråen

FRIDAG 24

KØBENHAVN
 20.00 DM i Rock, Stengade 30
 20.30 Tundra, Copenhagen Jazz House
 21.00 Stan Gets In Your Eyes, Cafe Blågårds Apotek
 21.00 Bad Manners, Loppen
 21.00 Pop Circle, Rust
 21.00 Billy Cross/Troels Jensen, Cafe Gokken & Kokken
 22.00 Blues Jam, Mojo
 22.00 Hybel-Mick-Knut-Smedegård, Sofiekælderen
 23.00 Popsene, Klaptræet

ÅRHUS
 21.00 Wolfgang Muthspiel Trio, Musikhuset

ALBERTSLUND
 21.00 Tør Torsdag, Forbrændingen

FREDERICIA
 12.00 Frokostjazz, Det Bruunske Pakhus

AUDIO-KOPIERING

FE SOUND
Tlf. 86156482 · 86158359

Cassette og CD kopiering fra 1 til 2000.
(neste af slagsen CD'er fra kr. 199/stk.)
CD tape mastering/redigering.

Hurtig og billig service
Ring eller skriv efter prislister:

TAM Studio
Svenstrupvænget 3
5260 Odense S.
Tlf. 66 15 04 30 Fax 66 15 08 87

DEMO-BAND

er dit
MUSIK-VISITKORT

Realtime kopier fra DAT-bånd
-BASF tape
-transparente kassetter og boxe

Priser ved 100 stk.:
C-20 - 856,- kr.
C-30 - 920,- kr.

Labels i hvid eller farve, tryk med
band-navn og titler kr. 200,-
Cover i s/h incl. lay-out kr. 590,-

Levering ca. 1 uge
Priser incl. moms, ex. forsendelse

BIRKUM I/S

Strandvejen 112, 2900 Hellerup
Telf.: 3940 0993, Fax 3940 1670

STUDIER

Future Force

v. Kaspar Vorbeck

Lydstudie - Livelyd

Byvands Allé 7, VIBY J

☎ 86 11 26 21

BIRDLAND

RECORDING STUDIO

86 25 50 00

I.P. JACOBSENSVEJ 35
8230 ÅBYHØJ

RECORDING

SOUND

32 spor kombineret med
64 MIDI-spor og delvist
computermix.

FE Sound Recording

Tlf. 86 15 64 82 - 86 15 83 59

ARP STUDIET

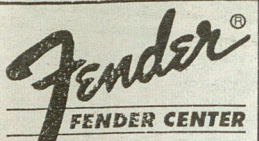
SKOVEJEN 11-13

DK-8000 AARHUS C

86 12 94 65

Professional optagelse og redigering
af musikproduktioner
Demoband og DAT-mastering
DAT og kassettebandkopiering

INSTRUMENTER

American Standard Strat..... RING
American Standard Tele..... RING
American Standard Jazz Bass..... RING
Mexico Standard Strat..... RING
Mexico Standard Tele..... RING
Mexico Standard Jazz Bass..... RING
Blues Deluxe Guitarcombo..... RING
Blues Deville Guitarcombo..... RING

Vores tilbud er så gode at vi
ikke tør reklamere, så derfor...

RING!

STINGS AND THINGS
AND ROCK N' ROLL
ROCKCITY
86 12 75 22
ELMUNKEGADE 8, DK-8000 ÅRHUS C. Elektronik

AMERICAN GUITARS

V/GUITARBYGGER C. ALBERTSEN

Fender Strat Ultra 11.490
Fender Strat Plus 7.890

Fender STD Strat med Stevie Ray Vaughan pickup'er, fed Texas blues lyd 5.990

Fender American std Tele 6.490

Fender American std jazzbass 6.990

Fender Strat made in USA 4.490

Fender Tele Plus natural 8.990

Fender James Burton tele 9.990

Fender 52 Tele reissue 8.990

Fender 57 Strat reissue 8.990

Fender 62 Strat reissue 8.990

Fender 57 P Bass reissue 8.990

Fender 62 jazz Bass reissue 8.990

Fender P Bass 5 strengs 6.990

Gibson USA 1 stratformet top model med flammet top, 1 hum, 2 sing 8.990

Gibson les Paul gold top 8.990

Gibson les Paul custom 8.990

Gibson les Paul studio gold 6.990

Gibson U2 stratformet/kahler vib 6.490

Gibson SG custom 8.990

Gretsch 1964 country gent 14.990

Mange halv akk. og jazz modeller som

Gibson 335, Gib 330, Gib 125 TC osv.

Stort udvalg i MARTIN guitarer

også Gibson og Guild acoustics

DOBRO GUITARER metal body og træ modeller

Ring og hør nærmere

tlf 86 80 01 95

REJSER

EXPLORE

You'll see more
oplevelsesrejser, safaris,
og trekkingture i små
engelsktalende
grupper.

Over 180 forskellige
ture i 80 lande.

Samme priser ved 1 prs

Ring efter
EXPLORE Worldwide's
farveprogram for 96/97

inter-travel

Frederiksholms Kanal 2 - 1220 K
Lavpriser til alle verdensdele

33 15 00 77

KONCERTREJSER

22/3 STING, Kbh. Kr. 595,-

25/4 AC/DC, Kbh. Kr. 595,-

26/4 AC/DC, København Kr. 495,-

15/6 BON JOVI, Hannover Kr. 565,-

21/6 BRYAN ADAMS, Hamburg Kr. 495,-

21/6 TINA TURNER, Kbh. Kr. 645,-

22/6 TINA TURNER, Hamburg Kr. 495,-

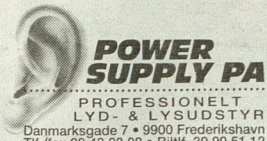
SPRINGSTEEN ??

Samt kommende koncerter

KARSTENS KONCERT- OG SPORTSREJSER

Tlf. 98 33 74 82

LYD & LYS

**PROFESSIONELT
LYD- & LYSUDSTYR**

Danmarksvej 7 • 9900 Frederikshavn
Tlf./fax 98 43 23 06 • Biltlf. 30 99 51 12

UDLEJNING, SALG OG
SERVICE AF PROFESSIONELT
LYD- & LYS-ANLÆG TIL:

**KONCERTER
TURNÉER
FESTIVALER
SKOLER
DISKOTEKER**

DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREVOLDGADE 4 - 5000 ODENSE C
66 11 38 06

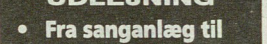
LYDANLÆG

UDLEJNING

• Fra sanganlæg til kæmpe udendørs arrangementer

• Fra konferencer til rock'n'roll

• Professionel og individuel kundebetjening

Seren Frichsvej 3 - DK-8000 ÅRHUS C
tel. 86137177 / 30866777 - fax 86138677

**31 356100
86 147055**

Meyer Sound - Crown
Soundcraft - Crest-JBL

ElectroVoice - Yamaha

PROFESSIONEL LYDUDLEJNING

MAZUR

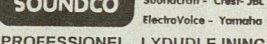
PROF. LYD - LYSANLÆG
SALG - UDLEJNING

Nr. Bjertrvej 74, 6000 KOLDING
7556 5411

TRANSPORT

BAND-FLYTTE-BILER

Udlejes uden fører

MUNKEGADE 11 - 8000 ÅRHUS C
Tlf. 86 12 75 66 - Fax 86 12 74 12

BAND-BUS X

UDLEJES

Med eller uden chauffør

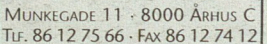
IdeBusRejser 8686 9333

PLADESELSKABER

MCA

MCA Music Entertainment A/S
Esplanaden 46 • 1263 København K.
Tel. 33 912110 Fax. 33 913110

e-mail: mcadk.na@pip.dknet.dk

Lille nyt fritidslabel

søger bands

Punk, Metal, Rock, Blues, etc.

Kontakt os snarest for
compilation eller egenudgivelse

STONESOUNDS

BOX 4, 8981 SPENTRUP

HØJSKOLER

HØJSKOLE FOR UNGE

Oplev 16 anderledes, forrygende,
spændende, sjove, hede og
mættende uger, hvor viden,
kundskaber, oplevelser og nye
vinkler på vor tilværelse vil give nye
impulser til dine vante
forestillinger.

FORÅRSKURSUS

for 16 1/2 til 19årige unge

16 uger, fra 25. februar
til 15. juni 1996

Det er også foredrag, studierejse, fortælling, besøg i teatret, film, fester, boldspil, diskussioner, fællesskab og snak med nye venner

• Musik
• Teater
• Kolorit
• Fotografi
• Video
• Radio
• Billedredning
• Pædagogik
• Psykologi

FRU:

Fri ungdomsuddannelse

Ring eller skriv efter kursusprogram og oplysninger om støtte-muligheder

SOMMERKURSUS

7. til 30. juli

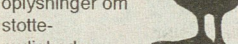
Andebølle ungdomshøjskole

5492 Vissenbjerg Fyn

Telefon 64 47 37 60
Fax 64 47 37 03

KUNSTARKITEKTURDESIGN

- OG 24 ANDRE FAG FÅ EN BROCHURE!

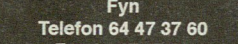

KRABBESHOLM HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF 97520227

ØVELOKALER

Prof. SESSION-ØVELOKALE evt. m. backline.

Udlejes på dag eller ugebasis.

MUNKEGADE 11 - 8000 ÅRHUS C
Tlf. 86 12 75 66 - Fax 86 12 74 12

Fajabefa-Århus

udlejer øvelokaler og PA-anlæg til nogle af Århus' billigste priser.

Info på 86106633

HØJSKOLER

Holstebro Højskole

3 mdr. eller 7 mdr. fra oktober og 4 mdr. fra januar

Klassisk musiklinje: Individuel undervisning, korsang, sammenspil, musikhistorie, teori, horelære mm.

Teaterlinje: Teori, dramaturgi, skuespillerteknik, værkgenemgang, teaterproduktion.

Rytmsk musiklinje: Sammenspil, improvisationsteori, arrangement, komposition, lydstudieteknik mm.

Kunstlinje: Maleri, tegning, keramik, farve- og formlære teori, museumsbesøg mm.

Fællesfag: Filosofi, bevægelse, demokrati, folkemusik, international orientering, litteratur, kor mm.

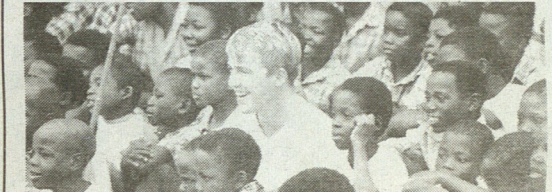
Fællesarrangementer, foredrag, studierejse.

Ring eller skriv efter brochure

HOLSTEBRO HØJSKOLE

Bisgårdmark 18, 7500 Holstebro Tlf. 97 42 89 71

Er du parat til at tage en udfordring op ?

'Historien bliver skabt af almindelige mennesker, der gør noget ekstraordinært'

Bliv solidaritetsarbejder i Zambia!

U-landshjælp fra Folk til Folk søger frivillige til børnehjælp og miljøbeskyttelse i Zambia.

Du kan arbejde inden for følgende områder:

• Børneby for 70 forældreløse drenge - sammen med en Zambiansk lærer har du ansvaret for 10 børn.

• Landsbyprogrammer med undervisning af familierne i ernæring og hygiejne med bla. organisering af latrinbyggeri, kampagner mod AIDS og malaria og oprettelse af børnehuse.

• Træplantning og indførsel af tørkeresistente afgrøder - på vejen mod en bæredygtig udvikling.

• Nødhjælpsaktioner med 'Food for work' - programmer. Opholdet i Afrika varer 4 eller 6 måneder.

Inden afrejsen 4 eller 5 måneders højskolekursus. Efter opholdet i Afrika 1 månedes oplysningsarbejde i Danmark og Europa.

Den rejsende Højskole i Vamdrup · Postboks 131 · 2630 Tåstrup · 75 58 22 68

LYD & LYS

MusicTronic. Værkstedvej 49

2500 Valby · Tlf. 36 46 43 01.

SHURE MIKROFONER

SM 58.. 995.-

SHURE SM 57 • Beta 58 • Beta 57

... ring for tilbud!

P.A. ANLÆG

250 WATT ... 2.398,-

CR 122 2-vejs højtaler med 12" og diskantorn.

400 WATT ... 2.758,-

CR 151 15" subwoofer Med delefilter ... 2.998,-

CELESTION

Mixerforstærker 12/2, 2x300 watt Med equalizer og Lexicon digital ekko/rumklang Nyeste model.

SOUNDCRAFT

POWERSTATION

9.995,-

Kom og prøv PA - og sanganlæg i vores store demorum. Vi yder professionel service & garanti til professionel pris.

Gældende februar 1996 med forbehold for udsolgte varer - alle priser er incl. moms

musikrubrikker

RING 86 12 98 99

”Der er masser af damer i byen i aften.”